

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

KJE SMO IN KJE NISMO

Tako smo se v zadnjih dneh večkrat vprašali, ko smo se zagledal v problematiko gospodarskih razmer in ko smo začeli tehtati prve izkušnje po enoletnem uveljavljanju delegatskega sistema. Še vedno imam primere, kako ponekod ločujejo analize gospodarskih razmer od samoupravljanja, od razvitosti samoupravnih odnosov. Tudi akcijski stabilizacijski programi, ki jih sprejemajo v temeljnih organizacijah združenega dela, žal predvsem v gospodarstvu, praviloma vidijo le ekonomske cilje: zmanjšati nelikvidnost, zato urediti razmere v izterjevalnih službah in napraviti izbor kupcev; zvišati storilnost dela; boljšo organizacijo dela in okrepiti vlogo strokovnih in raziskovalnih služb; obogatiti inovacijsko dejavnost, zmanjšati stroške itd.

V akcijskih načrtih za trdnješe, umirjeno gospodarjenje, dobivajo prednost izrazito ekonomske, proizvodne in tehnološke naloge. Zahteve po raznih analizah in ocenah se prav tako praviloma stekajo v pregled poslovanja, gospodarjenja in proizvodnih rezultatov. In čeprav občinska politična vodstva in skupščina ne pozabljajo opozoriti na veliko soodvisnost med okrepljeno delavčev vlogo v samoupravnih odnosih in delegatskem sistemu ter njihovo pripravljenostjo za spopad z različno visokimi gospodarskimi čermi, nekateri ta opozorila in točke v občinskih akcijskih programih razumejo kot nekaj prirepek. To pač mora biti tako, ker politika zahteva.

Takšni pogledi na stabilizacijo, na urejevanje gospodarstva, krepijo dvoje poti v naši praksi. Ena vodi ven, iz tovarn k državnim organom, ki rešujejo situacijo, k trdi roki in administrativnim ukrepom. Primerov za to trditev imamo dovolj. Navsezadnje — prehuda naslonitev gospodarstva na bančne ustanove in zmanjšana sposobnost delovnih organizacij, da same rešujejo problem trajnih obratnih sredstev, prav tako kaže, da mnogi raje iščejo zunanje rešilce.

Druga pot pa vodi k vodilni vlogi strokovnih, poslovnih in tehničnih skupin v delovnih organizacijah, saj te skupine najbolj gospodarstvo poznajo — torej bodo probleme najlažje rešile.

Ni prvič, da bi v zaostrenih ekonomskih razmerah priplavala na površje dva načina urejevanja naših težav — državno-birokratski ali tehnokratski. V niti enem izmed njih ni mesta za samoupravljanje, kar preprosto pomeni, da bo spet nekdo začel odločati v delavčevem imenu in v imenu njegovega interesa.

Potrebujemo zelo natančne ocene, v zvezi, republiki, v temeljnih organizacijah združenega dela, v vsaki samoupravni skupnosti, kje smo in kje nismo. Potrebujemo in zahtevamo stabilizacijske programe. Samoupravni organi in politične organizacije, zlasti ZK, pa morajo v tem ocenjevanju razmer zahtevati celovit pristop. Pristop, ki izhaja iz neposrednega delavčevega interesa, da dobro gospodarji, dobro dela in da samoupravno načrtuje rešitve. Če sedaj ne bomo znali odmeriti odgovorov, kje smo in kje nismo, in če ne bomo videli, kdo vse mora na to vprašanje odgovoriti, bomo ostali na polovici poti. Na drugo polovico pa bodo stopili tisti, ki so objektivno nagnjeni k temu, da odločajo v imenu drugih.

JOŽE VOLFAND

Z UREDNIKOVE MIZE

Oglasil se nam je naš Branko Stamejčič iz Bileče. Piše, da se že dobro pri-
vaja na drugačno, neracmansko življenje. In da pogreša redakcijski vrvež. Mi v re-
dakciji tudi pogrešamo — pa ne vrveža, ampak Branka.

Danes objavljamo nov kupon v nagradni igri 10 x 1000. Ker smo v mesecu
maju, mesecu mladih, vabim še posebej mlajše da se nam oglasijo.

Na zadnji strani lahko preberete zadnji zapis s poti okoli sveta. Pripravljamo
že nove popolne vtise — o Tuniziji in o Škotski. V redu?

Preberite reportažni, razmišljajoč zapis o samomorih na celjskem območju.
Ali potrebujemo v naši družbi telefon — za klic v sili. Kaj pravite?

Rad bi slišal vaša mnenja o delegatski strani.

Vaš urednik

Delovišče na cesti »Mladinskih delovnih brigad« (da se ta cesta imenuje tako in ne kako drugače, so želeli prebivalci vasi ob trasi), je znova živo. Na Kozjanskem je pravkar prva izmena brigade Kozjansko 75, ki jo sestavljata brigadi Veljko Vlahovič in X. SNOUB Ljubljanska. Brigada Veljko Vlahovič je sestavljena predvsem iz mladih s celjskega območja, medtem ko je X. SNOUB Ljubljanska prišla iz Ljubljane, Gorenjske in drugod. Mladi iz celjske okolice so se zaobljubili, da bodo opravičili ime svoje brigade, da bodo z delom dokazali, kako spoštujejo velikega revolucionarja in prijatelja mladih, Veljka Vlahoviča. Domačini, s katerimi smo se pogovarjali na trasi, so nam zagotovili, da ta trditev ni zaman.

FOTO: MILENKO STRAŠEK

CELJE: SREČANJE NAJZVESTEJŠIH

Komite občinske konferen-
ce ZK v Celju organizira v
petek zvečer v Narodnem do-
mu tovariško srečanje in
sprejem za komuniste, ki so
neprekinjeno delali v Zvezi
komunistov najmanj 30 let.
Na srečanju bodo podelili
zlate značke ZKJ, pozdrav-
ni goror pa bo imel Stane
Seničar, sekretar komiteja.

V kulturnem programu bo
sodeloval Komorni moški
zbor. Srečanje starejših ko-
munistov, ki so v vseh
težkih bitkah ostali zvesti te-
meljnim načelom in akciji
ZK, je posvečeno 30. letnici
osvoboditve.

V NEDELJO, 18. MAJA

II. KOLESARJENJE OKOLI CELJA

Čez tri dni bo napočil tisti dan,
ko boste lahko sedli na kolesa in se
udeležili množične rekreacijske akcije
okoli Celja. Prvič so takšno akcijo
pripravili lani in to prav v Celju, ude-
ležilo pa se je 2505 udeležencev.
V letošnji akciji ni veliko sprememb,
največja bo verjetno ta, ki jo bo tudi
organizator najbolj vesel: da bo nasto-
pilo vsaj 5000 kolesarjev od najmlaj-
ših do najstarejših oz. vsi tisti, ki
lahko v štirih urah prevozijo s kole-
som 27 kilometrov dolgo pot po čudo-
vitih predelih okoli Celja.

Startate lahko poljubno, kjer vam
je najbližje — na sedmih startnih me-
stih. Vsak udeleženec bo prejel pri-
priznanje in značko, kape za na pot
pa boste lahko kupili po tri dinarje.

Doma lepo in čitljivo izpolnite kartone,
da ne bo gneče na startnih mestih,
vzemite s seboj rezervno zračnico in
tlačilko ter veliko dobre volje. V pri-
meru slabega vremena (mora že kar
pošteno deževati!) bo akcija naslednjo
nedeljo, 25. maja. Drugega nimamo kaj
več povedati, kot to, da se dobimo v
nedeljo. Naš nasvet: vozite pametno,
svojim zmoglostim primerno, ne pre-
tiravajte, kajti imeli boste dovolj ča-
sa in predvsem vozite drug za dru-
gim ob robu ceste, da ne bi prišlo
do nesreče. Torej v nedeljo, 18. maja,
se dobimo ob 7.30 uri zjutraj (lahko
tudi malo kasneje) in se skupaj po-
peljimo na rekreacijsko vožnjo s ko-
lesi okoli Celja pod geslom »Vsi na
kolo za zdravo telo«.

T. VRABE

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDAŃŠKOVA 10 — Telefon 23-771

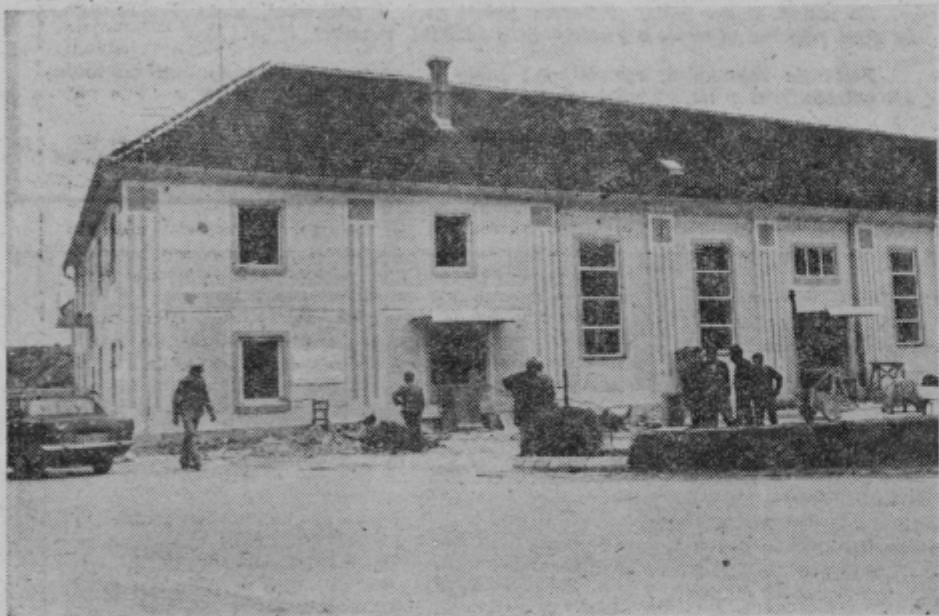
SPALNICA

MARCELA

moderna, udobna, funkcio-
nalna, to je spalnica, ki si
jo najbolj želite!

KONJICE

PARTIZANSKI DOM NOVO V KS

Dom teritorialnih enot bodo slavnostno odprli 24. maja

V počastitev 30-letnice osvoboditve so pripravili v Slovenskih Konjicah obširen program prireditev, ki bodo tekli v mesecu maju. Prva od teh prireditev je bila že v ponedeljek, ko so na šoli Dušana Jereba slavnostno odprli razstavo ročnih del konjskih žena in učencev osnovnih šol. Sicer pa bosta osrednji prireditvi ob 30-letnici osvoboditve 17. in 24. maja. V soboto, 17. maja, bo v Slovenskih Konjicah svečana seja Štaba teritorialnih enot in Sveta za ljudsko obrambo pri občinski skupščini, na katero bodo vabljeni tudi predstavniki vseh družbeno političnih organizacij v občini. Slavnostni govornik na seji bo Janez Zahradnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS, nato pa bodo podelili odlikovanja tovariša Tita nekaterim pripadnikom teritorialnih enot, ki so poželi velike zasluge pri razvoju koncepta splošnega ljudskega odpora. Občinski štab teritorialnih enot bo podelil spominske plakete tudi vsem tistim, ki so kakorkoli sodelovali pri izgradnji Doma teritorialnih enot v Slovenskih Konjicah. Potem ko bodo podelili številna odlikovanja in plakete, bo nastopil v krajšem kulturnem programu še moški pevski zbor Svoboda iz Zreče, nato pa bodo odšli vsi udeleženci slavnostne seje pred Dom teritorialnih enot. Tam bodo odkrili doprskip revolucionarja in pohorskega borca Borisa Vinterja, po katerem nosi dom tudi ime.

24. maja bo osrednja prireditev ob 30-letnici zmage nad fašizmom. Ob 10. uri zjutraj bo v Slovenskih Konjicah velika parada, v kateri bodo sodelovali pripadniki teritorialnih enot, mladinci, športniki, delavci iz konjskih delovnih organizacij, pionirji in cicibani. Po zaključku parade se bodo vsi udeleženci zbrali pred Domom teritorialnih enot, kjer bo zbranim spregovoril pomočnik zveznega sekretarja za narodno obrambo generalpolkovnik Ivan Dolničar. Po slavnostnem govoru bo svečana otvoritev Doma teritorialnih enot. Načelnik glavne ga štaba Slovenije generalmajor Branko Jerkić bo izročil pripadnikom teritorialnih enot občine Slovenske Konjice dom v upravljanje. Z zborovanja bodo poslali tudi pozdravno pismo tovarišu Titu.

Do konca meseca maja se bodo zvrstila še številna športna tekmovanja in prireditve v počastitev 30-letnice osvoboditve. Tako bo 18.

maja revija mladinskih in šolskih pevskih zborov občine Slovenske Konjice, 24. maja bo otvoritev zvezne razstave filatelistov, 25. maja

pa bodo v Slovenskih Konjicah predvajali film Uzička republika.

DAMJANA STAMEJCIC

ODMEVI MLADIH

KAJ JE VAM — MAJ?

Prijetno je bilo kramljati z Borisom, Melito, Gorazdom in Darjo. In kaj ne bi bilo! Saj smo si izbrali temo, ki je vedno mlada in sveža: maj — mesec mladosti, sreče, svobode in ljubezni. Letošnji mesec maj je še prav posebno cvetoč in prazničen. Prinesel nam je 30. svobodno pomlad.

»Če si mlad, svoboden in srečen, je pravzaprav vsak dan, vsak mesec enako lep, je dejala Melita Uranič. »Pred kratkim smo praznovali praznik dela in naj povem, da bo letošnji maj tudi meni minil v delovnem vzdušju. Izteka se namreč zadnji mesec mojega šolanja in pred vrati je matura. Res, maj je lep. Letos se mi zdi še lepši, saj se toliko pomembnih dogodkov navezuje nanj. Ne smem pozabiti na 25. maj — dan mladosti in Titov rojstni dan. Mladi iz cele domovine smo podpisani na čestitki, ki jo nosi mladina iz kraja v kraj, iz republike v republiko. Našim staršem je bil tovariš Tito med preteklo revolucijo vojni tovariš, nam mladim je svetel vzor in dober prijatelj.

»Maj pomeni — pomlad, pomeni veliko cvetočih jablan in zelenih travnikov. Narava se prebudi in zdi se, kot da je življenje spet zmagovalo nad smrtjo. In tudi ljudje smo navadno bolj vedrih in sončnih obrazov. Rad imam naravo, življenje, ljudi...«, razmišlja o mesecu maju Boris Orešek. »Letošnja pomlad je še posebej lepa in praznična. Prepričan sem, da se večina mladih zaveda pridobitev preteklega revolucionarja. O, so izjeme, ki mečejo slabo luč na vso mladino in prav zaradi takih posameznikov pride največkrat do sporov med mladimi in starejšimi. Ni vsak dolgolasec izpriječec in ni vsak nekoliko bolj čudno oblečen mladenič narkoman in delomrznec. To dokazujejo številne humane in delovne akcije, ki se jih mladi z veseljem udeležujejo.

Svoboda, ki so nam jo priborili naši starši, znamo ceniti in zavedamo se, da jo je potrebno venomer dograjevali, jo čuvati in spoštovati.

»Vsak letni čas ima svoj čar, vsak mesec nosi svoj poseben pečat, ki je neizbrisljiv. Naš letošnji maj je ves v znamenju zastav, pesmi in kresov. Premladri smo, da bi doumeli vso veličino letošnje jubilejne pomladi, čeprav smo je neizmerno veseli. Srečni smo, svobodni. Mi smo se že rodili svobodni.« Gorazd Majcen pozna besedo »vojna« samo iz pripovedovanj, knjig in filmov. Ne mara je. Človek je lahko srečen je takrat, kadar je popolnoma svoboden. Njegove želje so mlade in sveže kot pomlad, ki nas vabi pod krošnje mladih bukev. In vsem ljudem širom po svetu želi, da bi imeli tako sončne, tako zelene in tako cvetoče travnike, kot jih imamo mi.

Darja Keber se je ob razmišljanju o mesecu maju, simbolu sreče, cvetja in ljubezni, spomnila na mladino in otroke nedavno osvobodenejega Vietnama in Kambodže. »Mladi se veselimo z

Gorazd Majcen

SZDL

NOVO V KS

V krajevnih skupnostih celjske občine samo še v osmih KS niso izdelali osnutkov srednjeročnega razvoja. To nalogo bodo opravili do 10. junija. Tako so se dogovorili v torek na posvetu načrtovalci iz KS, nekateri delegati iz TOZD in predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti. Posvet, ki ga je sklicala občinska konferenca SZDL, je potrdil, da se v naši praksi samoupravno družbeno načrtovanje prepočasno uveljavlja. Tudi v krajevnih skupnostih še vse več s prstom kažejo zlasti na občinsko skupščino, na proračun, ki naj bi pomagal rešiti komunalne probleme in druge težave krajevnih skupnosti.

Z ustavo in dogovori v zadnjem letu pa smo močno zmanjšali vlogo proračunov in omejili njegove finančne vire. Načrtovanje v krajevnih skupnostih mora postati predvsem dogovor med osnovnimi nosilci oblikovalcev načrtov in procesov usklajevanja med TOZD, KS SIS in občinsko se bodo morali dogovoriti, katere razvojne nalo-

ge bo kdo izpeljal. Neposrednega povezovanja in vsklajevanja doslej ni bilo dovolj. V pripravi osnutkov in v njihovem dopolnjevanju bodo morali biti bolj vključeni občani in delovni ljudje.

Na posvetu so zelo kritično spregovorili o sedanjem materialnem položaju KS. KS ne bo mogla uveljaviti svoje vloge načrtovalca, če za potrebe delavcev in občanov v kraju bivanja združeno delo ne bo združevalo več sredstev. Delegati KS so kritizirali še pomanjkanje statističnih in drugih podatkov, ki jih krajevne skupnosti ne dobijo od služb občinske uprave.

OD VSEPOVSOD

SENTJUR: ODLIKOVANCA RK

Družbeno politični dejavniki sentjurske občine so pravni overednotili delo aktivistov RZČega križa, in tako ni naključje, da sta v okviru prošnje ob 30-letnici osvoboditve prejela državno odlikovanje tudi dva poštna delavca te humane organizacije: IVAN KOLMAN, dolgoletni tajnik občinskega odbora RH, red zasluge za narod s srebrno zvezdo ter SILVO LEVEC s Platinen medaljo zasluge za narod. Ob delu Rdečega križa v Sentjurju je treba zapisati tudi uspešno akcijo zbiranja starega papirja, ko so v kratkem strali kar tinajst ton te surovine. V soboto, 17. t. m., je v načrtu tekmovanje v nudenju prve pomoči, ob koncu meseca, 29. maja, pa bomo splošna akcija zbiranja oblikovnih izdelkov za tekstilno industrijo.

C. RECNER

TRI SREBRNA ODLIČJA

V sentjurski občini so srebrna odličja prejeli: JOŽE PEČENKO, zaposlen na občinski skupščini v Sentjurju, VLADO CERAR iz Lesnoudrskijskega podjetja Bohor in OZE VONČINA iz Alposa.

Srebrna odličja sindikalna so prejeli tudi tri delovne organizacije: Alpos, Bohor in Merz TOZD Sentjur.

KONJICE: ZBORI KONUSOVIH DELAVCEV

Ze ves ta teden potekajo vseh temeljnih organizacij združenja dela kombinata Kona Slovenske Konjice zbori delavcev. Na zborih so delavci spregovorili o rezultatih poslovanja prvih treh mesecev letošnjega leta, sprejeli so nekatere samoupravne akte, ki so rezultat ustavne organiziranosti TOZD in obravnavali vprašanja stanovanjske izgradnje, izvoza in druge. Zbori Konusovih delavcev so se pričeli ob 12. uri, vendar pa so delavci dve uri po dogovorju kolektiva nadomestili k lanske leto. Čeprav so delavci govorili o marsičem, so zbori vendarle potekali v znamenju 30-letnice osvoboditve, saj so njih orisali tudi uspehe, ki jih je Konus dosegel v vseh povnih letih.

CELJE: PLESNI VENČEK

V soboto zvečer je bil v Narodnem domu v Celju zaključek plesnih vaj, ki so trajale 13. oktobra 1974 do 10. t. m. Zaključek je bil lep pripravljen, saj je Plesna šola Celje, ki jo vodi Ljuba Borinc, sposobna da organizira lepo kulturno zabavo prireditve, kakršne mladina v Celju zelo pogreša. »Plesni venček« je bil za mladino in ostale pravo razvedrilo, saj je za glasboposkrbel priznani plesni ansambl MB-6 iz Maribora s pevcem Jakob Pipanom.

V ekshibiciji je nastopil tudi plesno-sportni par Anja — Davor Bončić iz Maribora, ki je v vabilu vse gledalce in tečajnike za zabavni del »Plesnega venčka« pa je poskrbel plesni mojster Ljuba Borinc, saj je mladina delovala v kvizu in šalijem in miovanju, v katerem je bilo dosti smeha in zabave. Ob zaključku je Ludvik Simonič dejal: »Tudi letos, kot vsako leto do sedaj, je bila udeležba odlična. Mladina je bila po svojem obnašanju in vsem ostalo na kulturnem nivoju, na prvem mestu. Hvala tečajnikom, ki so imeli, ki so res pohvale vredni. Nam, mladim bo plesni venček ostal še dolgo v spominu, saj takšnih in podobnih prireditev zelo želimo.

DARJA GLANC

KOZJE: KLUB MLADIH

Kot vsako leto, so v Kozji tudi letos sprejeli kurirčkovo 50. Prinesli so jo učenci iz Kozje. Ko so prišli na to, so jim ljudje navdušeno ploskali. Po predaji je bil kratek program, ki so ga pripravili pionirji in mladinci. Zatem je ravnatelj le odprl klub mladih v Kozji. Se nekatere mladince zadrževalo za pozitivno delo in jim imenu domačega prosvetnega društva izročil priznanja. V klubu je bila tudi razstava kozjskih likovnih samorastnikov. Kurirčkova pošta je tisti dan premočila v Kozjem, naslednje jutro pa so jo pionirji odnesli v Lesično.

TONEK KRANJEC

Melita Uranič

ljudmi Vietnama, ki so po tolikih letih neusmiljene in umazane vojne dočakali svobodo. Letošnja pomlad je v njihovih srečih zapisana z najbolj svetlimi črkami. Mladi, ki so se že rodili v vojni, bodo znali, svobodo ceniti. Nasilje je najgrša stvar na svetu in vietnamski narod ga je prenašal 30 let. Zdaj, na pragu svobode verjetno vsi niti niso doumeli, kaj je svoboda in kaj je mir, čeprav so se vsa dolga leta zanj borili; možje, žene, starci in otroci. Čas bo tekel dalje in celil bo rane. Počasi in boleče. Tako se spominjajo

Darja Keber

Boris Orešek

vojnih dni tudi naši starši in stari starši.

Vsak maj je lep, toda mislim, da je bil tisti zmagovit maj pred 30. leti najlepši. Prinesel je svobodo in jo izročil našim staršem, starejšim bratom in sestrkam. Prinesel jo je nam, ki smo se rodili mnogo let kasneje. Svobodni.

»Melita, kaj bi ti zaželela ljudem in še posebej mladini Vietnama?»

— Želim jim, da bi se čimprej živeli v svobodo in si zgradili porušene domove.

»Boris, kaj pomeni tebi osvoboditev Vietnama?»

— Borili so se s srcem in zmagali so. Dolga so bila leta trpljenja in z njimi se veselimo zmage.

»In ti, Gorazd, kaj bi zaželel svojim vrstnikom v Vietnami?»

— Da bi čimprej pozabili na vse grozote te vojne in da bi očuvali po tolikih letih pridobljeno svobodo.

Se vedno kramljamo o mesecu maju, o številnih letošnjih prireditvah, o mladini, o drobnih skrivnostih, ki jih čuva ta cvetoč mesec, o delu in problemih, o...

Izbiramo najlepše besede: mati... ljubezen... kruh... delo... svoboda... maj...

MATEJA PODJED

NAČRTOVANJE

NIČ MIMO GLAVNIH

Pri izdelavi osnutkov globalnih okvirov in možnosti razvoja Slovenije in Jugoslavije v letih 1976–1980 je doslej premalo sodelovalo združeno delo. Že ta uvodna opomba na ponedeljkovem območnem posvetu v Celju, sklicala ga je občinska konferenca SZDL Celje po dogovoru z republiško konferenco SZDL in republiških skupščin, je odkrila dvoje: načrtovanje smo z ustavo in političnimi dokumenti sicer res ponovno postavili na pravo mesto v gospodarski politiki, vendar pa združeni delavci oziroma združeno delo še vedno ne čuti svoje vodilne vloge v načrtovanju. Tudi oba osnutka srednjeročnih načrtov sta nastala bolj v glavah strokovnih planskih služb v republiki in zvezi, mimo neposredne kreativne udeležbe združenega dela. Posvet, kot je bil celjski, s sodelovanjem delegatov iz Celja, Sentjurja, Kojnc in Smarja, pa naj bo zamašil to vrzel. Poleg predstavnikov družbenopolitičnih skupnosti naj bi predvsem delegati iz združenega dela povedali, kaj menijo o prvih predvidenih korakih našega družbenopolitičnega razvoja v prihodnjih petih letih.

Toda — delegatov iz gospodarstva ni bilo. Taka obstranska pozicija omejuje možnost kakovostnega načrtovanja. Ne le to. V končni posledici krepi vodilno vlogo v načrtovanju državnim in strokovnim organom ter je voda na mlin pristašem centralističnega načrtovanja. V tem trenutku je nesodelovanje združenega dela v iskanju zasnov srednjeročnega razvoja Slovenije in Jugoslavije nerazumljivo tudi zato, ker temeljne organizacijske združenega dela same sprejemajo dolgoročne načrte razvoja in se srečujejo s

problemi. Ima pa gospodarstvo dovolj pripomb na še vedno živo administriranje v gospodarski politiki in je bil posvet priložnost za pogovor o taki vrsti problemov.

Se nekaj je. Prve ocene o konkretnem odnosu osnovnih nosilcev načrtovanja, TOZD, KS, SIS in občina, do sprejemanja letnih in srednjeročnih načrtov razvoja zgovorno povedo, da v naši miselnosti še vladajo stare predstave o planih. Da nekateri še čakajo na sistemske rešitve, ki naj bi šele omogočile dobro načrtovanje, čeprav smo se že dogovorili, da plani ne bodo čakali zakonov, ampak jih bodo tudi pomagali pisati. Družbenopolitične organizacije bodo morale izvajati bitko za spreminjanje donosa do načrtovanja. To ni in ne more biti le ekonomska vprašanja.

Na celjskem posvetu o zasnovah srednjeročnega načrta Slovenije in Jugoslavije sta z uvodnimi besedami sodelovala Miran Mejak, član slovenskega izvršnega sveta, in Viljem Merhar, delegat v zboru republik in pokrajin. Bistveni povzetki njunih uvodov: V prihodnjem družbe

noekonomskem razvoju moramo vztrajati pri dinamični, hitri gospodarski rasti, a pri tem preokreniti negativna gibanja (plačilni deficit in inflacija) in postaviti gospodarskega razvoja na trdnije temelje. Bitka za stabilizacijo, za večjo akumulativno sposobnost gospodarstva, za njegovo združenost (ne smemo se bati velikih integracijskih kompleksov, ki pa jih moramo reševati hitreje in ti morajo dati v krajših časih večje učinke), za spremembo sestave proizvodnje, za širšo storilnost, boljše organizacijo dela, za večji izvoz, za večjo izkoriščenost zmogljivosti in zmanjševanje stroškov, ostaja osrednja naloga v izpeljavi naših želja za smotno gospodarjenje. Vse več znakov je, da ni več časa za odlašanje.

Prednostno mesto v slovenskih razvojnih načrtih pa imajo: energija, surovine, proizvodnja prehrane in ureditev prometnih zvez. Eno izmed osnovnih vodil srednjeročnega razvoja bo tudi policentrični razvoj republike.

In kakšno rast predvidevamo v prihodnjih letih. Poglejmo:

	1971–74	1976–80
Poprečna stopnja rasti družbenega proizvoda	7,3	7,4
Stopnja rasti izvoza blaga in storitev	8,2	10,9
Delež skupnih gospodarskih materialnih vlaganj v družbenem proizvodu	26,6	25,9
v tem osnovna sredstva	16,2	17,8
Delež vlaganj v družbeni standard v družb. proizvodu	8,9	8,7
Stopnja rasti produktivnosti dela v družbenem sektorju gospodarstva	3,3	4,5–5,0
Stopnja realnih osebnih dohodkov na zaposlenega	0,8	4,2
Stopnja rasti osebne potrošnje (realna)	5,1	6,6

SODIŠČE ZDRUŽENEGA DELA

ODGOVORNE NALOGE

S podpisom slavnostne izjave vseh sodnikov, je bilo opravljeno zadnje dejanje na poti h konstituiranju sodišča združenega dela v Celju, ustave, ki jo je terjala nova ustava.

In kot je dejal predsednik celjske občinske skupščine Jože Marolt, ki je konstituiranje sodišča združenega dela pozdravil v imenu sveta osmih občin, gre za ustanovo, ki jo čakajo velike in odgovorne naloge. Pri vsem tem ne gre samo za reševanje sporov, ki se porajajo v samoupravnih razmerjih združenega dela, marveč prav tako za

zagotavljanje samoupravne pravice delavcev.

V Sloveniji bo delalo deset sodišč združenega dela. Celjsko bo zajemalo vseh osem občin regije. Sicer bo imelo trideset sodnikov, od tega le dva, predsednika in njegovega namestnika, profesionalna. Za predsednika sodišča združenega dela v Celju je bil izvoljen Jože Cerjak, doslej sodnik občinskega sodišča v Zalcu, sicer pa znan družbeno politični delavec.

Sedež sodišča združenega dela v Celju je v Jurčičevi ulici, poleg doma upokoencev.

Sodniki združenega dela podajajo slavnostno izjavo ...

V razpravi so na posvetu sicer sprejeli prve zasnove srednjeročnega razvoja. Vendar so opozorili, da mora biti načrtovanje realnejše. Plan bo moral bolj upoštevati sedanja gospodarska gibanja in svetovne razmere, pa tudi stopnjo organiziranosti gospodarstva pri možnostih za uresničitev ambicioznih načrtov.

Posvet je odkril še eno krilo v oblikovanju srednjeročnih načrtov. Predpostavke družbenoekonomskega razvoja Slovenije in Jugoslavije so vendarle znane. V tem razvoju pa gospodarstvo, ekonomska baza ne bo moglo doživeti hitre preosnove, če ne bomo še bolj izpostavili zahteve za dosledno izpeljavo delegatskega sistema in s tem za dvig samoupravne zavesti delavca, ki se bo krepila v odločanju, ter za večjo vlogo znanosti in raziskovalne dejavnosti v združenem delu.

J. V.

LAŠKO

ČLOVEK PO MERI

Pri izvršnem svetu občinske skupščine v Laškem deluje poseben odbor, ki koordinira priprave za izdelavo programa razvoja občine do leta 1980. Predsednik odbora, Pavle Ajdnik, je nekoliko skeptičen, da bi utegnili prispevki temeljnih nosilcev načrtovanja biti pravočasno in kvalitetno izdelani. V občini bodo vztrajali, da bo načrt razvoja izdelan po novih principih, ki jim vsebino narekujejo interesi delovnih ljudi in njihove družbeno ovrednotene potrebe.

Srednjeročni načrt razvoja občine Laško od leta 1976 do 1980 mora biti zasnovan s potrebami delovnih ljudi, njihovimi interesi in cilji. Zato srednjeročni načrt za polna štiri leta ne bo vseboval nakopičenih števil, njegovo vodilo ne bodo tone, metri, marveč vse tisto, kar zaobsega višji osebni in družbeni standard in njegovo realno osnovo, dohodek, ki naj tak standard omogoča.

O konkretni vsebini načrta zaenkrat še ni mogoče govoriti, kajti te dni bodo delovne organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti predložile svoje konkretne načrte, ki bodo potem osnova za izdelavo občinskega plana razvoja gospodarstva in gospodarstva, oziroma sfere potrošnje v občini. Cilj družbenega načrta v občini je predvsem težnja po uglasenem razvoju v občini, tako na področju proizvodnje in ustvarjanja dohodka, kot na področju interesnih skupnosti, ki naj poskrbijo za zadovoljevanje skupnih potreb občanov. Zato bo družbeni načrt razvoja občine poleg predvidene splošne rasti gospodarstva predvideval izgradnjo tistih objektov, uvedbo tistih družbenih institucij, ki bodo izpolnile vrzeli zaradi neskladnosti dosedanjega razvoja, ko ni z razvojem gospodarstva nastajalo tudi vse tisto, kar v normalne okvire sodi, od stanovanj, do vrtcev, šol, zdravstvenih in drugih objektov, oziroma služb.

Predsednik odbora Pavle Ajdnik pa vseeno izraža bojazn, da brez težav ne bo šlo, predvsem pa zato, ker v delovnih organizacijah, interes-

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

ŠE ENKRAT: CELJE KOT SEJEMSKO MESTO

V tretji številki letošnjega letnika Novega tednika smo zastavili javno vprašanje glede vidikov razvoja Celja kot sejemskega mesta. Vprašanje smo zastavili 23. januarja v prepričanju, da bomo nanj dobili tudi odgovore, ker gre za problematiko, ki je za Celje več kot aktualna. Odgovorov nismo dobili.

Vprašali smo po vidikih razvoja Celja kot sejemskega mesta in tako zastavili tudi vprašanje, katere sejme, razstave in druge podobne prireditve bi mesto lahko imelo, kakšne naj bi bila časovna razporeditev vseh teh prireditev, ali bo treba ustanoviti posebno organizacijo, ki se bo ukvarjala s sejemskimi prireditvami itd. Seveda pa smo in tudi zdaj odpiramo možnosti za še drugačno osvetlitev vprašanja.

Ker odgovorov na prvič zastavljeno javno vprašanje o Celju kot sejemskem mestu nismo dobili, ga posredujemo znova. Menimo namreč, da je to vprašanje, ki si zasluži temeljito obravnavo, še zlasti ker se z izgradnjo družbenega centra pod Golovcem odpirajo mestu ob Savinji nove sejemske perspektive. In vendar, kakšne so?

Prosimo, da nam na vprašanje odgovorite po naslednjem vrstnem redu:

1. Risto Gajšek, član izvršnega sveta skupščine občine Celje,
2. Majda Trogar, direktorica Formatorja,
3. Vlado Veber, direktor Zlatarn, Celje,
4. Ivo Brenčič, direktor Tkanine in
5. Marjan Ašič, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Celje.

Ze vnaprej hvala za odgovore in sodelovanje. Prosimo za kratke in konkretne odgovore.

MILAN BOŽIČ, NOVINAR

LEPA PROSLAVA

V počastitev 30-letnice osvoboditve so v Tehno-mercatorju na dan zmag pripravili svečano proslavo, ki se je je udeležilo okrog 500 zaposlenih. Na slavnosti so tudi podelili delovna priznanja osemnajstim delavcem v TMC: Stanku Selšku, Venceslavu Zalezini, Karli Kajba, Mariji Super, Viktorju Zorcu, Alojzu Zelezniku, Francu Vrbečku, Jožetu Bratini, Petru Krušču, Betki Podrepškovi, Regini Mrazevi, Zvonku Perliču, Anici Kompan, Kvirinu Klenovšku, Ivanu Jerebinšku, Vinku Pečniku, Alojzu Zagožnu in Martinu Operčkalu.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Ljubljanska banka
podružnica celje

„DOŽIVELI SMO NAŠ MAJ...”

Ceprav smo jo ves čas čutili, smo veličino in pristrčnost srečanja dojeli šele potem, ko so popustili zadnji stiski rok, ko se je posušila solza sreče in ponosa, ki je za nekaj trenutkov zmohčila oko, ko so izzveneli zadnji pozdravi...

Otroci in mladi so vselej pristrčni, iskreni, neposredni. In takšno, če ga lahko sploh opišemo s skromnimi besedami, je bilo nedeljsko srečanje otrok naših zdomcev v zvezni republiki Nemčiji z učenci osnovne šole v Podčetrniku.

Bilo je srečanje v okviru, ki ga je za otroke naših zdomcev, sicer pa predvsem za predstavnike pionirskih odredov Triglav in Mladost v Stuttgartu, pripravila Ljubljanska banka. Za gostiteljstvo se je odločila za to, da bi na poseben način in v času največjih prireditev pri nas v počastitev tridesete obletnice zmage nad fašizmom, izrekla posebno zahvalo tistim mladim, ki so se tudi v tujini odločili za ustanovitev in delo pionirskih hranilnic. Aktivnost Ljubljanske banke na polju mladinskega varčevanja je naša hvalna tla tudi v tujini. Tako je Ljubljanska banka ponesla v industrijska mesta zvezne republike Nemčije s pomočjo pionirskih hranilnic, ki uspešno delajo zlasti v domovini, košček domačega življenja, skrb za vzgojo varčnega človeka, skrb za vzgojo našega mladega človeka, še zlasti, ker je za krajši ali daljši čas odtegnjen domačemu okolju.

In tisto nedeljsko zgodnje popoldne je sonce, zlasti v Podčetrniku, sijalo topleje kot drugod. Prijetno pa je bilo tudi v srcih vseh.

Stiski rok in veselje v očeh. In potem pesem, ki je podrla prvo in vse nadaljnje ovire. Bila je »Janez, Kranjski Janez...« Ceprav so prevladovali mladi iz drugih republik, so jo zapeli po naše. Z njimi vred pa tudi podčetrški otroci.

Nad skupino sta zavirali pionirski zastavi. Zdaj sta nosili tudi traka Ljubljanske banke.

Ljubljanska banka je omogočila, da so se ti otroci naših zdomcev srečali s tremi herojskimi mesti: Ljubljano, Beogradom in Zagrebom. Razen tega so si ogledali parado ob dnevu zmage v Beogradu in se na poti domov ustavili v Kumrovcu in Podčetrniku. Tu sta

se kot gostitelja izkazala dcmača osnovna šola in celjska podružnica Ljubljanske banke.

Srečanje se je vsaj v prvem delu odvijalo v izmenjavi programov kulturno prosvetne vsebine. Domači otroci so zapeli in prikazali enodejanko »Neubogljivček«, mladi gostje, okoli trideset po številu, pa so prav tako zaplesali, zapeli in deklamirali.

Bili so pristrčni. Iz njihovih src je kipela ljubezen po domovini, po Titu...

»Srečni smo, da smo vsaj teh nekaj dni začutili naš domovinski maj, polnega cvetja, radosti, ponosa. Takšen maj je lahko le pri nas doma...«

Sele zdaj vemo, da najlepše rožice rastejo le tam, kjer sta doma mati in oče...

Veseli smo, da smo se prav tu v Podčetrniku, prvič srečali tudi s pionirsko dejavnostjo v domovini...«

In še in še. Srečanja pa sta med drugim izpopolnila še dva pozdrava. Prvega je na vse mlade goste in druge naslovil glavni direktor celjske podružnice Ljubljanske banke, Zdravko Trogar:

»Vesel sem, da lahko ob tako pomembnem trenutku, kot je 30-letnica zmage nad fašizmom pozdravim jugoslovanske pionirje iz zvezne republike Nemčije in Obsotelja. Naj se vam zahvalim za obisk na območju naše podružnice ter v osnovni šoli Podčetrtek, kjer deluje najstarejša pionirska hranilnica na Slovenskem. Posebej počaščeni in veseli smo, da smo ob vašem obisku ugotovili, da tradicije varčnosti jugoslovanskih narodov nadaljujete vi mladi, izven svoje domovine.«

S podobnimi besedami in željami je mlade goste pozdravil tudi predsednik konference socialistične mladine Slovenije Ljubo Jasnič, sicer pa so pozdrave izrekli še direktor domače osnovne šole Jože Brilej in vodje vseh pionirskih oziroma mladinskih organizacij na šoli.

Ljubljanska banka in v njenem okrilju tudi celjska podružnica pa osnovna šola v Podčetrniku so zlasti v tem primeru opravili pomembno nalogo, ki daleč presega področje denarnega varčevanja.

»Odhajamo«, so rekli ob slovesu, »s seboj odnašamo nepozabne vtise, tu med vami pa puščamo naša srca. Ta ostajajo doma!«

OBISK IZ PLIBERKA

NISTE OSAMLJENI

Gostje iz Pliberka v dvorani delavskega sveta EMO

Ob koncu prejšnjega tedna je kolektiv tovarne EMO sprejel v goste večjo skupino članov slovenskega prosvetnega društva »Edinost« iz Pliberka na Koroškem onstran meje. Bilo je pristrčno srečanje, ki je preseglo formalne okvire in potrdilo kot je dejal v pozdravnem govoru predsednik konference os-

novnih organizacij sindikata v EMO, Jože Oštir, da v boju za svoj obstanek, za narodnostne in druge pravice rojaki na Koroškem v Avstriji niso osamljeni in da so z njimi vsi naši delovni ljudje.

Dragi gostje so se ne samo po besedah glavnega direktorja inž. Jančigaja, marveč tudi pozneje z ogledom ob-

ratov seznanili z največjo celjsko tovarno. Pot pa jih je peljala tudi v pokrajinski muzej in muzej revolucije. Ob zaključku prijetnega srečanja pa so si Celje ogledali še s Starega gradu.

Za pristrčen sprejem se je zahvalil predsednik »Edinosti« Joško Hudl.

—mb

CELJE: KAMP RAZSTAVA

Kolektiv Tkanine je prostor pred oddelkom svoje grosistične dejavnosti ob Teharski cesti spremenil v zanimivo razstavo pripomočkov, ki jih naši ljudje potrebujejo tedaj, ko se odpravljajo k morju, na vikend ali drugam v naravo, da v njej preživijo nekaj prijetnih dni ali ur.

Kamp razstava je prav gotovo opozorila, da se da tudi na tak način posredovati blago, ki ga potrošnik išče v določenem obdobju. Razstava na prostem pa je rešila tudi prostorski problem veleblagovnice, saj bi si takšnega poskusa v trgovini ne mogli privoščiti.

Velik obisk in dober promet, saj na razstavi blago tudi prodajajo, kaže, da je poskus uspel. Upajmo le, da

kolektiv Tkanine bo ostal mo pri tem koraku. Razstava bo odprta do bote, 17. t. m.

EKSKLUZIVNI MODELI IN
IZDELKI IZ LASTNE PROIZVODNJE
5% POPUST
lesnina CELJE, Čuprijska 1

CELJE

VRTEC VABI

Kljub dokaj hitremu pridobivanju novih prostorov za predšolske otroke v vzgojno varstvene zavode, vseeno ne dohajamo potreb po predšolski vzgoji in varstvu. Vrtci so še vedno prezasedeni. Dosti staršev pa si mora zaradi obojestranske zaposlenosti poiskati varstvo drugje.

V Celju so trije samostojni vzgojnovarstveni zavodi z dislociranimi oddelki na določenem območju. VVZ Anice Černejeve ima upravo v Kajuhovi ulici, VVZ Tončke Čečeve na Mariborski cesti, VVZ Zarja pa v Drapšinovi ulici.

V vrtcu Anice Černejeve bomo jeseni pridobili 40 mest za predšolske otroke v spodnjih prostorih nove stolpnice Na zelenici, VVZ Zarja pa bo, če bo šlo po načrtih, v oktobru, ob tednu otroka, odprl nov vrtec na Lavi za 160 otrok. Nekaj prostora pa se bo v vseh vrtec sprostilo ob odhodu starejših predšolskih otrok v šolo. Vendar ne smemo biti preveč optimistični, da bomo s temi kapacitetami kos letošnjim potrebam. V okolici že obstoječih vrtec namreč z neverjetno naglico rastejo bloki in stolpnice, v katere se bo verjetno selilo precej najmlajših prebivalcev ali pa se bodo njihove družine zaradi ugodnejših stanovanjskih razmer povečale še za kakšnega novega člana.

Ob vpisovanju novincev, ki bo v vrtcu Tončke Čečeve in Zarja od 12. do 24. maja v VVZ Anice Černejeve pa od 2. do 10. junija, bomo ugotovili število prosilcev. Če

bo leto presegalo zmogljivosti posameznega zavoda, bo morala po pravilniku o kriterijih za sprejem otrok odločiti o sprejemu posameznika posebna komisija.

Starši bodo dobili v zavodu vpisnico, ki jo bodo izpolnili z vsemi za nas potrebnimi podatki in je istočasno dogovor oziroma pogodba o obveznosti staršev do zavoda ter obratno. Zato bodo morali starši besedilo na koncu vpisnice temeljito prebrati. V njihovih delovnih organizacijah pa jim bodo potrdili višino mesečnih osebnih dohodkov. Te podatke potrebujemo zaradi razvrstitve v diferencirano lestvico plačevanja oskrbnine. Tu moramo opozoriti, da za slehernega otroka ki je v vrtcu — tistega v najnižji lestvici, in tistega za katerega bodo starši plačevali največ, prispeva še občinska izobraževalna skupnost. Doslej je bil ta razpon od 70 do 30 procentov. Tiste, z najnižjimi osebnimi dohodki, ki ne dosegajo niti spodnje lestvice dohodka na družinskega člana, pa regresira temeljna skupnost otroškega varstva. O diferencirani lestvici, ki se bo letos, kot predvidevamo, spreminila, bomo seznanili starše takrat, ko jo bosta potrdili obe skupščini.

Pred vstopom novincev v vrtec, ki bo dne 1. septembra, bodo morali starši z otrokom še na zdravniški pregled. Šele z zdravnikovim potrdilom, da je otrok zdrav, bodo razbremenjene skrbi za varstvo in vzgojo svojega najmlajšega.

ANICA ČETKOVIČ

STRMEC

KURIRČKOVA
POŠTA

Pretekli četrtek je bila v Strmcu pri Vojniku osrednja proslava ob sprejemu kurirčkove pošte v celjski občini. Pred osnovno šolo v Strmcu se je zbralo veliko število pionirjev in cicibanov, ki so z zastavicami pozdravljali prihod kurirčkove pošte v njihov kraj. Zbranim pionirjem je uvodoma spregovoril podpredsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOB Peter Šprajc, ki je v svojem govoru poudaril vlogo mladih pionirjev

in kurirčkov med narodno-osvobodilno vojno. Pionirka osnovne šole Strmec je nato prebrala tudi pozdravno pismo tovarišu Titu, stedi pa je kulturni program, v katerem so sodelovali pionirji osnovnih šol iz Strmca, Polul in Dobrne, godba na pihala iz Malih Dol, moški pevski zbor Svobode iz Strmca in otroški pevski zbor osnovne šole Dobrna. Kurirčkovo pošto so celjski pionirji oddali naslednji dan pionirjem Laškega. D. S.

Pionirka osnovne šole Strmec je predala kurirčkovo pošto podpredsedniku občinskega odbora ZVB NOV Celje Petru Šprajcu. Foto: D. Medved

TURIZEM

DOBRNA - 350 LET
ZDRAVILIŠČA

Četudi so dobrnsko toplo vodo poznali in uporabljali že Rimljani in pozneje tudi prvi slovenski naseljenci, se Toplice (tako so namreč imenovali zgornji del naselja) kot kopališče prvič omenjajo v listini v letu 1542. Za začetek zdravilišča pa omenjajo 1624. leto. Tedaj je namreč Matija Gačnik (Kačnik) končal obnovo kopališča in stanovanjskega dela. O tem govori v marmornato ploščo vklesan napis, ki je še danes v steni kopališkega bazena. V prevodu se glasi:

»To kopališče je v čast dežele zgradil podpisani plemeniti gospod, sicer bi ostalo še dalje zapuščeno. To se je zgodilo leta 1624, ko je bil lastnik Dobrne — Matija Gačnik.«

Znano zdravilišče praznuje svoj častitljivi jubilej v prizadevanjih, da bi objektom, ki so sicer poznejšega datuma, a zastareli, dodal nove. V prvi fazi vsaj hotel in nekatere druge prostore, ki so nujno potrebni.

Dobrna se je znašla v položaju, ki je na videz zanjo sicer ugoden, v resnici pa vse kaj drugega. Zaradi premajhnih nočitvenih kapacitet, morajo odklanjati vse več gostov. Medtem ko so jih 1973. leta odklonili 3.000, so jih lani že 4.500, letos pa bo ta številka narasla na 5.200. To pa pomeni, da se bodo odklonili 67.000 nočninam, da ne omenjamo dohodka. Kaj pomeni ta številka? Za Dobrno veliko, še zlasti, če upoštevamo, da so imeli lani 107.267 nočitev.

Čeprav se je zdelo, da so lani dosegli največ, kar se sploh da doseči, so letošnje številke za prve štiri mesece takšne, da bodo še bolj povečali zasedenost nočitvenih kapacitet. V štirih mesecih letos so imeli že 32.005 nočitev. Povprečna zasedenost nočitvenih zmogljivosti je lani znašala 91,6 odstotka! To je visoko nad normalnimi pogoji. In če bo letos ta odstotek višji, potem je na dlani, da bo tu treba nekaj napraviti, sicer se zna zgoditi, da bo imelo neprestano odklanjanje gostov negativne posledice.

Za 350 letnico zdravilišča bo kolektiv pripravil celo vrsto raznih prireditvev in proslav. Začele se bodo v sredini junija. Najprej bodo ta jubilej proslavili znotraj kolektiva. Medse pa bodo povabili vse, ki so v tej sredini kdajkoli delali. Razen tega bodo dolgoletnim sodelavcem podelili priznanja za minulo delo, se pravi nagrade, ki jim pripadajo za 10, 20 in 30 letno delo.

Druga proslava bo namenjena javnosti. Nanjo bodo povabili tudi nekatere stalne goste, saj ima Dobrna paciente, ki prihajajo semkaj že dolgo vrsto let, in so se nekateri v seznam vpisali tudi po dvajsetkrat.

Letošnja glavna sezona pa bo tudi sicer zelo bogata po raznih kulturnih in zabavnih prireditvah. Zanimanje raznih zborov, vokalnih in instrumentalnih ansamblov za nastope v tem zdraviliškem kraju, je izredno. Zato tudi kvaliteta nastopajočih, zato tudi velik odmev in izreden obisk teh prireditev.

Dobrna bo letos gostila tudi zdravnike anesteziiste, ki se bodo zbrali na simpoziju, zatem rentgenologe, fizioterapevte in druge. V vseh primerih gre vsaj za srečanja v republiškem merilu, v nekaterih pa tudi za mednarodna.

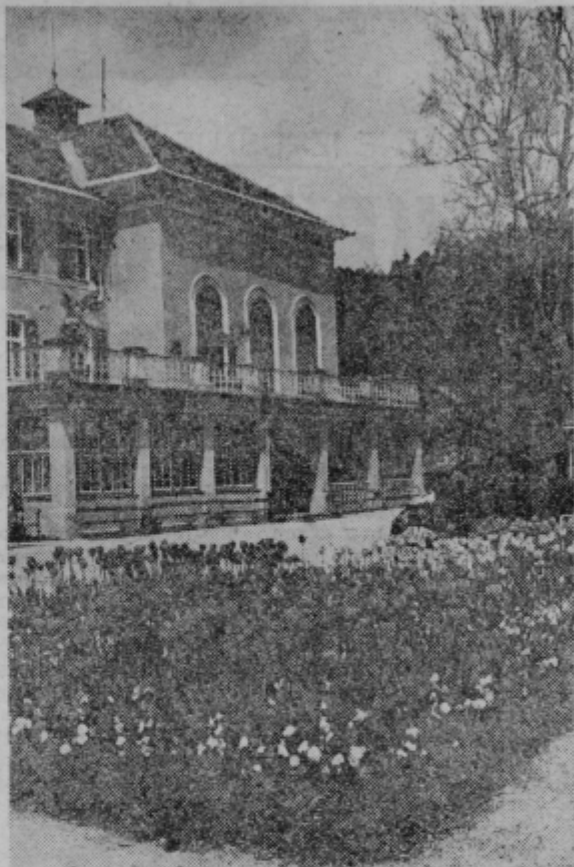
ALOJZIJA
STOPINŠEK

Zrastla na kočariji, vse življenje garala, med vojno pomagala partizanom, se veselila svobodnega kozjanskega ozemlja, nikoli obupana, težave preganjala s petjem, mati desetih otrok, ki so še vsi pri svojem kruhu, takšna je na kratko osebna izkaznica te kot mravlja pridne

ženice iz jurklosterskih grabnov.

Kljub tegobam nekdanjega življenja je Alojzija takorekoč neuničljiva. Glede naravnost v oči in se prikupno smeje in pove, da je zrastle v družini, ki je štela deset otrok in da je tudi sama hotela tako. Ni dvoma, posrečilo se ji je. Mož sedi ob strani in se hudomušno muza.

Se zelo mlada, kmalu po poroki, je odšla delat k graščaku Falterju pa v Pojerje v rudnik. Delala je na njivi, pogozdovala, bila je v rudniku. Zbirala je premog in ga spirala z vodo, tolkla se je skozi vse tri smene dela in tudi nočni ssihtu ji ni ušel. Prihajali so otroci, eden za drugim, četita je rastla, se večala in zahtevala svoje. Prišla je vojna, Alojzija pa je delala kar naprej. Lačna usta je bilo treba nahraniti. Vesele do petja pa jo kljub temu ni zapustilo. Radovan Gobec, takrat učitelj na svobodnem partizanskem ozemlju, ki je zajel vso Kozjansko, je imel v Jurklostru svoj zbor in Alojzija je pela. Imela je

Motiv pred zdraviliškim domom na Dobrni

Razumljivo je, da bodo vse te in podobne prireditve dobile pečat visokega jubileja zdravilišča pa tudi obeležje tridesete obletnice zmage nad fašizmom.

Poleg tega bo Dobrna letošnji organizator športnih iger članov slovenskih zdraviliških kolektivov.

V jubilejnem letu je izšla izpod peresa prof. Janka Orožna tudi monografija o Dobrni. Na voljo bo barvni film o tem kraju in še marsikaj.

V tem času bodo tudi obnovili nov trakt zdraviliškega doma in med drugim odprli oddelek za medicinsko kozmetično nego.

Skratka, jubilejno leto se bo spremenilo v delovno, še posebej, če bodo prizadevanja za gradnjo novega hotela kronana z ustreznim dogovorom o odobritvi potrebnih posojil.

Ob proslavi 350 letnice je Dobrna na pragu težko pričakovanega novega vzpona!

IZLET NA RESEVNO

Iz Sentjurja je lahko dostopna izletniška točka Resevna, ki je visoka 628 m. Na njenem pobočju je vse polno vresja, po katerem se tudi imenuje. Od železniške ali avtobusne postaje je na Resevno uro in četrt zlozne hoje po lepih bukovih gozdovih severnega pobočja, kjer je v letnem času veliko gob. Na robu gozdne jase, pod vrhom, je spomenik padlim partizanoma Cveki Jerinovi in Dušanu Lahu. V koči na Resevni se boste lahko okrepčali in tudi prespali. Ze med potjo, posebno pa na vrhu, se nam odpira čudovit razgled v dolino, na Boč in na Donačko goro. Proti severu se vzpenja drameljsko gričevje s prikupnimi vinogradi in vinskih hramčki, za njimi pa Konjska gora s Pohorjem v ozadju. Proti zahodu se vidi gosto naseljena celjska kotlina. Kot kulise se v ozadju pokazuje Savinjske planine z značilno Ojstrico, Peco in Uršlje goro.

E. RECNIK

OBRAZI

menite jurklosterske kartuzije in vselej rada ustreže, če hoče kdo pokukati v cerkev, kjer je bila po ljudskem izročilu pokopana nesojena žena Friderika Celjskega, Veronika Deseniška. Leta in leta Alojzija ponavlja isto, leta in leta odkriva skrivnost radovednim obiskovalcem. To je že postalo del nje, to je v njej in brez tega ne more.

Stopinškova mama je živa zgodovina ni tale rubrika je veliko preskromna, da bi v njej lahko zajeli vse, kar se je nabiralo leta in leta v tej preprosti ženi. Ze samo obdobje druge svetovne vojne, ki je mami nakopal nepopisno gorje, bi lahko popisali v posebnem zvezku.

Ce boste kdaj tavalili brez načrta v lepem nedeljskem dopoldnevu skozi Jurkloster, ne pozabite se ustaviti pri Stopinškovi Alojziji. Rade volje vam bo pokazala znamenito cerkev in Veronikin grob.

MILENKO STRASEK

na hrani udarnike, ki so delali na polju, prenašala je propagandni material, hrano in vse, kar je zahtevala borba. Otroci, takrat jih je bilo že več, Andrej, Mirko in Zvone, so hoče nočeš postali kurirčki. Nosili so pošto na Poljane in Blatni vrh. V viharni decembrski noči, ki jo do konca življenja ne bo pozabil nobeden Kozjanec, ko so ustaške maščevalne enote, okrepčane z Nemci in Cerkezji vdrle na Kozjansko in požigale, kar jim je prišlo pod roke, je zagorelo tudi pri Stopinškovi.

Vojna je minila, ni pa minilo težko življenje. Stopinškove otroke je zažejalo po znanju in mati se je odločila, da bodo odšli v internat na Pilštanj. Pet jih je bilo v internatu in za pet je bilo treba plačevati. Četudi bi dela zmanjkalo, bi ga Alojzija staknila, treba je bilo.

Danes ni doma nikogar več in kar nekam tesno je v stari graščini brez živečara. Le eno je še ostalo isto. Alojzija je namreč po sili razmer nekakšen privatni kustus zna-

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

POSEBNA ŠOLA V KONJICAH

DOBRO V SLABEM

Poročali smo že, da v Slovenskih Konjicah gradijo novo posebno osnovno šolo. Zgradba, v kateri se teče pouk učencev posebne šole, je že močno dotrajana in komajda še primerna za normalen pouk. Razmajana tla, hladni hodniki, premajhno število prostorov, ki ne dovoljujejo kabinetnega pouka — vse to so dejstva, ki hromijo delo v šoli in nedvomno v veliki meri vplivajo na počutje in v zvezi s tem tudi na učni uspeh učencev te šole. Zato je bil že zadnji čas, da tudi Konjice dobijo novo, moderno posebno šolo, ki bo učencem zagotovila uspešno in učinkovito šolanje.

Prvi oddelek posebne osnovne šole je bil ustanovljen leta 1971 pri II. osnovni šoli v Konjicah. Odtlej je šola vsako leto pridobila še en oddelek,

tako da jih je sedaj že pet. Z letošnjim šolskim letom je postala posebna šola samostojna ustanova z lastnim vodstvom in pedagoškim kadrom. Vršilec dolžnosti ravnatelja je Milena Segel, ki skupaj s petimi učitelji vliva znanje v 64 glav. Vendar pa bo šest učiteljev v novi šoli premalo, ki bo v naslednjih letih pridobila še tri nove oddelke.

Kljub slabim učnim pogojem so v posebni osnovni šoli dobro zastavili svoje delo. Poleg rednega pouka razvijajo učenci mnoge dejavnosti tudi v krožkih. Letos so na šoli ustanovili pionirski odred bratov Mernik, v okviru katerega delujejo likovni, ročnodelski in pravilni krožek. Učenci posebne šole se še posebej izkažejo ob različnih spominskih dnevih, ko prirejajo svečane proslave in raz-

stave. Tako so pripravili zelo uspešno razstavo ročnih del ob praznovanju dneva republike, pa tudi sicer se vključujejo v vse akcije konjskih pionirjev.

V posebni osnovni šoli so vključeni predvsem učenci konjske občine. V šolo se vozijo od blizu in daleč, in ker so avtobusne zveze pogosto slabe, so v šoli zanje organizirali varstvo. V zvezi s tem nam je Milena Segelova povedala, da bodo poskušali v prihodnjih letih poiskati v Konjicah rejniške družine za varstvo tistih otrok, ki so najbolj oddaljeni od šole.

Posebna osnovna šola v Konjicah torej kljub slabim pogojem dobro dela. Nedvomno pa bo k še boljšim uspehom pripomogla izgradnja nove šole, ki se je veselijo tako učenci kot tudi učitelji.

DAMJANA STAMEJČIČ

CELJE

KDAJ DOVOLJ VODE

Četudi trenutno preskrba Celja s pitno vodo ni problematična, je vendarle zdaj tisti čas, ki je najbolj primeren za ocenjevanje stanja in vidikov. Minulega zlasti zato, ker je bilo zimsko sušno obdobje zelo kritično, ker so mnogokje več kot pogrešali vodo in podobno.

Kot je povedal direktor Plinarne — vodovoda, Stane Polajnar, je bil najbolj prizadet tisti predel, ki se oskrbuje iz vitanjskega vira. Zato je v teku povezava obeh sistemov preskrbe Celja s pitno vodo, se pravi sistema Vitanje in Medlog. In ne samo to. V načrtu je graditev novega vodnjaka v Levcu, ki bo dal približno 30 litrov vode na sekundo. Hkrati bodo tekla nekatera sanacijska dela. V nasled-

nji fazi je zajezitev Hudinje in zgraditev čistilne naprave v gornjem toku te reke, nad Vitanjem. Ta vir bo lahko tudi v sušnih obdobjih dal po 90 litrov vode na sekundo. In končno, gre še za vprašanje pripadnosti voda v Stranica. To je vprašanje, ki ga bodo Celjani skušali rešiti s Konjicani.

Če bi uspešno uredili te načrte, bi zagotovili Celju in njegovim prebivalcem dovolj pitne vode za nadaljnjih deset do petnajst let!

In odlagališče za smeti?

Ni urejeno. Ljudje se pritožujejo po vsej pravici. Gre za odlaganje smeti. Na vsak način je to naloga, ki jo bo moralo rešiti ne samo komunalno podjetje, mar-

več tudi nova komunalna interesna skupnost. Problem je boleč zlasti za tisto okolje, ki vsak dan občuti vse »dišave« in druge »prednosti« odlagališča. Industrijska predelava smeti zaenkrat ne pride v poštev. So še vedno premajhne količine

Kdaj preselitev obrata plinarne — vodovod z ljubljanske ceste?

Problem, ki je aktualen ne le zaradi urbanizacije Otoka, marveč tudi za delo novega celjskega komunalnega podjetja in celjske komunalne interesne skupnosti. V teku so pogovori, da bi zgradili nove poslovne prostore za komunalno podjetje ter za interesno skupnost na koncu ulice Strinajste divizije.

M. B.

Učenci petega razreda se tako kot vsi ostali veselijo nove šole

CELJE: ZATEGNITI PAS

Pred dnevi je bila v Celju šesta seja predsedstva občinske konference Zveze socialistične mladine, ki ji je takoj nato sledila še sedma, razširjena seja, ki je potekala v nekoliko razburjivem vzdušju, kar je tudi razumljivo. Osrednja tema pogovora, ki so se ga udeležili tudi predstavniki celjskih družbenopolitičnih organizacij ter predsednik republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije, Ljubo Jasnčič, je bila finančni načrt organizacije.

Po svoje zelo zanimiv, vendar nekoliko predolg je bil prvi del, ko so mladi podajali poročila o svojem delu. Predsednik občinske konference Metod Trebičnik je na kratko orisal problematiko delovanja, predvsem pomanjkanje sredstev, ki so bila izločena iz njihovega finančnega koncepta.

Za njim je povzel besedo Stane Seničar, sekretar občinske konference ZK in opozoril, da se bo tudi pri raz-

deljevanju in uporabljanju razpoložljivih sredstev treba obnašati stabilizacijsko, kljub temu, da je občinska skupščina močno okrnila proračunska sredstva za delo mladih. Vendarle se bo morala najti pot. V Celju nikoli ni bil problem financirati dejavnost mladine, vsaj pri večjih projektih ne. To pa je bil tudi osnovni motto seje. Stane Seničar je še poudaril, da bo tudi poslej tako, da se bo treba obnašati še bolj racionalno in ne reagirati prenapeto. Znano je namreč, da so bila proračunska sredstva okrnjena ne le Zvezi mladine, pač pa tudi vsem porabnikom občinskega proračuna.

Mladi sicer v Celju dobro delajo, to kaže tudi programski koncept za letošnje leto, vendar le ta ponekod ni konceptualsko in praktično dovolj integriran v celovitost sprememb, ki se dogajajo v Celju, je še dejal Stane Seničar.

MILENKO STRASEK

PREJELI SMO: O DOBRI, STARI PRAKSI

Polemične miselne utrinke sicer poraja delovni in samoupravni »svakdan«. Imam pa še posebno srečo, da na delovnem mestu tajnika samoupravnih organov na lastni koži doživljam vso pestrost, zamotanost, pa tudi nevšečnost »vetrovnega križišča samoupravnega prometa«.

Prav je, da »vetrovnost«, kot sem jo omenil, bolje obrazložim. Pri tem mislim na vrsto vprašanj, ki zadevajo področja samoupravnega obnašanja, oblikovanja predlogov, obravnavanja in sklepanja, spreminjanja stališč, odnosa strokovnih služb do organov upravljanja itd.

Razlog za tole moje glasno razmišljanje so v zadnjem času vse bolj pogoste »pristojnostne konfrontacije« (nekateri jim pravijo že kar konflikti!) med nekaterimi službami in službo tajništva organov upravljanja kot strokovnim »zastopnikom« samoupravnih organov.

Za pomoč pri svojem razmišljanju in za bolj avtoritativno podporo bom uporabil gradiva s seminarja o nalogah tajništva samoupravnih organov v Portorožu 18. in 19. mar-

ca letos in nekaterih podobnih v zadnjem času.

Najprej nekaj malega o stališčih na splošno. Psihologi in sociologi pravijo, da stališče lahko razumemo kot pridobljen način razlaganja pojavov in (glede na to) reagiranja na pojave in na vse v okolju ter naši ožji okolici. Zaradi človekove težnje vnašati red v okolje, sistemizirati, klasificirati in zavzemati do vseh in do vsake stvari določen odnos, pomenijo stališča zelo stabilno komponento (sestavino) osebnosti.

Spremeniti stališče do nečesa pomeni porušiti nek sistem, in dokler porušenega sistema ponovno ne zgradimo, obstoji za nas nek kaos (zmešnjava). Občutek neurejenosti vnaša v človeka nemir, bojazen, negotovost. Če je leta prevelik, pomeni izgubo zaupanja vase, in tedaj človek reagira nesistematično in neelastično, s čimer se število neuspehov še poveča. Da bi se vsemu temu človek izognil, stališče raje ne spreminja, ampak se vede do dejstev, ki njegovim stališčem nasprotujejo, kot da jih ni oziroma si jih

razlaga, kot to zahteva njegovo stališče.

Ta mali sprehod v delček znanja iz psihologije le zato, da bomo lažje razumeli, kako so oblikovana stališča pravzaprav trd, četudi razumljiv oreh. V samoupravnem življenju posameznika ali skupine pa gre ponavadi skoraj vsak dan za preoblikovanje in spreminjanje stališč do mnogih vprašanj zlasti na področju graditve novih družbenih in ekonomskih odnosov. Gre torej tudi za spreminjanje dosedanje prakse, ustaljenih navad, dojemanj, razumevanj in uveljavljanj novega.

Na vso silo zagovarjati svoja stališča v različnih konfrontacijskih situacijah s staro dosednjo, običajno, preizkušeno in ne vem kakošno še prakso, najbrž v sedanjem družbenem trenutku niti ni preveč politično popularno, niti priporočljivo. Seveda pa je vsakomur lahko jasno, da borba za uveljavljanje nove ustave, novih odnosov, za še bolj humaniziran samoupravni sistem ne more potekati na najbolj miren in za nikogar nevznemirjajoč način. Tu so potem bolj

energični posegi družbenopolitičnih organizacij razumljivi in predvsem nujni.

Za kratko misel o samoupravnem odločanju si osvežimo spomin, katera so osnovna načela, ki izhajajo iz našega ustavnega sistema:

— vse odločitve morajo biti skladne z ustavo, zakoniti predpisi, statutom oz. samoupravnim sporazumom ter drugimi splošnimi akti

— odločitve morajo stremeti za tem, da se družbena sredstva odgovorno ter družbeno in ekonomsko smotno uporabljajo

— odloča lahko le tisti organ, ki je po splošnem aktu za to pristojen.

Vse omenjeno se nanaša tudi na vsak predlog, ki ga pripravijo strokovne službe ali kdo drug za odločanje na katerikoli samoupravni ravni. Pri oblikovanju predloga pa so strokovne službe dolžne predvsem spoštovati:

— načelo ustavnosti in zakonitosti

— načelo dobrega gospodarstva

— načelo spoštovanja družbenih interesov

Pri tem bi rad opozoril,

da n.pr. ni sprejemljiva praksa, da se obidejo splošni akti z izgovorom, da so zastareli. Če je temu res tako, potem jih je treba pač spremeniti. Prav tako ne moremo mimo dejstva, da ima praktično vsak sklep določene ekonomske posledice, pa tudi če se nanaša n.pr. na probleme kadrovske politike, saj je delo človeka odločilen faktor pri ustvarjanju novih vrednosti.

Ponujata se zlasti naslednja zaključka okrog oblikovanja predlogov:

— predlogi morajo biti podpisani, kvantificirani (kaj pomeni v pogledu gospodarske uspešnosti), predvideni torej gospodarski in družbeni učinki

— predlagatelj je dolžan skrbeti za izvajanje sklepa na podlagi svojega lastnega predloga in preprečevati vse morebitne negativne posledice, ki bi lahko nastale z njegovim izvajanjem.

Veliko nejasnosti pa tudi sporov je zaradi vmesnih faz preizkusa predloga. Razumljivo mora biti, da je tajništvo organov upravljanja dolžno pred pripravo seje preizkusiti, ali pa so mate-

riali za sejo pripravljeni skladno z določbami splošnih aktov. Sele če tega v aktih ni, je dolžno obvestiti predsednika organa, da je gradivo nepopolno in bi ta zahteval dopolnitev. Seveda pa lahko organ upravljanja sam na seji sklene, da odklani sklepanje o določenem vprašanju, če gradivo ni pripravljeno tako, kot je predpisano v splošnem aktu, zlasti pa, če dvomi v strokovnost podanega predloga, objektivnost navajanih podatkov ipd.

Glede določil splošnih aktov pa le-to. Skozi prakso lahko ugotavljamo, da velik del pravnikov (drugi pa še manj!) ne obvlada normiranja, saj so norme pogosto nejasne, premalo precizirane in si pogosto med seboj nasprotujejo ali so sistemsko napačno zastavljene. Enako lahko trdimo, da imajo sklepi podobne nejasnosti. Če pa jih želimo oblikovati tako, da jasno poudarimo, kaj je sklenjeno, opišemo nalogo in kdo je zadolžen za izvršitev, doživimo najmanj, kar lahko, »kisló reakcijo predlagatelja«.

MITJA UMNIK

MPF je vsak dan bližji

Vsak dan smo bližje, velikemu in pomembnemu kulturnemu dogodku, ki se po zaslugi požrtvovalnih organizatorjev, glasbenih pedagogov in drugih sodelavcev, ponavlja vsako drugo leto, ki pa bo imel letos še bolj slavnostno obeležje. Konec maja se bo pričel XI. mladinski pevski festival. Ta tradicionalna mladinska pevka manifestacija, ki s svojo iskreno vsebino enkratno vpliva na mlada človeška čustva, humane in socialistične odnose, posebno med mladimi, prav letos s tem svojim namenom in nalogo sovpada s praznovanjem 30. letnice osvoboditve. Za to bo ob tem jubileju še toliko bolj prisotna naša humana misel, s katero bomo z vso pozornostjo in gostoljubnostjo sprejeli in pozdravili mlade pevce iz vseh naših bratskih republik, pa tudi goste iz Bolgarije, Čehoslovaške, Francije, Italije, Madžarske, Ni-

zozemske, Poljske in Sovjetske zveze.

Pokrovitelj festivala je Ljubljanska banka, častni pokrovitelj pa Republiška konferenca SZDL.

Festival se bo pričel 29. maja, z otvoritvijo razstave sodobne glasbene literature ter s slavnostnim koncertom v Narodnem domu, na katerem bodo nastopili samo celjski otroški in mladinski zbori. Naslednji dan pa je že tekmovalni. Tekmovanje bo potekalo v treh kategorijah. V prvo kategorijo spadajo predmaturijski zbori, to so otroški zbori. V drugo kategorijo štejejo mladinske mešane zборе, v tretjo pa dekliške pomutacijske zборе. Torej 30. maja bo ves dan zvezno tekmovalje. 31. maja dopoldne bo posvetovanje glasbenih pedagogov Jugoslavije. Popoldne ob 16.00 uri pa se bo pričelo mednarodno tekmovalje mladinskih zborov, na katerem bodo tekmovali tisti naši zbori, ki bodo v

svoji kategoriji osvojili zlato plaketo.

Prvi junij pa bo v znamenju slavlja. Dopoldan bo povorka mladinskih zborov skozi mesto do Muzejskega trga, kjer bo ob 11.30 uri množični koncert združenih mladinskih zborov celjske regije. To bo tudi glavna proslavitev 30. letnice osvoboditve. Popoldne bosta še dva koncerta tujih zborov, zvečer pa zaključni koncert s podelitvijo odličij. Po tem uradnem delu Mladinskega pevskega festivala pa še ne bo vse končano. Vzdušje festivala bo še nekaj časa naprej utripalo po vsej Sloveniji in Jugoslaviji. Organizatorji MPF so namreč pripravili preko 30 koncertov po vsej domovini, tako da bo pesem zvenela še po drugih naših mestih in verjetno tudi v marsikateri celjski delovni organizaciji. Druga junija bodo vsi zbori obiskali svojo delovno organizacijo, ki bo njihov pokrovitelj.

Zanimiv element povezovanja mladih pevcev med seboj in nazadnje občanov s pevci drugih zborov je način prenočevanja. Pevci vseh zborov bodo namreč prenočevali pri družinah svojih celjskih vrstnikov, nekateri pa se bodo nastanili v dijaških domovih. Takšen sistem prenočevanja pevcev bo tudi drugod, kjer bodo še nastopili zbori iz tujine in drugih republik. Težko je reči, koliko bo sklenjenih prijateljskih vezi v vseh teh dneh, eno pa je, vse to mnogo pomeni za globlje sodelovanje med narodi Jugoslavije in tujine.

Torej zadnje priprave na Mladinski pevski festival tečejo v najlepšem redu, organizatorji festivala so zadovoljni, ker so letos pridobili k sodelovanju sindikate in mladinsko organizacijo in s tem upajo, da bo postal festival še uspešnejši, velika kulturna prireditev Celja.

Hudinsko presenečenje

Prejšnji teden, natančneje 6. maja, so se celjskemu občinstvu v Slovenskem ljudskem gledališču predstavili učenci z osnovne šole Hudinja, ki so pred polno dvorano izvedli folklorni nastop. Predstavili so se s plesi Srbije in z gorenjskimi plesi. Njihov trud je bil bogato poplačan, saj jih je publika nagradila s toplim in dolгим aplavsom. V folklorni skupini, ki jo uspešno vodi prof. Milena Kolnikova, je nastopilo 48 učenec in učencev višjih razredov te šole. Prično so vadili že od začetka šolskega leta kar dvakrat na teden, da bi tako kar se le da dostojno

počastili in prispevali svoj delež k številnim proslavam in prireditvam ob 30-letnici osvoboditve. Program je bil zanimiv, živahen in zelo pester.

Tovrstnih prireditev je v našem mestu malo, zato smo bili te toliko bolj veseli. Folklorna skupina bo še naprej pridno vadila, medtem ko se bo telovadna skupina hudinske šole predstavila s telovadnim nastopom 23. aprila ob 16.30. in sicer na igrišču hudinske šole.

Foto: ZORKO M. P.

Mladinski pevski zbor Maribor

Na pobudo odbora za glasbeno dejavnost pri svetu ZKPO Maribor je bil leta 1964 ustanovljen MLADINSKI PEVSKI ZBOR MARI-BOR. V razmeroma kratkem času je dosegel zavidljive uspehe.

Maja 1965 je sodeloval na zveznem tekmovalju mladinskih zborov v Celju. Dve leti kasneje, 1967, je ponovno tekmoval na zveznem festivalu v Celju, osvojil 1. mesto v skupini A in prejel zlato plaketo. To odličje in prvo mesto je obranil še 1969. in junija 1971.

Tako visoka priznanja so odprla zboru pot v svet. Prejel je številna povabila za gostovanja v tujini ter nekatera od njih tudi realiziral. Tako je koncertiral v Avstriji, Češki, Italiji, Madžarski, Švici in Zahodni Nemčiji ter povsod žel velike uspehe.

V času svojega delovanja je priredil zbor 38 samostojnih koncertov doma in na gostovanjih ter nastopil na 35 raznih spominskih

in drugih proslavah. O delu in življenju zboru je RTV Ljubljana posnela dva filma. Njegov program so posnale in oddajale radijske postaje Maribor, Ljubljana, Gradec, Zürich, Budimpešta, Trst in Stuttgart, družba za gramofonske plošče Helidon pa je izdala posebno ploščo.

Največje priznanje zboru za njegove izredne kvalitete pa je doseženo III. mesto na svetovnem tekmovalju zborov v Arezzu, Italija, avgusta 1971.

Mladinski pevski zbor Maribor predstavlja s svojimi vrhunskimi dosežki jugoslovansko mladinsko zborovsko petje doma in v tujini, ob njem pa se izpopolnjujejo tudi mladi pedagogi-zborovodje.

Zbor vodi ves čas delovanja dirigent profesor Branko Rajšter. S svojimi umetniškimi in pedagoškimi sposobnostmi je zbor povzdignil na zavidljivo umetniško raven.

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Gornjegrajska katedrala

Pred dobrimi sto leti je gornjegrajski župnik zapisal v svojo kroniko, kako se farani huđujejo zaradi vzdrževanja župnijske cerkve, češ, vzdržuje naj jo kar škof, saj je škofijska, mi pa tako velike cerkve tako ne potrebujemo. In res, ogromna gornjegrajska katedrala je kar nekam prevelika za majhno naselje, sredi katedra si je našla prostor. Pozidali so jo sredi 18. stoletja po načrtih pomembnega arhitekta dobe Matija Perkega. Njeno veličastnost prav opazimo šele v notranjosti, kjer ogromni stebri opirajo mogočne kupole. Skratka, opraviti imamo z arhitekturo evropskih razsežnosti in evropske kvalitete. V Gornjem gradu so nekdanje prebivali ljubljanski škofje; ti so poskrbeli, da je stavba zaslovela daleč naokrog. In res, še danes predstavlja enega izmed vrhov naše baročne spomeniške arhitekture, ki ga mirno lahko pokažemo vsakemu tujcu. Izjemna je tudi njena oprema. Polčr številnih kamnitih nagrobnikov, ki izvirajo še iz prejšnje cerkve, so tu oljne podobe največjega na Slovenskem delujočega baročnega mojstra Kremerschmidta, ki tako po svojih razsežnostih kot s svojo kvaliteto zaslužijo vse občudovanje. Tako je stavba skupaj s svojo bogato opremo eden vrhunskih dosežkov v naši kulturni dediščini.

J. S.

Slivnica

Kdaj dom?

Slivnica pri Celju je kraj, ki je bil že pred vojno znan po živahnem kulturnem življenju. Takrat je največ delovala dramska sekcija, to pa je tudi razumljivo, saj so takrat bile dramske skupine na podeželju izredno močne.

Tako nekako nam je povedal današnji predsednik na novo ustanovljenega kulturno prosvetnega društva v Slivnici, Jože Tanšek. Društvo so ustanovili letos januarja, hkrati pa že sestavili program, za katerega Jože Tanšek meni, da sicer ni obširen, vendar nudi vse možnosti, da bo realiziran. Manj, toda tisto dobro in gotovo izvršeno, pravi, z njim vred Slivničani.

Poseben problem kulturnega življenja v kraju je prosvetna dvorana. Dvorana, ki so jo imeli pred vojno in po vojni, vse do potresa, je sedaj neuporabna. Potres jo je tako razdejal, da so strokovnjaki odločili, da ni več primerna za tovrstno dejavnost. Pristala je v četrti potresni kategoriji in Slivničani sedaj ne vedo, kje naj bi igrali kljub programu, ki so si ga zadali.

Večino kulturnih prireditev organizirajo v sodelovanju z osnovno šolo in učiteljski kader jim gre zelo na roko. Mnogo upov polagajo tudi v domači pevski zbor, ki je zelo močan in nastopa tudi zunaj meje domače krajevne skupnosti. Dramska

Jože Tanšek

sekcija, ki je nastala tako rekoč istočasno s kulturno prosvetnim društvom, pravilja več igric.

Z vodstvom osnovne šole se dogovarjajo, da bi jim posodili kinoprojektor. S njim bi organizirali potujoče kino — predvsem za oddaljene kraje v občini, kot so Prevorje in Loka pri Zusmu. Potujoče kino naj bi vnesel v te kraje vsaj malo življenja, ki ga sicer ne poznajo.

Posebna želja Jožeta Tanškega pa tudi njegovih sokrajevnikov je ustanovitev folklorne skupine. Kot že rečeno, program ni prenapet in prav na to upajo, da bo tudi folklorna skupina zaživela v naš krajšem času.

MILENKO STRASEN

VRANSKO

Zdaj zaori...

V nedeljo, 11. maja, je bila na Vranskem revija odraslih pevskih zborov občine Zalec. S parolo — Zdaj zaori, pesem, v svobodi — je bila tudi ta prireditev v počastitev 30-letnice osvoboditve. Na reviji, ki se je odvijala v nabito polnih prostorih nove osnovne šole na Vranskem, je nastopilo 15 zborov z blizu 400 pevci iz žalske občine. Nastopili so zbori z Vranskega, Žalca, Andraža, Letuša, Trnave, Petrovč, Gomilškega, Liboj, Braslovč, Polzele, Prebolda, Tabora, Griž in na koncu združeni moški zbori pod vodstvom Milana Lesjaka.

Na reviji so se prvič predstavili: Invalidski moški zbor iz Žalca, ki ga vodi Ivo Gošček, Dekliški zbor Prosvetnega društva Gomilsko in Mešani zbor Svobode Polzele, ki ga vodi Stanko Podbregar. Od teh debitantov, če jih lahko tako imenujemo, so prijetno presenetili predvsem Polzelani. Mešani zbor je v dobrih rokah mladega, nadarjenega pevovodje in če se bo zbor še pomnožil z dobrimi pevci in pevkami, ima

vse možnosti, da postane resnično dober zbor. Seveda — če bo delal.

Celotna revija je dala vtis, da je slovenska zborovska narodna ter umetna pesem med ljudmi nadvse priljubljena, kar se je kazalo v nabito polni dvorani in aplavzu. Škoda je le, da zbori premalo skrbijo za sodobnejši in kvalitetnejši repertoar, kajti v programu nedeljske revije bodejo v oči pesmi, ki jih nekateri zbori pojejo in z njimi nastopajo že vrsto let. Razveseljiva je struktura pevcev. Vse je več mladih. Morda bi bilo potrebnih več pevskih prireditev, da bi med mladimi močneje približali zborovsko pesem in jih s tem tudi pridobivali v svoje vrste. Vtis celotne revije je, da razen redkih izjem, ostaja na povprečni kvalitetni ravni do nekaj let nazaj in le v redkih zborih je viden vzpon med resnično dobre amaterske zборе. Kvantitativno je občina resnično bogatejša za tri zборе, vprašljiva pa je tu kvaliteta. Odgovor je morda v tem, da je treba iskati ter

zaposliti mlade, kot pevce in dirigente, saj je nemogoče zahtevati nekaj velikega in kvalitetnega od tistih ki so »veliko« in »kvaliteto« že dali v svojem dolgoletnem delu.

Na reviji je bilo podeljenih tudi 30 Gallusovih odličij. Podelili so jih dolgoletnim pevcem in pevkam moškega zbora Svobode Liboje in ženskega zbora Svobode iz Griž. Vsi pevci in pevkke so prejeli bronasta in srebrna odličja, Anton Vočko iz Liboj pa zlato odličje.

Višek in konec revije, ki je lepo uspela, je bil množičen nastop vseh moških zborov, ki so zapeli: Gubec kmet, Bratje le k soncu svobodi in Pesem svobodnih ljudi.

Ob vseh dobrih in malce slabših mislih o reviji pa še želja, da bi občinska revija odraslih pevskih zborov tudi drugo leto tako lepo uspela. Vsem zborom pa želimo preko celega leta veliko delovnega elana, da jih bomo lahko drugo leto pozdravili s še večjim aplavzom. RV

KULTURNI TEDEN V ŠENTJURJU

Prispevek mladih

V počastitev 30-letnice osvoboditve poteka v šentjurski občini kulturni teden, kjer je najpomembnejši delež mladih. Kot uvod v kulturni teden sta bili že v soboto in nedeljo dve prireditvi.

V soboto so v avli kulturnega doma v šentjurski občini razstavo slikarja domačina Ivana Vrečka, ki se je predstavil domačemu občinstvu s 24 tihotitji. Doslej je razstavljal v Štorkah, Jesenicah, Ravnah in Koroškem, Rogaški Slatini, Čateških toplicah, šentjurski in na skupnih razstavah v Celju in Slovenj Gradcu.

Vrečkovo likovno ustvarjanje je tesno povezano z njegovim poklicem. Kot tehnologu so odlično poznana svojstva kovin, zato se je tudi med svojimi številnimi iskanji loteval nizke plastike, plaket in priznanj. Njegove slike, grafike in skulpture dobivajo več ali manj dekorativni značaj. Te dekorativne stvaritve so preživele akvarno, oljno in druge tehnike, mnogo izdelkov pa ima iz žganega lesa. Tuja pa mu tudi ni anatopija na foto pa-

pirju. Pestrost barv nam vlija optimizem in določeno melanholijo.

Učenci osnovne šole iz šentjurske občine so že v nedeljo zaigrali mladinsko igro Lucije Peterlin — Zaromil, v režiji Ive Vogovc. Zanimanje za nedeljsko mladinsko igro je bilo tolikšno, da je zmanjkalo vstopnic. Ljudski igralci so s svojim prisrčnim izvajanjem navdušili obiskovalce v dvorani, kot dokaz pa je sledil prisrčen aplavz na koncu predstave. Repriza mladinske igre Zaromil je bila v ponedeljek. Za konec še nekaj kulturnih prireditev v tem tednu:

Cetrtek, 15. maja: Tajno društvo PGC, kjer nastopajo igralci osnovne šole iz Drmelj (ob 17. uri). Ob osmih zvečer pa bodo zaigrali člani planinskega društva iz šentvida pri Planini komedijo VOJNO TAJNO.

V petek, 16. maja bo ob 16. uri občinsko srečanje tekmovalcev za bralno značko, ob 17. uri bo nastop folklornih skupin iz Dobja, Slivnice in šentjurske, ob 20. uri pa bo VESELI VEČER, ki ga pripravlja mladina.

stop

„Mali krog“
v Pečovniku

To je ime male dramske skupine pri gasilskem društvu Zagrad Pečovnik v Celju, ki deluje nekaj mesecev. Vodja te nenavadne dramske skupine je Amalija Skrobar, delavka iz EMO. Že nekaj let rada piše pesmice, zabavljivke in igrice. Tega gradiva se ji je kar precej nabrala in je pričela razmišljati, kako bi bilo, če bi to spravila na oder. Pridobila je za idejo moža Martina, hčerko Sonjo, sosede Marijo Bernard, Amalijo Samec in Jožeta Zupanca ter Brigito Kramerjevo.

Zakaj je skupina po okoliših gasilskega društva? To je menda najbolj nenavadna kombinacija, ki jo poznamo, navsezadnje pa ne tako slaba. Zakaj ne bi imeli gasilsko društvo svoje dramske sekcije? Amalija Skrobarjeva je nesla tekst »Izgubljene katicice« (to je igrice, ki jo z uspehom igrajo domala po

vseh krajih celjskega območja) na vpogled najrazličnejšim »merodajnim faktorjem« a so jo povsod odklonili. Najbrž rabi tekst temeljite dramaturške obdelave, zato tudi ni bilo delo sprejeto v gabersko »Svobodo«, kjer si ga je ogledala posebna komisija.

Vsekakor bi bilo potrebno skupini omogočiti strokovnejše delovanje, pomoč v iskanju čimboljšega odrskega prikaza, ker nedvomno si to skupina zasluži. Entuziasti, pripravljeni trdo delati, žrtvovati ves prosti čas rabi roko pomoči, pa tudi sami bi se morali tega zavedati. Saj navsezadnje je škoda, da bi marljivi in brez dvoma talentirani ljudje delali amaterske predstave — take, ki jih je amaterizem v današnjih pogojih že vsebinsko in tehnično prerasel.

DRAGO MEDVED

Mešani zbor Prosvešnega društva Vransko, pod vodstvom Rada Kapusa

(foto: Tavčar)

AG ŽELEZAR CELJE—ŠTORE

Premiera
z zamudo

V soboto je bila v štorskem kulturnem domu dvorana povsem polna. Nastopili so gledališčniki amaterskega gledališča Železar Celje-Štore s komedijo Daneka Oldricha Poroka ženinca goljufa, ki jo je režiral član Slovenskega ljudskega gledališča Celje Stefan Volf. Nastopali so Zdravko Ivačić, Tone Vidic, Nada Bohorič, Franci Kerzner, Brigita Rajniš, Dušan Florjanc, Truda Tomažin, Miha Jurak, Franci Romih, Borut Pečenko, Anica Tomažin, Ika Jurak, Božo Ščurk in Angela Mauc. Sodelovali so še Nada Obrez, Karli Seliga, Stane Jezernik, Brane Vrtovec in drugi. Izbor glasbe je opravila Darinka Ivačić, sceno pa sta zasnovala Franci Merslavič in Božo Ščurek.

Premiera z zamudo — nastopiti bi že morali na Polzele, a je bolezen posegla vmes in je predstava odpadla. Glede na ocene, ki so bile dane ob reviji in ob predstavitvi, ki smo jo videli v

soboto, se tudi ta predstava ne bi uvrstila med tiste, ki bodo predstavljale svoje področje na republiškem srečanju dramskih skupin letos na Jesenicah. Prav gotovo je bilo vložnega mnogo truda v kreacijo predstave. Režiser Stefan Volf je močno posegel v grmado teksta in s smiselnimi krajšavami pomagal igralcem do lažjega dela. Kljub temu je bilo čutiti, da predstava ni imela tistega značilnega tempa in kompozicijske zgradbe, ki je pri komediji, predvsem pa situacijsko prepotrebna. Zato tudi občinstvo ni vedno reagiralo, kot bi na vsebino pričakovali. Kljub temu, da je predstava nastala v hitrem času, približno v mesecu dni in da je bila vmes še bolezen, je suvereno predstavila delo tega amaterskega gledališkega ansambla, ki načrtuje v letnem času igrati na prostem pri Mlinarjevem Janezu.

DRAGO MEDVED

LIKOVNA RAZSTAVA »30 LET
SOCIALISTIČNE VZGOJE«

21. maja bodo ob 17. uri odprli v celjskem Muzeju revolucije izredno zanimivo razstavo likovnih del v počastitev 30-letnice socialistične vzgoje. Razstava bo odprta vsak dan od 9. do 19. ure do 25. maja. Svoje likovne izdelke bodo razstavljali otroci vseh treh celjskih vzgojnih varstvenih ustanov: Anice Černejeve, Tončke Čečeve in Zarje, gojenke vzgojiteljske šole in vzgojiteljice.

V prihodnji številki bomo objavili zanimivo reportažo o delu mladih likovnikov na osnovni šoli Planina pri Sevnici. Likovni krožek vodi sicer znani slikar Goce Kalajdžiski.

Foto: D. Medved

Od leve proti desni: Marija Bernard, delavka EMO, Jože Zupanc, mizar pri Opremi, Marija Samec, gospodinja, Amalija Skrobar, delavka EMO, Martin Skrobar, smodilec Metka, Brigita Kramer, učenka polulske šole in Sonja Skrobar, učenka polulske šole.

NOVA PLASTIKA PRED KONUSOM

Jutri bodo ob 15. uri odkrili novo plastiko pred tovarno KONUS v Slovenskih Konjicah. Plastiko je izdelal akademski kipar Vasilije Cetkovič, imenoval pa jo je »Jedro«. Posvečena je vsem delavcem tovarne in delu te osnovne organizacije združenega dela. Predstavlja jedro dela in rasti, prizadevanja in naporov vseh fizičnih in intelektualnih sil tovarne, ki ustvarja pomemben gospodarski delež naše skupnosti. Plastika je lepa estetska in duhovna pridobitev za kolektiv, ki je izredno lepo uredil okolje svoje tovarne.

DOGODKI

CELJE: IZPITI

Nedolgo tega se je v Celju začel pripravljati seminar za sprejemne izpite za vpis študentov na višjo pravno šolo v Mariboru, organizacija Delavske univerze v Celju. Seminarja se je udeležilo 83 kandidatov, kar nedvomno kaže, da je za tovrstno izobraževanje v Celju velik interes. Takšnega zanimanja namreč omenjena ustanova še ne pomni. **MST**

PREBOLD: NASTOP GRUPE POETICE

Jutri zvečer ob dvanajsetih bo v preboldski kinodvorani nastop Grupe Poetica iz Celja, ki jo sestavljajo člani Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja Anica Kumer, Miro Podjed, Bogomir Veras in Borut Alujevič. Preboldčanom se bodo predstavili z musiclom Štiri krat štiri, za katerega je tekste za odier pripravil Bogomir Veras. Glasbo je napisal Franc Podjed, koreografija pa je delo Jaka Hafnerja.

Morda še zanimiv podatek. Skupno s Kulturno skupnostjo iz Zalca prirejajo enkratni kulturni dogodek v Preboldu člani Jamarškega društva Črni galeb. **JANEZ VODENIK**

CELJE: SPREJELI STATUT

Pred nekaj dnevi so na skupnem zboru delavcev veterinarskih postaj v regijski zavod, nadaljevanje procesa, ki se je začel že leta 1972. Z združitvijo treh do sedaj ločenih ustanov bo poenotena veterinarska služba, doseženo bo boljše izkoriščanje kadrov, zagotovljena večja strokovnost dela, izboljšala pa se bodo tudi storitve na področju veterinarske službe, torej bo tudi efekt dela večji. **MST**

GOMILSKO: PRIPRAVILI AKADEMIJO

Minulo soboto so družbenopolitične organizacije na Gomiškem organizirale v počastitev 30-letnice osvoboditve slavnostno akademijo s bogatim kulturnim sporedom. Najprej je Bogo Andolšek orisal medvojno in povojno graditve socialistične domovine, potem pa so v kulturnem programu sodelovali učenci osnovne šole, dekliški pevski zbor in člani Delavskega prosvetnega društva, ki so pripravili recital Kajuhovih pesmi.

Hkrati pa sta krajevna organizacija Zveze borcev in Kulturno prosvetno društvo Gomiško pripravila še razstavo literature in dokumentov iz časov Narodnoosvobodilnega boja.

Posebej velja pohvaliti prizadevno Kulturno prosvetno društvo, ki je bilo ustanovljeno šele pred slabimi dvema mesecema in se že kažejo prvi rezultati dela. **DUSAN TISELJ**

CELJE: ZK O ZDRAVSTVU

V petek popoldne se bo v Celju sestal komite občinske konference ZKS Celje. Razpravljat bo o pripravi na povezovanje zdravstvenih delovnih organizacij na celjskem območju in na integracijo osnovnih šol v celjski občini. Sprejel bo tudi sklep o sklici komunistov, ki imajo 30-letni staž v ZK ter odločil o nekaterih kadrovskih spremembah.

Skupščina občine Celje

prodaja

MOTORNO VOZILO

znamke ZASTAVA 750 — kombi, sive barve, letnik 1971, v voznem stanju, po ocenjeni vrednosti.

Interesenti si lahko vozilo ogledajo na dvorišču stavbe skupščine občine Celje, Trg svobode 9, vsak dan med 6. in 14. uro.

**DIETNA
PARIŠKA
uporabno:
za ulkusno,
črevesno,
hepatarno, žolčno,
sladkorno dieto
in otroško
prehrano**

Asortiman in uporabnost odobrila Gastroenterološka sekcija SZD

ZLATARNE CELJE TOZD »AUREA« CELJE

vabi k sodelovanju

2 ORODJARJA in

3 STROJNE KLJUČAVNIČARJE

Kandidate, ki imajo poleg splošnih pogojev dokončano poklicno šolo in 3 leta delovnih izkušenj, prosimo, da posredujejo svoje ponudbe v 15 dneh na gornji naslov.

Poskusno delo traja en mesec.
S stanovanjem ne razpolagamo.

SAMOMORI NA CELJSKEM OBMOČJU

ČE JE OSAMELOST PRETEŽKA...

»SAMOMORILNO DEJANJE JE KOT JANUS Z DVEMA OBRAZOMA. Z ENIM OBRNJENIM V ŽIVLJENJE IN Z DRUGIM V SMRT.« (Erwin St engel)

Zapletenost civilizacije poraja za duševno zdravje nevarnosti, ki jih težko preprečujemo: osamljenost, pehanje za uspehom, negotovost, ki jo prinašajo nagle tehnološke spremembe, sprememba okolja ter razvrednotenje utrjenih verovanj in morale.

Večina med nami pozna samotnost: da občutimo nemir in osamljenost, če se moramo spoprijeti s čustvenim problemom. Navadno pa se o svojih težavah lahko s kom pogovorimo in mu zaupamo.

Manj med nami pa tega ne zmorejo in se počutijo od sveta odtrgani. Večini takih ljudi se zdi svet sovražen. Psihologe, psihoterapevte in psihiatre svetovalce šolamo, da pomagajo ljudem v stiski, da pomagajo pogledati v oči tistemu, kar jih je prestrašilo. Ko osamljenec, najpogostejši storilec samomorov, spet vse razumejo, lahko spet zavzamejo v družbi tisto mesto, ki so ga imeli prej. Seveda, če so ostali pri življenju...

Stoletja samomorov ni so odpravila. Nasprotno — vedno več jih je in to v vseh družbenih redih, predvsem pa v deželah standarda. Na prvem mestu samomorov je v Evropi Zahodni Berlin, sledijo pa mu Madžarska, Finska in Slovenija, v Jugoslaviji pa za Slovenijo sledi Vojvodina.

Po raziskavah, ki jih je opravil naš jugoslovanski strokovnjak za samomore, dr. Lev Milčinski, je oženje bivše Avstro-Ogrske nagnjeno k samomoru, zlasti pa označuje nekdanjo Stajersko kot drugo deželo v številu samomorov v Evropi. Vendar če pogledamo stanje samomorov takrat, opazimo, da je koeficient samomorov znašal takrat le šest ljudi na določeno število prebivalcev, danes pa je v istih deželah ta koeficient porasel na 25 ljudi.

Samomorilec s svojimi dejanji predvsem opozarja okolico na to, da so v stiski. Želijo spremeniti življenje, ki ga ne morejo več prenašati. Med

samomori, ki jih ločimo v dve skupini: uspešne samomore in samomorilne poizkuse. Je poizkusov več, vendar dokončne ločnice ne moremo potegniti. Tudi med tistimi, ki so napravili uspešni samomor, se največkrat najdejo tudi poizkusi samomora. Ti se tudi ponavljajo in na koncu pripeljejo do tragičnega dejanja. Največkrat.

Uspešni samomori so pogostejši pri moških kot pri ženskah, zanje pa je tudi značilna višja starost.

Samomorilne poizkuse delajo predvsem mladi ljudje in to največ ženske. Med uspešnimi samomori je po statistiki na prvem mestu obešenje, sledi utopitev in nato zastrupitve. Pri samomorilnih poizkusih pa je na prvem mestu rezanje žil. Med uspešnimi samomori je po socialni strukturi največ delavskega in kmečklega prebivalstva. Med uspešnimi samomori prevladujejo bolezenski vzroki, kot so nevroze in depresije, polovico uspešnih samomorov pa so napravili alkoholiki. Tudi pri neuspešnih samomori prevladuje alkoholiziranost v času samega dejanja, vendar so pri tej vrsti samomorov značilni predvsem erotični motivi (neurejeno intimno in zakonsko življenje).

Pri uspešnih samomorih pa je na prvem mestu motivacije za samomor — osamljenost, sledijo pa invalidnost in neozdravljiva bolezen. V zahodnih deželah se je v zadnjem času pojavila nova motivacija, ki do nas še ni prodrla — samomor po prometnih nesrečah. Med samomorilnimi poizkusi jih veliko ostaja tudi ne-registriranih in prihajajo na dan šele potem, ko je bilo dejanje že izvršeno, veliko pa jih celo uide iz statističnih zbiranikov.

Omenili smo že, da je na ozemlju nekdanje avstroogrške države že leta 1890 prednjačila nekdanja Stajerska, ki med drugim danes zavzema celotno celjsko regijo. Prioritetnega mesta v številu samomorov na Slovenskem ji ni še nihče odvzel. Tu

di mestu Celju ne, ki je po številu samomorov daleč pred drugimi slovenskimi mesti. Samo v letu 1967 je bilo v Celju še enkrat toliko samomorov kot v slovenskem povprečju. Podatki, ki sta jih posredovali zdravnici na nevropsihiatričnem oddelku celjske poliklinice v Vojniku, dr. Vera Petrišičeva in dr. Zunter-Nač Marija, psihiatra, ki obravnava poizkuse samomorov na Celjskem, so izredno zgovorni in avtentični. Skušata prodreti v bistvo ljudi stajerskih pokrajin in poiskati vzroke za nagnjenost k samomorilnim poizkusom. Skušata navesti vzroke, ki sta jih zasledili v praksi. Na prvo mesto postavljata osamljenost in tisto, kar naj bi bilo za našo pokrajino specifično, je alkoholizem in priseljenost. Podatki, ki smo jih dobili na upravi javne varnosti v Celju, so z njunimi ugotovitvami identični in presenetljivo potrjujejo vzroke, ki jih navajata dr. Petrišičeva in dr. Načeva.

V celjski regiji je bilo v razdobju od 1968 do 1974. leta uspešno opravljenih 603 samomorov, največ pa jih je bilo v letu 1971, in sicer 107 samomorov. V lanskem letu so na Celjskem zabeležili 81 samomorov, od tega so jih napravili moški 64, ženske pa 17. Slovencev je bilo 16, trije so bili Hrvatje, eden Srb in eden je bil neopredeljen. V delovnem razmerju jih je bilo 28, nezaposlenih 53. Med njimi je bilo 29 fizičnih delavcev, 4 uslužbenci, 3 obrtniki, 14 kmetov, 3 učenci, 17 upokojencev in 11 gospodinj.

Po načinu storitve samomora je na prvem mestu v lanskem letu obešenje — 55 primerov, s plinom so se zastrupili 4, z zdravili 4, ustrelili so se 4, utopilo se jih je 5, porezali so se 3, s skokom z višine sta si vzela življenje 2, z eksplozivom tudi 2 in eden z zastrupitvijo. Zanimivo je tudi to, da so storilci samomorov na Celjskem v lanskem letu pred izvršitvijo namenoma zaužili alkohol, in sicer v 42 primerih, 37 pa je bilo le vinjenih. Če

pogledamo starost omenjenih samomorilcev, opazimo, da so storili samomorilno dejanje največkrat v starosti tridesetih in petdesetih let, odstotek mladih pa je zelo nizek. Pač pa prevladuje mladost pri registriranih 43 primerih poizkusov samomora v lanskem letu, v razdobju od 1970. leta do danes pa spet izstopa leto 1971.

x x x

Samomori — bolezen civilizacije in standarda, je v porastu. Za nje se odločajo ljudje izgubljenih eksistenc, osamljeni, starejši ljudje. Kako preprečiti razširjenost te bolezni? Na zahodu uvajajo takomenovane pogovore — klic v stiski. Baje so uspešni in tudi pri nas že razmišljamo o podobnih oblikah. Prvi zametki takšne pomoči so pronicili najprej v Ljubljani, psihiatri celjske regije pa se tudi ogrevajo zanje. Včasih tako delo že opravijo, saj se zgodi, da ljudje v stiski sami pokličejo. Morda moramo pomisliti še na druge oblike pomoči, predvsem pa odpravljati vzroke, ki pripeljejo ljudi do samomorilnih dejanj. Odpraviti alkoholizem, preprečiti osamljenost, ki človeka napade v starejših obdobjih življenja, mladim pa pokazati vrednost življenja.

Ko se psihater pri zdravljenju pogovarja s samomorilecem, naleti na različne vzroke, ki so ga pripeljali do takšnega poizkusa, opazi pa tudi, da vsi samomorilci trpe zaradi pomanjkanja ljubezni. In včasih je že pogovor dovolj, da se vrne ljudem vera v življenje, včasih pa je potrebno dolgotrajno zdravljenje. Če bodo ljudje začutili, da jih imamo radi, jim priskočili na pomoč, zlasti v starosti, ki se zgrinja na nas z vso težo, potem lahko upamo, da bo samomorov manj. Imeti posluh za človeka pa pomeni obenem tudi vrednoto, ki jo je socialistični humanizem vtikal v svoj prst. Kajti — človek ne živi samo od kruha.

ZDENKA STOPAR

Regionalni zdravstveni dom Celje TOZD služba medicine dela Celje

razpisuje prosto delovno mesto

ZDRAVNIKA SPECIALISTA medicine dela

za delo v obratni ambulanti »AERO« Celje

Pogoj: specialistični izpit iz medicine dela. Delovno mesto je za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj vložijo svoje prošnje s potrebnimi dokazili o strokovnosti in opisom dosedanjega dela soc. kadrovske službi Reg. zdrav. doma Celje — Gregorčičeva 6.

DIJAŠKI DOMOVI CELJE

Delovna skupnost skupnih služb objavlja za nedoločen čas prosto delovno mesto:

poslovni administrator

POGOJI:

— administrativna ali ekonomska šola, — vsaj 5 let izkušenj na ustreznih delovnih mestih.

Kandidati naj pošljejo vloge z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave na naslov: Dijaški domovi Celje, Maistrova 5 — Celje.

CELJE: PRED MAJSKO SEJO

DOBRE PRIPRAVE

Čez teden dni, v četrtek, 22. t.m., se bodo znova sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Četudi se predlogi dnevnih redov za ločene seje nekoliko razlikujejo, gre vendarle v skupnih točkah za probleme, ki zaslužijo veliko pozornost. Osrednja poročila, zlasti o delu pravosodnih ustanov, občinskih upravnih organov, o delu komisije za zadeve invalidov in borcev NOV pa tudi o dostopu in porabi sredstev za solidarnostno pomoč po potrebi, bodo na tapeti na sejah vseh treh zborov. Prav tako družbeni dogovor o merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih prejemkov delegatom in voljenim ali imenovanim funkcionarjem v celjski regiji.

Poročilo o delu pravosodnih ustanov ima navzlic specifičnih ugotovitev tudi mnoge skupne točke in probleme. Ti se kažejo predvsem v kadrovskem vprašanju, v pomanjkanju delavcev, v prostorski stiski, ki je več ali manj značilna za vse pa tudi v pomanjkanju stanovanj.

Poročilo o delu komisije za zadeve invalidov in borcev NOV kaže na veliko razumevanje skupščine do reševanja življenjskih vprašanj udeležencev ljudske revolucije.

Vse pozitivne strani solidarnosti so očitne tudi v akciji za ublažitev ali odstranitev posledic lanskega potresa. To ne velja samo za probleme, ki so po 20. juniju lani nastali v celjski občini, marveč prav tako za razumevanje Celja do priza-

detih območij v šentjurski in šmarnski občini.

Predlog odloka o davku na promet nepremičnin je regijsko usklajen, kar je pomembna ugotovitev in je v bistvu ne samo popravek starega, marveč povsem nov. Ista ugotovitev velja za predlog odloka o priznavalnini borcem, kajti dosedanja odloka, ki je veljal od 1970. leta, je moral doživeti nekatere spremembe.

Ustrezno pozornost si zasluži predlog odloka o avto-taksi storitvah. Gre za korak, ki prvič prinaša na ta področja določen red. Tako odlok med drugim govori o opremljenosti avtomobilov in v tej zvezi zlasti o taksimetrih, ki naj uveljavijo ustrezno kontrolo nad opravljanjem teh storitev.

Predlog odloka o označevanju stanovanjskih in poslovnih zgradb odstranjuje nekatere težave, ki so se pojavljale pri tem delu. Zato mu kaže posvetiti večjo skrb.

Sicer pa, če upoštevamo še delegatska vprašanja, potem se bodo vsaj delegati zbora združenega dela srečali s kar devetnajstimi točkami dnevnega reda. Dela bo torej precej veliko.

In kako tečejo priprave na to zasedanje v delovnih sredinah. Obiskali smo dva vodja delegacije oziroma konference delegacij, v Libeli Janka Krašovec in v Kovinotehni Miha Bevc.

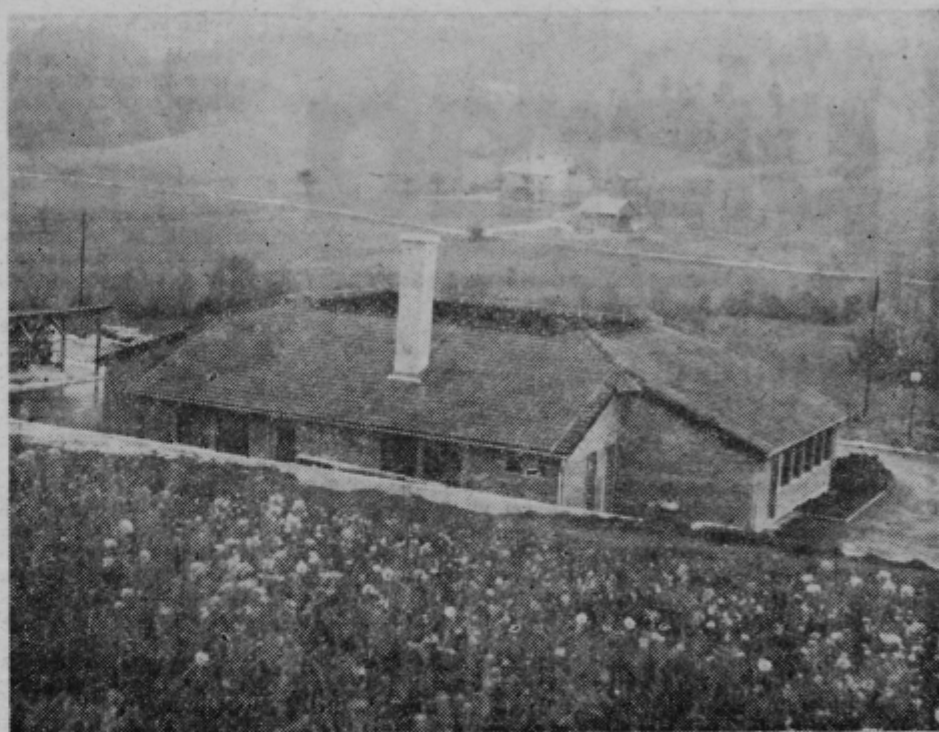
JANKO KRAŠOVEC: »Zal moramo povedati, da materiala za sejo še nisem sprejel. Najbrž zaradi moje nekajdnevne odsotnosti. Sicer pa

moram reči, da se bomo tudi na to sejo pripravili tako kot doslej. Delo je usklajeno in naši delegati so sprejeli svoje obveznosti resno. To se pozna tudi na sejah delegacij, ko prihajajo nanje pripravljeni, s stališči svojih delovnih sredin.«

MIHA BEVC: »Gradivo za sejo sem sprejel. Četudi posvečam veliko skrb vsakemu materialu, ki zadeva delo občinske skupščine, moram povedati, da se veliko bolj poglabimo v tistega, ki neposredno zadeva našo delovno organizacijo. Sicer pa je značilno za bližnjo sejo to, da bodo na njej nekatera poročila o delu v lanskem letu. Hkrati z materialom smo dobili tudi sklepe devete seje zbora združenega dela. Ti so za nas zelo pomembni, saj bomo takšne in drugačne vplive tržišča letos močno občutili pri našem delu. Zato bo nujno, da bomo poročila zbora proučili in iz njih poiskali tisto, kar je za nas najvažnejše. In še to, material, ki ga dobivamo, je zdaj dosti bolj pripravljen. Novi poročevalci pa je spet korak naprej. Je bolj pregleden in zato bolj dostopen. Delegati ga bodo prav gotovo bolj prebirali kot so dosedanja gradiva.«

M. B.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

CELJE — MESTINJE

NOV MOST SOLIDARNOSTI

Darilo celjske občine v graditvi nove osnovne šole v Mestincu je le ena oblika pomoči mesta ob Savinji območju, ki ga je prizadel lanski potres. Šola, nova in prva v tem kraju, bo prav gotovo lep spomenik človeške solidarnosti.

Novo šolo bodo izročili namenu v petek 23. maja ob štirih popoldne. Pred tem pa bodo rešili še nekatere druge probleme kot zagotovitev najpotrebnejših učnih pripomočkov, televizijskega in radijskega sprejemnika in še kaj. Tudi v tej akciji so na delu nekateri celjski gospodarski in drugi kolektivi. Tudi šole.

Morda bo v tem času rešeno tudi

vprašanje patronata nad šolo. To skrb naj bi prevzela neka delovna organizacija. Vezi pa se pletejo še naprej. Svoje potrdilo bodo dobile v podpisu listine o medsebojnem sodelovanju. V imenu Celja bo to nalogo prevzela krajevna skupnost Aljažev hrib. Tako bosta Mestince in Aljažev hrib zgradili nov most solidarnosti in skupnega dela. Obe krajevni skupnosti bosta dali nove pobude za sodelovanje na vseh področjih družbenega dela. Na posnetku nova šola v Mestincu.

23. maj bo torej praznik za Mestince. Pa tudi za Celje.

MILAN BOŽIČ
Foto: D. MEDVED

40 LET ZLETA SVOBOD V CELJU

„TO JE BIL VELIK DOGODEK...“

Se danes, četudi ima za seboj že 45 let dela v pevskem zboru, ga najdete pod isto zastavo, ki se ji je zapisal tedaj, ko je stopil med člane Svobode. Tudi danes poje v celjski Svobodi. V njegovem moškem zboru. Med prvimi tenorji.

»Član celjske Svobode

sem postal že v otroških letih. Bilo je to 1923. ali 1924. leta, ko sem se vpisal v telovadno sekcijo Svobode. Vadili smo v telovadnici tedanje meščanske šole. Naš vodja je bil Franc Guzej. Približno pet let zatem sem se pridružil pevsem Svobode. Vidite, tem sem zvest še da-

nes. Sicer pa sem se udeleževal še v drugih sekcijah takratne Svobode. Bil sem tudi med člani dramske skupine pa med šahisti in ne nazadnje tudi med udeleženci tako imenovanega govornega zbora...« Je pripovedoval zdaj 64-letni upo-

kojenec tovarne EMO, Ivan Stante.

Celjan in Gaberčan. Osemindeset let v emajlirki. In z njim vred vsa pisana aktivnost tedanjih naprednih delavcev. V sindikatu, Svobodi... v tovarni.

»Glede na to, da smo pevci nastopili na znanem zletu na Glaziji, nismo imeli v pripravi na močno srečanje članov Svobode iz vse Slovenije, drugih zadržitev.

Da, tisto sončno nedeljo, sem tudi jaz pel. Bilo je lepo. In ko me zdaj sprašujete po vtisih, spominih, bi rekel le to: ni naključje, da je bilo izbrano prav Celje za organizatorja slovenskega zleta Svobod. Ta odločitev je bila pomembno priznanje delavskemu Celju. Celje je imelo zaradi svojega aktivnega naprednega delavstva vse pogoje, da takšen zlet sprejme in izvede. Celje se je v tem izkazalo in upravičilo zaupanje. To je bil velik dogodek!

Spomini na zlet so seveda živi. Ne bom jih ponavljal in govoril o tistem, kar ste že zapisali. In vendar naj povem, da mi je ostala v najbolj živem spominu tista zahteva udeležencev zleta, da spre-

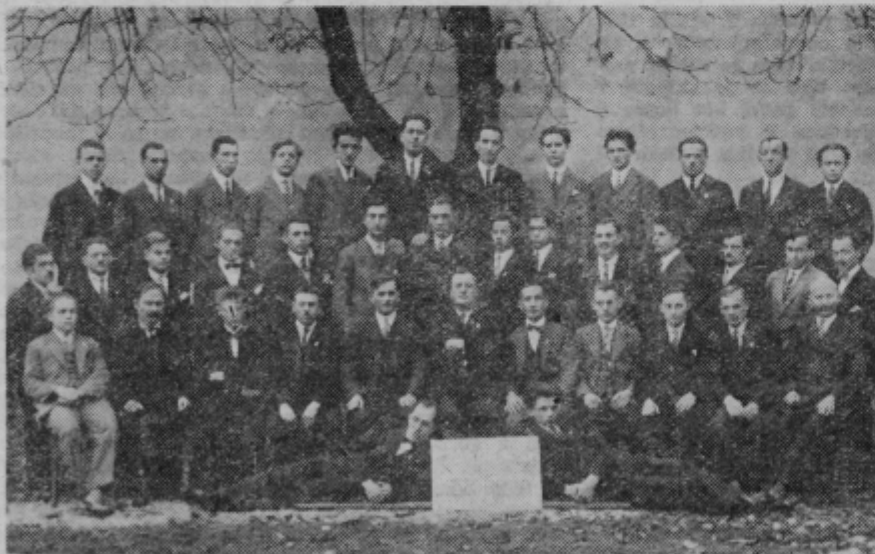

Ivan Stante

govori tudi Franc Leskošek-Luka. Klicali so ga in zahtevali, da govori. In ker se je obotavljal, so ga nekateri iz emajlirke skoraj nesli h govorniški odru. Med temi sta bili tudi Ana Cocelj, Hermina Seničar in drugi ter druge. Svojega govora seveda ni končal...

Zlet Svobode je takrat veliko pomenil. Za delavce, za vse tiste, ki so se borili za svoje pravice. Prinesel pa je novo vzdušje in izredno razpoloženje tudi Celju. Večina ljudi je težko čakala na tisto nedeljo...

M. BOŽIČ

Pevski zbor celjske Svobode 1929. leta. Posnetek nam je posodil Avgust Hriberšek iz Trnovelj

pisma

ŠE ENKRAT: GREMO V ZVEZDO

Pred nedavnim je bilo v našem listu objavljeno pismo tovarišice Brede Gajšek z naslovom: »Gremo v Zvezdo«. Na to pismo bi rad pridal nekaj misli. Priznam, da je na žalost vse to, kar je napisala tova. Gajškova resnica. Občutek imam, da je omenjena dijakinja zelo na tekočem, kaj se dogaja v Zvezdi iz dneva v dan. Mislim, da bi se morala vprašati, kdo je pobudnik vsemu temu.

Tudi sam sem bil pred leti gimnazijec in Breda ter njenim vrstnikom sporočam naslednje: ko se zjutraj pripeljeta v Celje, vam naj bo prva pot — gimnazija, kjer se pripravite na pouk. Vem, da temu ni tako. Vaša prva jutranja pot je na žalost lokal, kjer ste brez skrbi, da vas zaloti profesor ob kavici in obveznem sedenju. Torej ste prav nješolci prvi, ki ustvarjate dimno zaveso v lokalih. Da so na tleh cigaretni ogorki in podobno, se zahvalite tistim, ki ne vedo čemu so na mizah pepelniki. Zrežanim mizam in stolom pa botruje nenaravna erozija nožev na debudnih najstnikih, ki mislijo, da so v filmih s tematiko divjega zahoda spoznali vse večine kavbojskega življenja. Tako mislim jaz, kot nevtralni gost iz Zvezde.

JANEZ BRADAC,
CELJE

RAZMIŠLJANJE O SVOBODI

Za nami je že nekaj tednov pomladi. Sprehajam se po pokopališču, kjer sem pravkar prižgal svečo na babičinem grobu. Zazrem se v nagrobni spomenik, na katerem je vklepano tudi ime strica, ki je umrl zaradi hudih posledic vojne v prvih letih svobode. Misli mi hitijo nazaj in spominjam se pripovedi moje mame, ki mi je z bridkostjo v očeh pripovedovala o tistih dneh, ko si je tudi stric optal nahrbtnik, se poslovil in izginil v noč. S skupino mladih fantov je odšel v hribe. Potem so vsi domači skrbno prisluhali novicam o partizanih.

Potem je končno prišla tista težko pričakovana pomlad. Minilo je najmračnejše obdobje naše zgodovine. Veliko sem brala in slišala o strahotah, minule vojne, veliko sem razmišljala o teh letih. To je bil čas velikih žrtev. Biti mladi in zdrav je takrat veliko pomenilo. Zdaj smo tudi mi mladi in ponosni potomci naroda, ki je celemu svetu dokazal, da zna braniti in ceniti svobodo.

Od takrat je minilo že trideset let. Pred nami je mladost, pred nami se razgrinja življenje. Smelo stopamo po svobodnih poteh in potrudili se bomo, da si bomo nabrali čimveč znanja, saj bi radi dokazali, da ljubimo svo-

jo domovino in da ji bomo to znali tudi dokazati.
STEFKA GOLOGRANC
8. razred

PISMO

Prav lepo se vam zahvaljujem za objavljeni članek v Novem tedniku. Priznam, da res slabo obvladam slovenski jezik, toda obljubljam, da se bom še večkrat oglasila. Želim vam še povedati, da doma, v naši družini govorimo vedno le slovensko in da mi ata in mama veliko pomagata.

V šoli se dobro počutim, saj imam same enke in dvojke. Imam tudi veliko prijateljev in prijateljic. Zelo vesela sem, kadar se z atom in mamom odpravimo v Jugoslavijo.

Lepo vas pozdravlja Bojana iz Regensburga.

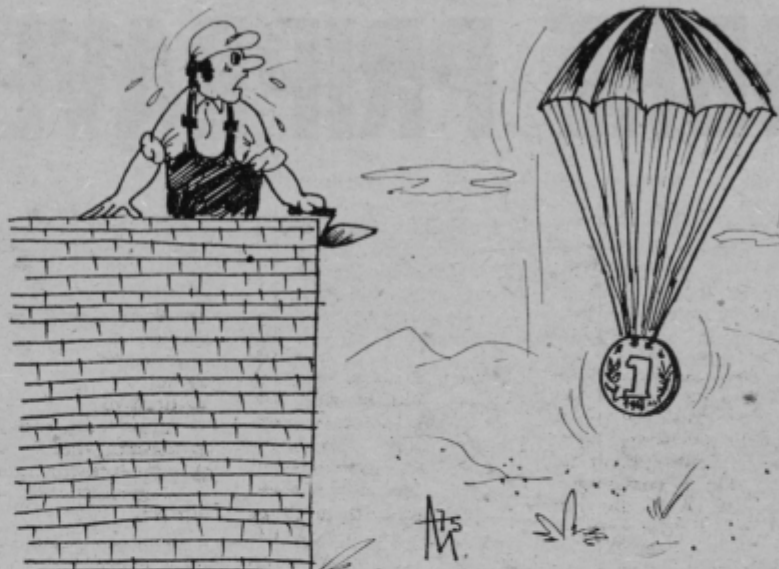
ODGOVOR:

Draga Bojana, tudi tokrat smo bili tvojega pisma nadvse veseli in smo ti ga, kot vidiš, nekoliko popravljenega tudi objavili. Le piši nam še in se pridno uči pisanja in branja v materinem jeziku. Ko boš z bratcem, mamom in očetom spet prišla v Jugoslavijo, poprosi mammo, da ti bo kupila kakšno slovensko vadnico, ki ti bo pri nadaljnjem pisanju in učenju slovenske dobre prijateljica. Čimvečkrat vzemi v roke kakšno slovensko knjigo ali časopis in videla boš, da bo v tvojem pisanju vse manj slovničnih napak.

NEKAJ K PISMU: POMOČ RK

V Novem tedniku sem prebral pismo Marije Vodeb glede pomoči RK. Če gre tu za rabljena oblačila in obutev, ki jih je v Prevorje dostavil Občinski odbor RK Mozirje, me motijo posebno zadnje vrste

M. ALAŠEVIČ

Brez besed

tega pisma, v katerih omenjena tovarišica navaja, da je bila pošiljka namenjena predvsem potresnikom iz III. in IV. stopnje. Znano mi je, da je v teh krajih veliko ljudi, ki so potrebni pomoči. Zato je naša organizacija RK Luče v letu 1973 dostavila na našem področju zbrana oblačila in obutev v Prevorje in Lesično. Pozneje se nam je tamkajšnja organizacija zahvalila in dobili smo tudi seznam obdarovancev, iz katerega je razvidno, da je šlo za pravično delitev.

Imel sem občutek, da je bila naša pomoč dobrodošla in na mojo prošnjo je leta 1974 Občinski odbor RK Mozirje dostavil vsa zbrana oblačila in obutev v Slivnico in Prevorje, Lesično ter v Zagorje. Vse to sem ob dostavi razdeljeval sam in še posebej naročal, naj se vse stvari razdelijo med najbolj so-

cialno ogrožene ljudi, ne glede na to, ali so bili poškodovani pri potresu ali ne.

Glede tamkajšnje delitve pomoči RK bi pripomnil samo to, da so je upravičeni tudi odborniki RK, če so socialno ogroženi, kar je celo prav, saj jo znajo potem tudi najbolj ceniti.

J. ZUPANC
iz Luč

ŠE ENKRAT: POMOČ RK

Oglašam se kot prizadeta stranka in postavljam vprašanje, zakaj niso pristojni organi v zvezi z nepravilno delitvijo pomoči RK na Prevorju do sedaj še ničesar ukrenili?

V Novem tedniku je na ta problem že opozorila prav tako prizadeta stranka. Prav bi bilo, da bi družbenopolitične orga-

nizacije občine Sentjur poklicale krivce na odgovornost, kajti preteklo je že nekaj tednov in rad bi dobil na to vprašanje odgovor ustrezne organizacije.

ERNEST BEVC
PREVORJE

ODMEV

V NOVEM TEDNIKU, št. 12 z dne 27. marca 1975, sem brala vaše nadaljevanje pod naslovom: Zgornja Savinjska dolina: 30 let osvoboditve.

Upam, da ste že med tem časom prejeli od kakšnega bralca imena tovarišev na posnetku. Veste, — po mojem je druga z leve Vera Slapnik, tretji Rasto Brunet-Tomo in šesta Ivanka — sedaj poročena Štorman in stanuje na Ložnici pri Zalcu. Spodaj prvi z leve pa naj bi bil Franci Zmavc, mladinski aktivist, partizan in od

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

30

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

Jože Bergant je pridobil za sodelovanje večje število uglednih kmetov, malih in velikih gospodarjev. S svojimi dolgoletnimi veterinarskimi izkušnjami je bil povsod na deželi zaželen in potreben. Na službenih mestih srezkega veterinarja si je v letih od 1934 do 1939, ko je prišel v Gornji grad — preje je služboval v Bosiljgradu, Murski Soboti in Novem mestu — pridobil velika organizacijska in tudi praktična izkustva v tej stroki. Ko so prišli Nemci, je bil odpuščen iz službe in je šele konec 1941 leta prejel dovoljenje za opravljanje privatne prakse. Vse neke od avgusta meseca dalje in do aretacije 6. junija 1942. je imel stike z organizatorji OF in tudi sam veliko delal na povezovanju kmetov v frontovsko gibanje. Imel je stike tudi z veterinarjem Lojzetom Korenom, živinozdravnikom v Mozirju, ki je bil, kakor smo že omenjali pri opisovanju dogodkov v tem kraju, prav tako povezan v organizaciji OF vse do aretacije in ustrelitve 23. 6. 1942. v Starem piskru.

Bergantova navodila in priporočila, da je treba podpirati osvobodilno gibanje in ščititi partizane, so vsi, katerim je to zaupal, zvesto izpolnjevali. Cenili so požrtvovalnega človeka, ki jim je prihajal v pomoč ob vsaki dnevni in nočni uri, v lepem in slabem vremenu. Zato jim je bila zveza z njim, poudarjena kot zaupana skrivnost, še bolj trdna. Bergant je vključil v delovanje za OF Martina Presečnika, kmeta iz Lenarta, ki je bil po aretaciji odveden v koncentracijsko taborišče Mathausen in je tam preminul, Jakoba Bezovška, kmeta iz Lenarta, aretirane 25. avgusta, odpeljanega v celjske zapore in ustreljenega 2. 10. v Mariboru, desetčlansko družino so mu Nemci odpeljali prav na ta dan v delovno taborišče Weismain na Bavarskem, nadalje Franca Miklavca, kmečkega sina iz Florjana, ki se je po vrnitvi iz vojnega ujetništva v marcu 1942 povezal z Bergantom, bil v juniju aretiran in skupno s svojim vzornikom in sodelavcem Bergantom 15. avgusta ustreljen v Celju.

Toda tudi drugi kmetje v gornjegrajski okolici so podpirali pod vplivom Jožeta Berganta partizane. S hvaležnostjo so se tedaj obračali in se še danes spominjajo na živinozdravnika Berganta. Vseh sodelavcev, posebno na podeželju, gestapu le ni uspelo odkriti in tako so se zvečina vsi tekom časa odzvali

Bitenc Nata in Ivan sta se poročila 1. aprila 1941 leta. Njun zakon je prekinila okupatorjeva roka po komaj letu dni srečnega življenja. Ivan je utekel aretaciji junija 1942 na Hrvaško, kjer se je vključil v odporniško gibanje in je kasneje padel kot borec v partizanih. Nata je bila odvedena v koncentracijsko taborišče Auschwitz, umrla je pred pol leta v Gornjem gradu.

klicu aktivistov, seveda najčesteje šele proti pomladi 1943, ko so se razmere v tem kraju vsaj nekoliko obrnile na bolje. Ze uvodoma smo omenili, da so se simpatizerji in sodelavci OF v teh krajih sestajali v »strojkah«. Te besede ne gre jemati dobesedno. Skupine so štele po tri, včasih tudi več oseb. Tako se Mara Topolovec, tedaj Bergantova, spominja, da sta bila z možem povezana z Bitencem, Kramarjem in Francem Božičem. To so bili trgovci, ki so poznali širok krog prebivalstva in imeli na njega tudi svoj vpliv. Omeniti je treba, da so bili to predvsem manjši trgovci, ki nimajo s pojmom »zelenaštvaa in odiranja kmetov nič skupnega. Obratno, po večini so bili to socialno čuteči ljudje, ki so se pač preživljali s prodajo raznoterega blaga, kmečkih in življenjskih potrebščin svoji okolici.

Lahko rečemo, da so bili domala vsi gornjegrajski

trgovci od prvih dni okupacije narodnostno zelo zavedni. To so nakazovali že pred vojno in še bolj izpričali potem, ko so se z družinami vred vključevali v odporniško gibanje. Med takimi je bila Marija Šarb, ki je bila po aretaciji 6. julija odvedena v zapore, potem v koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer je novembra istega leta podlegla težkočam taborišča in umrla.

Trgovec Franc Božič je bil že pred vojno ne le pošten in napreden trgovec, temveč tudi trden protinacist. Vedel je, da je zaznamovan od petokolonašev, a je v kljub vsemu imel pogum. Tudi svojo ženo je vključil v frontno gibanje. Božič je bil aretiran v juniju 1942, odpeljan v celjske zapore in 2. oktobra v Mariboru ustreljen. Istega dne so nacisti odpeljali njegovo ženo, priljubljeno učiteljico z majhnimi otroci — Francem, Marjanom in Marijo v taborišča. Učiteljica Marija Božičeva je tako spoznala vse tegobe delovnega taborišča na Bavarskem. Mara Topolovec, ki je bila z ostalimi gornjegrajskimi odvedena v koncentracijsko taborišče Oswiecim, je podala s toplimi besedami sliko učiteljice Marije vse od tistih groznih dni do njene smrti (umrla je pred 14 dnevi v starosti 78 let) tako-le: »Božičeva se je iz taborišča vrnila v prazen, po Nemcih razdejan dom. Kljub nenadomestljivi izgubi moža in težkim leti trpljenja v taborišču, Božičeva ni klonila. S podvojeno močjo je začela obnavljati domačijo. Nadaljevala je s svojim poklicem in vzgajala mladino v zavedne rodoljube. Vedno je našla čas tudi za politično delo v krajevnem odboru. Radi njenega vedrega, skromnega in prijetnega nastopa je bila povsod dobrodošla. Božičeva je vse do tlej, ko so ji moči dopuščale, izgovarjala v delu. Kakor da bi hotela dokončati pot, ki jo je nakazal in hodil po njej njen pokojni mož. Vse do upokojitve ni poznala miru, po svojih močeh se je še kasneje vključevala v delovanje krajevnih oblasti. Če se je srečevala z gornjegrajskimi, se je rada spominjala svojih sodelavcev iz težkih dni. Vseh preživelih in tistih, ki se niso nikoli več vrnili na svoje domove. Vkljub visokim letom in preostanem naporom je obdržala za njo tako značilen kanček vedrine in humorja. Kramljanje z njo je bilo prijetno, njene besede so bile tople in življenjske kot je bila sama življenjska.

leta 1941, padel 14. marca 1945. Ostala dva tovariša, ki sedita, se na posnetku zelo slabo vidita. Mogoče bi se na original sliki boljše videlo. Prav gotovo vam bi največ in najboljše pomagal tovariš Ivo Ljudvik Zupanc, ki stanuje v Celju, Drobničeva 1.

Zelo mi je žal, da nisem imela priložnosti, da bi lahko že od vsega začetka spremljala ta vaša resnično zanimiva nadaljevanja. Bi se morda lahko kje dobila?

Za padlega borca Rasta Bruneta-Toma vam bi lahko posredovala le nekaj skromnih podatkov. Doma je bil iz Ljubnega ob Savinji, odšel v partizane v maju 1942 in bil do julija 1944 sekretar OF za okraj Grad, pozneje sekretar okrožja. Padel je v zadnji veliki ofenzivi 14. marca 1945. Pokopan je s še enajstimi borci na pokopališču v Gornjem gradu. Grob teh partizanov je zapuščen, pozabljen, le enkrat na leto ga okrasijo šolarji oziroma svojci (1. november). Grob je brez spomenika, nekdo je postavil gozdarji križ. Mislim, da so si omenjeni padli borci zaslužili malo več pozornosti od strani članov ZB in nekdanjih borcev.

Ce želite o delovanju aktivistov v Zgornji Savinjski dolini zvedeti še kaj več, lahko pišete tedanji sekretarki SKOJ, in sicer na naslov: Angelca Jemec, Zabreznica 55, 64274 Zilovnica.

STEFKA JORDAN
ODGOVOR:

Zahvaljujemo se vam za odziv in vašo obsirna pojasnila, ki bodo koristna posebno avtorju podlistka. Glede grafične nezačudenosti do grobišča padlih borcev na pokopališču bi želeli dodati le to, da so bili nekateri borci prekopani in da se nahaja skupen

spomenik pred stavbo združnega doma, posvečen 97 domačinom iz Gornjega grada in okolice, padlim v borbi, talcem in vsem ostalim žrtvam okupatorjevega nasilja. Vaše opozorilo bodo prav gotovo brali in upoštevali odborniki ZZB v Gornjem gradu.

»PRODANA NEVESTA« ZA KOZJANSKO

Oglašam se vam iz Maribora kot star naročnik Novega tednika in star Celjan. Rad bi vam opisal doživljanje članov mariborske Opere, ko smo peli in igrali predstavo B. Smetane Prodana nevesta, in sicer za kulturno skupnost Smarje pri Jelšah. K nam je pripeljalo kar 10 avtobusov in dvorana je bila zasedena do zadnjega kotička. Takoj, ko se je zastor dvignil, smo dobili čudovit stik s publiko, ki je izredno lepo sledila celi predstavi. Doživeli smo čudovit aplavz. Bili so to ljudje iz Kozjega, Virštajna, Bistrice, Podčetrka in drugod. Nekateri ljudje so prišli od daleč — tudi po uro in več so morali prepešati, da so prišli do avtobusa.

Lahko si predstavljate, kako smo bili vsi sodelujoči veseli in dali smo vse od sebe; da je predstava kar najbolje stekla. Vse priznanje gre tudi dobremu organizatorju tov. Drobnetu. Že pred nekaj meseci je naš upravnik Juro Kislinger predlagal, da bi na obisk predstav pripeljal ljudi iz podeželja, vendar so bili nekateri mnenja, da kmeti ne morejo spraviti od doma. Pa ni res! To so ljudje, ki imajo veliko srčne kulture in posebej razvit čut za glasbo.

Zato vam tudi pišem in rad bi se v imenu celega ansambla javno zahvalil

NAGRADNA IGRA 10 x 1000

Vzemite v roke svinčnik, pero, kuli, kar želite. Uporabite tudi pisalni stroj. Lahko na dopisnici, v pismu, kakor želite. Napišite, kaj je novega ali kaj se dogaja v vaši:

- krajevni skupnosti
- tovarni
- ustanovi
- šoli
- društvu
- igralski ali pevski, kulturni skupini
- zaselku, vasi
- samoupravni interesni skupnosti
- in vseh drugih, kjer živite in delate ali pa pišite o zanimivih:
- delovnih posameznikih
- jubilejih
- družinah
- posebnostih
- zbirateljih
- in drugih delavcih, občanih, ljudeh
- lahko pa tudi o:
- težavah kmečkega dela

težavah kmečkega dela, ki jih želite izboljšati, s katero se želimo še večkrat srečati, prav tako tudi s celjsko publiko. Se enkrat hvala za obisk!

ALEKSANDER KOVAC

OTVORITEV

Konec aprila so v Soštanju odprli Mersovo blagovnico in moram povedati, da je bila to zares lepa otvoritev. Bilo mi je všeč, ker v tej trgovini niso prej ničesar prodali, ampak so v nekaj dneh lepo in okusno razmestili blago po policah, ki je tako pričakalo prve goste. Trgovina se mi je zdela od zunaj zelo majhna, toda tak je samo njen videz, kajti v njej je dovolj prostora in veliko raznovrstnega blaga.

T. K.
Velenje

TISKARSKI ŠKRAT

V zadnji številki Novega tednika sem z začudenjem prebral, da je naš osemdesetletnik prof. Cvetko Ščuka maturiral v Parizu. To pa je najbrž tiskovna napaka, kajti Cvetko Ščuka je maturiral v Puzinu v Istri, ali ne?

Vaš bralec

Odgovor:

Bo držalo! In tisto o tiskarskem škrtu tudi, saj je neprestano na delu. Tudi tokrat mu je uspelo.

ČISTO MESTO

V ten dneh veliko govorimo o čistem mestu in

- oddaljenih šolah in skrbnih učiteljih
- naporih zdravnikov
- mladih, ki bežijo v dolino

in še o drugem, kar nam kaže življenje. Snovi je veliko. Pogum. Ne bomo gledali na slovnične napake. Bodite raje kratki, jedrati, natančni, s točno navedbo imen, priimkov, naslovov, krajev, društev itd., da se bomo znašli, ko bomo brali vaše prispevke.

Vse vaše zapise moramo dobiti v redakcijo vsakega do petka zjutraj do 8. ure. To je zadnji rok.

Vaš trud ne bo zaman. V uredništvu bomo vsak drugi teden zbrali najprivlačnejše, najboljše prispevke in jih nagradili. Nagrade so tri: 1. 1.000,00 din; 2. 500,00 din in 3. knjiga.

Začnimo!

K prispevku morate obvezno priložiti izpolnjen kupon!

KUPON ŠT. 7

Ime in priimek:

Točen naslov:

Krajevna skupnost:

Delovna organizacija, kjer ste zaposleni:

njegovi okolici, v toku so tudi nekatere akcije za lepše in čistejše okolice.

Rada pa bi povedala nekaj besed o neredoljubnih ljudeh, ki imajo veliko zaslug za to, da je naše mesto vse prej kot belo in čisto. Res, nismo dovolj poskrbeli, da bi očuvali belino mesta, tisto pristno, ne tako belino, ki nastane zaradi odvrtih papirčkov. Verjetno bi moralo biti naše mesto, ne samo ozko središče, prepleteno s koški za smeti in potem bi se le našel kdo, ki bi odvrnil smet v koš.

Zakaj so naša avtobusna postajališča dobesedno nastalana z odpadki, kljub temu, da je koš za odpadke nameščen na pravem mestu. Ljudje smo postali tako brezbržni in

malomarni, da se nam še roke ne ljubi iztegniti, da bi odvrtili smet. Pred nedavnim so bili vsi koši za smeti na vseh postajah, pa so se našli objestneži, ki so poskrbeli, da jih zdaj ni več.

Na našem dvorišču je stal bel fiat 750 CE-727-5... Njegov voznik je najbrž iz dolgočasnja sklenil, da počisti notranjost svojega konjička, zato ga je pridno začel prazniti in to kar na asfalt. Ni ga motilo, da je praznil prepolne pepelnike sredi živilskega središča mesta, ki bi moralo kar sijati od čistoče. Ni ga motilo niti opozorilo, da ne dela pravi in da naj počisti za sabo. Zamahnil je z roko, nekaj zamahnil predse in se odpeljal.

IRENA SMERC

ANTON
NOVAČAN

SPOMINI NA MLADOST

8

Našel jo je v celici moj naslednik Franc Mahen, jaz pa sem jo pozabil in ne vem več, kako se je glasila.

Včasih si je dal odpreti najino celico neki miles gloriosus — širokoustni vojak — oficir in znanec Mikužev, ki je imel veliko veselje nad njegovo nesrečo. Imena mu ne omenjam; bilo bi mu danes neprijetno in razžalilo bi se v svojem uradnem jugoslovanstvu, ako bi ga spomnili na tiste dni. Strašil je Mikuža z neumnimi opazkami:

— Čemu se bojiš, Mikuž? Pet zrn v čelo, pet zrn v prsi in vsemu do kraj. Kmalu te odpeljejo v Grad...

Mikuž je pogledal mene, jaz pa sem vprašal gospoda »Lajtnanta«:

— Ste vi Slovenec, gospod?

— Kaj je to Slovenec? je odgovoril. Danes smo vsi »kajzerlihi«.

In se je zasmejal in odurno pokazal polna usta zlatih zob. Da bi naju pomiril, nama je ponudil cigarete, toda z Mikužem sva močato odklonila. Ta zverinska duša je tudi spletkaril in posrečilo se mu je, da so morali izostati nedolžni obiski Mikuževih žene.

Mikuž je bil obupan. Tudi zbolel je in se je zvijal na ležišču; včasih je imel solze v očeh. Tisti dnevi so bili najbolj pusti in najbolj žalostni. Od nikoder utešne novice, od nikoder toplega žarka upanja. Brezupna negotovost naju je morila v dolgih nočeh brez spanja, tembolj ker je bilo podnevi na sprehodih vedno manj znancev. Vodili so jih v Grad, to smo vedeli, a kaj so z njimi v Gradu, tega nismo vedeli.

Sepetali so, da jih streljajo... Lahko je hudo delcu, ki so mu odmerili kazen. Vda se v svojo usodo, šteje leta, mesece, dneve, ali pa se pripravi na smrt... Mi pa smo čakali, čakali... Z Mikužem sva bila razdražena in sva se včasih sporekla za malenkost. Toda sprava je bila vedno kmalu in bila sva po takih preprih še večja prijatelja.

Nekega dne pa je oznanil jetničar Korošec Mikužu.

— Pripravite se, popoldne vas odpeljejo v Grad! In je hitro zaklenil vrata.

Mikuž je padel na ležišče in zaril glavo v svojo suknjo. Besede ni črnil in tudi zavzdihnil ni. Razumel sem ga, toda le predolgo se mi je zdela njegovo molčanje. Stresem ga in mu odkrijem obraz.

Prilezel je na dan z očmi, počasi in kujajo; toda bil je ves miren in srečano je bilo njegovo lice. Miril sem ga, jezil sem se:

— Treba je pameti, pameti. V Grad jih pošiljajo, ker v Celju ni vojnega sodišča. Zda je vojna, naša reč spada pred vojno sodišče. To sodišče pa se nahaja v Gradu, zato te kličejo v Grad, danes tebe, jutri mene, vse po vrsti. Kaj vraga... Brez sodbe niti psa ne ubijejo.

Tako sem mu prigovarjal, v mojem srcu pa je bil dvom, ki se je dvignil v moj glas in Mikuž je to zasluhlil. Vendar, osrečil sem ga toliko, da se je začel oblačiti. Naročil mi je za svoj dom, kako in kaj naj ukrenem, ako bi on v tujini izginil. Popoldne so se odprla vrata in z jetničarjem so stali zunaj trije vojniki, hudo v orožju. Mikuž je vzdignil roko, hotel je še nekaj reči, toda obliše so ga solze. Objel me je, težko vzdihovaje, in je stopil na hodnik brez besede. Se sem videl njegov »punkelček«; hlastno so se zaprla vrata. Slišal sem kratko nemško povelje in težke goste korake.

Ostal sem sam.

In tedaj mi je bilo vse novo v celici. Stene so bile mrko mračne, okno više nego prej, vrata zamolklejša. Mikužev ležišče je bilo ubupno prazno in sestavil sem ga z mojim in sem legel počez, čez oba. Bahato hudobna tišina je predla krog moje glave. Otresel sem se žalosti, tiste nagle in brezmejne, ki je lastnost mojega divjega srca. Samovoljno sem klical v spomin vse slike in prilike, vezane na trenutne misli, in jih razvijal do kraja. Toda vse je bilo tako daleč od mene, svet mojih misli in svet mojega srca strogo ločen, in bila sva dva, žalost moja in misli moje, kakor zvezani Gulliver med Liliputanci.

In potem so prišli dnevi moje samote, vsak zase kruta veriga, vsak zase večnosti del. Sodnik Stefan Sagadin — plemenitemu možu naj obilno rodi sreče njegove vinograde! — me je tedaj dvignil iz močvirja volje. Zaslišal me je, po šestih tednih jetnikovanja, zaslišal me tako blago in pametno, da so ga avstrijske oblasti osumile in ga stavile pod nadzorstvo uradnega »ukora«. Vendar posrečilo se mu je, da me je razbremenil in da so tudi po mene prišli trije vojaki. Vodja eskorte je bil Nemec, druga dva sta

bila Slovenca, ki sta me poznala po imenu in sta se prostovoljno javila.

Nemec me je hotel ukleniti v verige, Slovenca pa sta ga pregovorila, češ, saj ni potrebno, ker so vsi trije oboroženi s puško na bajonet. Korakali smo po hodniku, skakljali po stopnicah, stopili na dvorišče in — še en pogled na tisto rjavo poslopje za nemško cerkevjo — bili smo na ulici, na zraku, pod širnim plavim nebom, med ljudmi in v življenju.

Noge so mi igrale, duša se mi je širila, srce mi je vriskalo.

O, Celje, Cjele, Cilli, Celeja! Srček moj ob Savinji, mesto to belo in veselo, kakor ti je polaskala narodna pesem. Moje prve mladosti priča si, ko sem bosonogi poglavec tekal po tvojih ulicah in občudoval z otročaji velike dneve tvojega življenja: Komedijanta z opico in kamelo; opica je imela vojaško čako in je znala salutirati kakor rekrut, kamela je poklekala, držala visoko svoj gobec, prezirajoč ves svet ob ropotu bobnja, ob vriskanju dece in ob strmenju topoglavih meščanov. Komedijantova hčerka pa je imela žalostne oči in jih je pobešala, ko je pobirala stare dobre krajarje in bele deseticke. O, stari dobri krajar, veliko premoženje! Na razkišnih sejnih, svetloandrevškem in sredopostnem si igral veliko vlogo hrepenenja ob bogatih šotorih kramarjev, medicarjev in licitarjev, ko nam je oče kupoval prve škornjičke. Pa naše kroglice, s katerimi smo igrali v vsakem kotu, pa naše občudovanje pisanega dideldajčeka... Ob sredah in sobotah pa stoji na Glavnem trgu resne vaše mame, imajo polne koše in košare, imajo vsega za trebušček ponižnih meščanov! Pa celjske mlekarice, ki ljubijo bele žemljice, pa celjski fjakarji, ki tako leno zevajo, pa vse tisto brezimeno drobno ljudstvo starih devic, branjev, študentovskih mamic in osivelih starih mladeničev! Eh, kaj ne stopa tam le sivolasi gospod Pergamentika, ki telovadi vsako jutro na kapucinskem mostu in je troja živa kronika, O Cjele! Pa tvoji berački in beračice, kadar se zgrnejo po stopnicah h Kapucinom ali k Sv. Jožefu, ob dnevih svete Porcunkule ali pobožnega romanja v nekoč hladne hoste smrekove okoli cerkve z duma zvonikoma čestitih bratov lazaristov!

FOTOKRONIKA

Ob letošnjem prazniku delavcev varnostne službe je v Celju predsednik občinske skupščine Celje Jože Marolt čestital vsem zaposlenim v tej odgovorni službi in jim podaril televizor. V krajšem nagovoru je spregovoril o pomenu njihovega dela, se jim zahvalil za dosedanje pomoč in izrazil željo, da tudi v bodoče po svojih najboljših močeh pomagajo k nadaljnjemu napredku naše družbe. Za izrečene misli se mu je zahvalil komandir Postaje milice Celje Jože Dragoš.

Številnim proslavam, ki so se v teh dneh zvrstile ob dnevu zmage nad fašizmom in ki so bile hkrati posvečene 30-letnici osvoboditve, so se pridružili tudi otroci iz osnovne šole na Polulah. Na sam praznik, 9. maj, so namreč pripravili proslavo s kratkim kulturnim programom, v katerem so nastopili učenci vseh stopenj — tisti iz prvih razredov, ki komajda izgovarjajo črko »r« in oni iz višjih, ki znajo na prav poseben, samozavesten način povedati ali prebrati kakšno literarno delo.

Velik delež in svojstven pečat proslavi pa so pridali člani tamburaškega orkestra, in ker aktivno vadijo že drugo šolsko leto, jih je prav prijetno poslušati.

Tamburaški orkester na polulski osnovni šoli je ustanovil Janko Hočevar, ki je bil vodja tamburaškega orkestra pri ZPD France Prešeren kar 29 let, predsednik tega društva pa 26 let. Kakor je sam povedal, rad dela z otroki, le s prostorom za vaje so večje težave. Dvakrat na teden vadi z dvema skupinama otrok, ki jih je navdušil za tamburice. Instrumente jim je posodilo ZPD France Prešeren. Na šoli zdaj ne mine proslava ali kakršnokoli slava, da se ne bi predstavili mladi tamburaši s svojim vodjem. In trebar jim je priznati, da lepo igrajo in da jih je prijetno poslušati. Mladi člani tega orkestra pa so vajeni nastopov ob različnih priložnostih tudi zunaj svoje šole, kjer so se že večkrat predstavili tudi širši javnosti.

Tekst in foto: MATEJA PODJED

Štirinajst let je gledal v Savinjo in obujal spomine na živahna leta savinjskega splavarstva. Spomenik splavarja na Savinjskem nabrežju v Celju. Potem so ga zeli s podstavka, ga morda popravili in te dni znova namestili. Vendar tako; da je Savinji obrnil hrbet. Njegov pogled je zdaj uperjen v mesto.

Zakaj ta sprememba? Se je splavarju zamerala umazana reka, ki je bila nekoč, ko je šel vozil po njej, skoraj kristalno čista? Ji mar ne more odpustiti, ker ne sprejema več belih ladij, ki so plule s svojimi flosarji od Ljubnega in Bočne do Beograda in še dlje, celo do Črnege morja? Če je že morala biti sprememba, potem bi bila ustreznejša takšna, ki bi dajala spomeniku povsem realno lego glede na plovbo flosa po reki. Sicer pa, nekoč je že vedel, kaj so ga tako postavili; seveda, razen če ni pomota.

NAŠ KRAJ

PODSREDA: MLADI TABORNIKI

V Podsredi dela že dve leti taborniška organizacija. Imajo medvedke in čebelice, vsega skupaj 21 članov. Taborniki se s svojo vodnico Slavico Zorko lotevajo različnih akcij. Tako so krenili po poti Štirinajste divizije po Kozjanskem, zadnjo soboto v aprilu so se udeležili tudi proslave ob trideseti obletnici zmage in srečanja z nekdanjimi borcei Kozjanskega odreda na Preski pri Podsredi. Na večer pred praznikom dela pa so pri Hramu, kjer je padla Brežiška četa, zakurili taborni ogenj.

SLAVICA MEZIC

ROGAŠKA SLATINA: PO POTEH ODREDA

Taborniki iz Rogaške Slatine so v počastitev prazničnih dni pripravili pohod po poteh Kozjanskega odreda. Sprva je bilo 25 tabornikov iz Rogaške Slatine, nato pa so se jim pridružili še taborniki iz Lesičnega in Kozjega, tako da jih je bilo vsega skupaj 57.

Pohod so začeli v Pristavi. Od tod do Lesičnega so morali premagati 28 km. Šli so preko Rudnice in si spotooma ogledali precej spomenikov padlih borcev. Obiskali so tudi hišo, kjer je bila partizanska bolnišnica. Prvi večji postanek so imeli v Lesičnem, kjer so skupaj z domačimi taborniki pripravili taborni ogenj.

Drugi dan so obiskali Kozje in se ustavili še v Polju ob Sotli. V Kozju jih je Miha Kolar seznanil s spomenikom padlim borcev in razložil pomen posameznih figur na njem. Izredno lep sprejem so doživeli v Polju ob Sotli, kjer so prav tako pripravili taborni ogenj in skupaj z domačini zaplesali kolo.

Tretji dan jih je pozdravilo sončno jutro. Pred njimi pa je bila 30 km dolga pot do Rogaške Slatine. Šli so mimo Sedlarjevega, kjer so si ogledali most, preko katerega so prišli na slovensko stran borcei Štirinajste divizije. V Prelaskem so se ločili od tabornikov iz Lesičnega in Kozjega in zatem krenili na zadnji del poti do doma.

M. GAJSEK

ŠENTJUR: MLAJI IN UDELEŽBA

Osrednje proslave v počastitev 30-letnice osvoboditve v Ljubljani se je iz Šentjurske občine udeležilo okoli 500 udeležencev. Dva avtobusa je bilo samo šolarjev in brigadirjev iz delovne brigade na Planini. Pa tudi sicer je bilo ob Dnevu zmage v šentjurski občini izredno praznično vzdušje. Goreli so kresovi in postavljeni so bili mlaji, pričel pa se je tudi kulturni teden v počastitev 30-letnice osvoboditve.

LJUBNO OB SAVINJI: NOGOMET Z/ OBLETNICO

Med organizatorje prireditve v počastitev 30-letnice zmage nad fašizmom so se vključili tudi nogometaši z Ljubnega ob Savinji. Danes popoldne bo namreč v tem prijetnem kraju Gornje Savinjske doline prijateljska tekma med domačini in mladinsko reprezentanco Slovenije. Z njo bodo počastili tudi 31-letnico prve nogometne tekme na osvobojenem ozemlju doline ob gornjem toku Savinje. Bila je v avgustu 1944. leta med člani štaba in štabnih enot četrte operativne cone in terenci-domačini. Tisti dan so za nekaj ur odložili puško tudi nekateri znani nogometaši, v glavnem nekdanji člani ljubljanskega Primorja in Ilirije. Sicer pa so v moštvo operativne cone igrali tudi Jože Borštnar, Mirko Jerman, Franc Puterle, Franc Slamič in drugi. Vse te in druge, seveda tudi domačine, so povabili na današnje srečanje, kjer jim bodo izročili tudi spominska darila.

MLADINSKI AKTIV V NOVI VASI

Mladinci Nove vasi pri Šentjuru so pred kratkim ustanovili svoj aktiv. Trenutno je vključenih devetnajst mladincev. Odločili so se aktivno delovati predvsem na kulturnem in športnem področju.

Mladi so se izkazali že na začetku organiziranega dela, sicer pa se že

zdaj srečujejo z nekaterimi problemi. Prav gotovo je najbolj pereče vprašanje, kje najti prostor za sestanke in drugo dejavnost. Za nameček so pri nekaterih vaščanih našli na nezaupanje in nerazumevanje.

Kljub vsemu upajo, da bodo z vztrajnostjo in resnostjo premagali tudi te probleme in pokazali, kaj so zmožni napraviti. Tako bo bržčas izginilo nezaupanje in njihove vrste se bodo pomnožile.

LENKA VRABIC

ŠENTJUR: MALGAJU V SPOMIN

Ob 56-letnici smrti borca za severno mejo, nadporočnika Franja Malgaja, so mu na šentjurskem pokopališču odkrili obnovljeno spominsko obeležje in dogodek povezali z žalno svečanostjo.

Franjo Malgaj je takoj po zlomu avstro-ogrske monarhije, na začetku novembra 1918. leta, odhiti s svojo četo na Koroško v Mežiško dolino, v Pliberk in preko Drave v Velikovec ter povsod postavil slovensko politično oblast. V Velikovcu je začel izdajati »Slovenski Korotan«, ki ga je urejal Srečko Puncer.

Velikonemški »Heimwehr« ni držal križem rok, marveč je začel proti napad z močnejšimi silami, ki jim Malgajeva četa ni bila kos. Na Tolstem vrhu pri Ravnah je Malgaj poskusil zaustaviti sovražnikov prodor. Pri tem je 6. maja 1919. leta padel, star komaj 25 let. Njegovo truplo so konec oktobra 1919. leta prepeljali v domači Šentjur. Na pogrebni svečanosti je govoril tudi general Maister.

E. REČNIK

GRIŽE: PRIDNI PLANINCI

Pod pokroviteljstvom telesnokulturne skupnosti občine Žalec je planinško društvo Zabukovica organiziralo orientacijsko tekmovanje na Homu. Udeležilo se ga je devet članskih, ena mladinska in tri pionirske ekipe, skupaj 42 tekmovalcev.

Med člani je zmagalo PD Zabukovica pred taborniškim odredom Zelenega zlata iz Zalca ter drugo ekipo zabukovskih planincev. Zmagovalci med mladinci so bili pripadniki PD Olja s Polzele, dočim so se med pionirji na prva tri mesta uveljavile vse tri ekipe PD Zabukovica, planinska skupina na šoli.

Proga, za katero so računali najmanj tri ure hoje, je bila zelo težavna. Zato priznanje vsem, ki so jo opravili. Pionirji so tekmovali na skrajšani poti. Posebno priznanje zaslužita braslovška pionirja Marko in Matjaž Kralj, ki sta hodila po članski progi.

Tako so se končale prireditve PD Zabukovica ob prvem maju in začetku meseca mladosti. Začeli so jih z izletom najmlajših na Bukovico in nadaljevali s prostovoljno delovno akcijo pri ureditvi dohoda in okolice planinske postojanke. Za to nedeljo pa pripravljajo množični izlet po Trimčkovski planinski poti.

FRANC JEŽOVNIK

ŽALEC: OBVEZNA DELOVNA PRAKSA

Tudi letos opravljajo učenci sedmega in osmega razreda posebne osnovne šole Žalec obvezno delovno prakso v podjetjih: SIP Šempeter, TT Prebold, AERO Šempeter, MESNINE Žalec, FERRALIT Žalec, Tovarna nogavic Polzela, KIL Liboje in SINALCO Žalec.

Omenjena podjetja kažejo izredno razumevanje in nudijo učencem vse možnosti za spoznavanje delovnega procesa in privajanje k samostojnemu delu pri praktični zaposlitvi. Učenci posebne osnovne šole se usposabljaajo in si pridobivajo tehnične izkušnje že v šolskih delavnicah. Obvezna delovna praksa v delovnih organizacijah pa je odločilnega pomena za njihovo kasnejšo zaposlitev, saj jim omogoča, da se usposobijo za lastno preživljanje in preživljanje svojih družin ter da se normalno vključijo v delovne procese.

Z izgradnjo nove šole v naslednjem letu bo omogočeno tudi celodnevno delo z učenci, ki si bodo tako lahko pridobili še več teoretičnega in praktičnega znanja.

Vodstvo šole se v imenu strokovnih delavcev zahvaljuje za razumevanje, ki so ga deležni absolventi posebne osnovne šole v delovnih organizacijah pri usposabljanju in zaposlovanju.

D. P.

GASILCI PREBOLDA

DOBIL

Gasilci iz Prebolda imajo lepšo naravo — Uspešni in društvi v kraju grada Osvobodilne fronte

Leta 1950 so začeli z intenzivnim delom tudi gasilci Prebolda. Prva njihova naloga je bila gradnja gasilskih domov. V tej prostovoljni akciji so sodelovali malorazredni krajanji Prebolda in Dolenje vasi. Kmetje so prispevali les, »furmani« ki so taborili imeli dela čez glavo, prevajali les, uslužbenci delavci pa so prispevali svoje s prostovoljnimi delovnimi denarjem. Nihče ni vprašal, koliko časa bo delal, koliko bo to stalo, vsak je vedel, da kraj, kot je Prebold, potrebuje svoj gasilski dom.

Njihovo vztrajno, požrtvovalno delo je obrodilo prve uspehe. Gasilski dom je bil končan v dobrem letu, njemu pa je bila stara »Rosebauerca«. Ker so vedeli, da poslopye samo in Rosenbauerca ne zadoščata za normalno delo, so šli v akcijo za novo brizgalno, tej je sledila akcija za nabavo novega avtomobila; dom je bilo potrebno obnavljati... In tako njihovo delo teklo iz dneva v dan iz leta v leto, in je bila vsem že legenda, da se je storilo za domovino za družbo, za skupnost, in smo mi mladi, čeprih uš in oči poslušali naše mame in očete, kako je bilo v letu po vojni, smo imeli živ zgled pri neumornih preboldskih gasilcih. In ta zgled še vedno traja, vleče mlade Preboldčane k delu. Zato, ker danes prav gasilci iz Prebolda simbol tiste povojne nadežnosti, ko nihče ni vprašal, koliko časa bo trajala neka akcija, ampak je vsi kdo vedel, da je dolžan tisto storiti. Niti danes, ko vsi kdo gleda na zaslužek, pa

SVETIN

V počastitev 30-letnice osvoboditve, dneva OF in praznika 9. maja so vsi celjski srednješolci prišli

DA

PRIZNANJE

pokalov in 74 diplom in priznanj — Skrb za delovanje z družbenopolitičnimi organizacijami za dobre sosedске odnose — Letošnja na-

1959

OLENJA VAS

ino delo gasilcev iz da ni zamrlo. Nikdar ni pojavi problem, da ne bi ljudi za delo. Pravkar pripravljajo na to, da bo svoj gasilski dom na centralno kurjavo. In te, da pri današnjih in razmerah to ni špas. Če so petindvajset let znova dokazovali, da posobni nekaj storiti, je to prav gotovo jam- da bodo tudi tokrat. V to nihče ne dvomi. ultat njihovega dela se tudi v izredni uspešno- a raznih gasilskih tek- njih. Kar petindvajset v in štirinajdeset v krasi njihove prostoto je naravnost never- številka in šele ko člo- stopi v njihove prostoto, da je bilo za kaj a potrebno ogromno valnost, samoodreka discipline. Prostovolje- nihče ne šteje. Če bi ali pričel s tem, sem kan, da bi njihovo delo. Ko sem se pogovar- poveljnikom njihovega tega društva, Rudijem anom, mi je iskreno al, da se čuti ponižane- o ljudje začno govoriti- silskih veselica. Pot- so, ker na ta način denar, denar s katerim dno pripravljani poma- dohlovelu v slučaju tra- Danes prebolski ga- ne vedo niti približne te, pri kolikih požarih sodelovali. Vedo samo e kadar zatuli sirena, so meje v desetih minu- pripravljani za odhod na požara. To zahteva og- dela, poguma in pri- si. In prav to so nji-

hove poglavitne lastnosti. Ni čudno torej, da jih ima- jo Prebolski radi, jih spo- štujejo in jim pomagajo na vsakem koraku. Izvrstno so- delujejo z družbenopolitični- mi organizacijami in društvi v kraju. Se prav posebej se razumejo s krajevno skup- nostjo in krajevno organiza- cijo Socialistične zveze de- lovnih ljudi. Skoraj ga ni gasilca, ki ne bi bil aktiven pri kakršnikoli organizaciji v kraju. Posredno so pove- zani celo s Turističnim dru- štvom, saj izredno lepo skr- bijo za okolico svojega do- ma, ki je pravzaprav že park v malem. Poleg tega pa či- stijo tudi bazen. Pa še nekaj ne smemo po- zabiti! Prav gasilci iz kraja pod Žvaigjo so tudi ambas-adorji naše domovine v tujini. Izvrstno sodelujejo z gasil- skim društvom iz Oberrade- berga. Vsako leto se obisku- jejo in tako krepijo prijatelj- ske vezi z našo sosedo. In to v času, ko so take vezi prijateljstva še kako potreb- ne. In čisto na koncu povemo še to, da šteje prebolski gasilsko društvo sto aktivnih članov (sestavljajo ga pionir- ska, mladinska, ženska in članska desetina), da so žen- ske lani osvojile na republi- škem tekmovanju najvišji na- slov, da so se moški uvrstili med deset najboljših, da so pionirji dosegli izredne rezul- tate, da... teh da-jev je še cela vrsta, vseh še niti sami ne vedo, potem smo si vsi edini, da so si letošnje pri- znanje Osvobodilne fronte v žalski občini zares zaslužili. Čestitamo! Še tako naprej! JANEZ VEDENIK

BILO JE PRIJETNO

kaj dni pred 1. majem po- naršstva na Svetino, kjer so krajši kulturni spored.

na svečanosti pa je govoril tudi komandant Kozjanskega odreda, Marjan Jerin. Dva izmed udeležencev tega pohoda smo povprašali, kakšen je bil pohod in če si taksi- nih pohodov še želita. ZDENKA MARINC, Gimnazija pedagoške smeri: »Na pohodu sem se izredno lepo počutila in se prav posebej me je navdušilo, ko sem poslušala komandanta Jerina. Mi- slim, da mi mladi danes premalo slišimo, kaj vse se je dogajalo med vojno, in to se mi ne zdi prav. Kot da bi pozabljali vsi skupaj na tiste vrednote, za ka- tere je bilo darovanih toliko člo- veških življenj. Takšni pohodi se mi zdijo izredno posrečeni in si jih vselakeur še želim.« MIRKO OROŽIM, Gimnazija: »K prijetnemu vzdušju na pohodu je prav gotovo prispevalo tudi lepo in sončno vreme. Prepričan sem, da je bil pohod vseč vsem tistim stotinam celjskih srednješolcev, ki so se ga udeležili in v imenu vseh pozivam, naj bodo takšni in po- dobni shodi mladine še večkrat.

JAMARJI

BISER POD ODPADKI

Pred leti so člani Ja- marskega kluba »Črni ga- leba« iz Prebolske razisko- vali jame v okolici Pod- vina in Vince. Takrat so po pripovedovanju kme- ta Karla Baša iz Podvina pričeli raziskovati jama, ki se je nahajala na nje- govem zemljišču. Žal ta- krat niso mogli prodreti globje v jama, ker je bil vhodni rov zatrtan z raz- nim odpadki. Tudi po nekajurnem kopanju so takrat prodrti le nekaj metrov naprej po rovu. Ker pa jih je preganjal čas, so se odločili, da se bodo vrnili pozneje. Preteklo je precej časa in jamarji so se odločili, da se vrnejo odkopati še preostali del rova. Čaka- lo pa jih je prijetno pre- senečenje! Ko so prišli do kmeta Baša, jim je ta povedal, da je vhodni rov očističen in da je mož- no priti naprej v glavni del jame, ki je bil do sedaj nepristopen. Njegov vnuk Franci in Eni Baš iz Podvina, sta po njegovem pripovedova- nju, da se je svoj čas dalo priti dlje v jama, pričela na lastno pobudo odkopavati zatrtani rov. Po 14-dnevnem napornem odkopavanju in odstra- njevanju odpadkov sta uspela toliko očistiti rov, da se je dalo priti na- prej. Njun trud je bil bogato poplačan. To, kar je jama od leta 1913, ko so jo našli pri grabljenju listja, pa do leta 1921, ko je bila zadnjič obiskana, skrivala pred radovedni- mi ljudmi, zopet odkrila očem mladih raziskoval- cev in nas jamarjev, se da težko popisati z besedami. Po precej strmeh vhod- nem rovu se spustimo 5 m globoko, nato se mo- ramo splaziti skozi 15 m dolgo pasajo (ožino), kjer si kamnite stene prit- skajo na telo in se že vprašas, če boš sploh še prišel ven, se ti brez opo- zorila naenkrat odpre pred nogami 20 m globo- ko brezno. Stene brezna so vse pokrite z ilovico in blatom, ven štrli pol- no ostrih robov, kjer se ti zatika obleka in se trga. Po precej nevarnem akrobatskem plezanju se spustimo na dno brezna. Tu se pred našimi očmi odpre pravi raj pod zemljo. Dejansko je tu pravi začetek jame. Pred

našimi očmi se odpira precej prostoren rov, ki je bolj podoben manjšim dvoranicam in se izgub- lja daleč naprej v temi. Stene prostora kjer se nahajamo, so vse zalite s sigasto prevleko, vidiš vse polno stalaktitov, stalagmitov, zaves in drugih kapniških oblik. Če hoče- mo naprej, se moramo globoko pripogniti in splaziti pod razkošnim sigastim baldahinom v naslednji prostor. V tem prostoru zopet naletimo na raznovrstne sigaste tvorbe v različnih bar- vah, od temno rjave, rdeče pa vse do popol- noma bele. Obarvanost je odvisna od tega, skozi kakšne plasti je tekla pro- nicujoča voda, od katerih se je navzela barve. Tako se sprehajamo iz prostora v prostor, kjer je eden lepši od drugega. Vidi se, da je v to jama le redko štopila človeška noga, kar je opaziti po skoraj popolnoma neo- skrunjenem kapniškem bogastvu. Nekje v sredini jame je v sigast masiv vsekana letnica 1921. Ta- krat je v jama zadnjič štopila človeška noga pa vse do danes, ko je bila jama nepristopna zaradi zasutega vhodnega rova. Kar prehitro smo prišli do konca jame, ki se končuje s kapniškim ma- sivom, ki je verjetno zaprl nadaljujoči se rov. S tem sestavkom bi že- leli opozoriti vse občane, da ne mečejo raznih od- padkov in smeti v jama, ker lahko s tem nepre- mišljenim dejanjem za vse čase zaprejo pot do prekrasnih podzemeljskih prostorov, ki jih je na- rava ustvarjala tisoče let. Za odpadki pa se skriva še druga nevarnost, nam- reč ta, da pronicujoča voda spira razkrajajoče se odpadke v podzemel- ske zbirališče in tako pride do talne vode in tekočih vod (reke, poto- ki, izviri). Pot takšne okužene vode iz podze- meljskih zbirališčov do vodovodnih pip v naših stanovanjih pa ni tako dolga, da je razne kužne bakterije ne bi prestale. Okužba je tukaj. In kdo jo je povzročil — naša malomarnost. Zato varuj- mo jama in ne mečimo vanje nobenih odpadkov. TONE VEDENIK

MALA ANKETA

TEGA NE POZABIMO

9. maja je bila v Beogradu veličastna parada ob 30-letnici osvoboditve Jugoslavije. V tej paradi, ki je korakala s strunnim korakom mimo vrhovnega ko- mandanta naše vojske maršala Tita, je bilo tudi 47 predstavnikov iz zahodne štajerske cone, torej tistega področja, ki zajema občine celjske regije. Med njimi je bilo tudi osem deklet. Celoten podešalon teritori- alne obrambe pa je štel 317 udeležencev v paradi. Da bi bili za to veliko slovesnost čimbolje priprav- ljeni, so že 15. aprila odpotovali v Maribor, kjer so se v meljski vojašnici pripravljali vse do odhoda v Beo- grad, kamor so odpotovali 25. aprila na zaključne vaje. Sicer pa smo za današnjo malo anketo poiskali štiri udeležence slavnostne parade, da nam povejo nekaj nepozabnih vtisov s korakanja mimo tovariša Tita.

IRENA KRŽAN iz na- deč, zaposlena v Kori: »Iz zahodne štajerske cone nas je bilo v paradi osem deklet. Imele smo svojo vrsto. Fantje so nas v začetku malce postrani gledali, kajti mislili so, da ne bomo zmogle na- porov, ki jih zahteva strunni korak. No, kmalu se je izkazalo, da so bili v zmoti. Tudi me smo z njimi držale korak, ga dobro »tolkle«, vrsto pa smo imele najbolj porav- nano. V Beogradu je bilo lepo. Dopoldne smo va- dili, popoldne pa imeli prosto. V naselju so nam resnično pripravili vse, kar si lahko poželiš — od odlične hrane do priredi- tev, ki jih ni zmanjkalo. Enkratno doživljaj pa je korak mimo Tita.«

JANEZ ANCELJ, zapo- slen v Kil Liboje: »Ko smo odkorakali mimo Tita, smo zapeli. Nekaj ulic dalje so nas Beogra- jčani zasuli z nageljni, metali so nam pomaran- če, nas hvalili in podob- no. Enkratni so ti Beo- grajčani. Za 27. april smo pripravili v taboru pro- slavo in nanjo povabili predstavnike štaba briga- de ter ostalih podešalo- nov. Najbolj smo se dru- žili z Makedonci, ki so imeli šotote poleg nas. Imeli smo isto ulico. Če smo koga iskali, potem smo ga zagotovo našli v makedonskem taboru ali pa obratno. Vse je bilo resnično tako, da tega nikoli ne bom pozabil.«

LADISLAV JERIC, za- poslen na občinski skup- ščini Zalec v stalni se- stavi teritorialne obram- be: »V Mariboru smo najprej po vrstah vadili strunni korak, potem smo prešli v dve vrsti in tako naprej do komple- nega podešalona. Ker smo imeli že v meljski vojašnici dobre priprave, nam vaje v Beogradu ni- so delale težav. Cilj vseh vaj je bil, da nas pri- pravijo do tiste mere, da se ne bomo razliko- vali od redne vojske. To jim je tudi uspelo, saj je naš podešalon po konča- ni paradi dobil takoj za planinci redne vojske najvišjo oceno. Strunni korak smo v paradi »tol- kli« kar cel kilometer, če- prav nam ga ni bilo treba. Vendar nas je kar zane- slo!«

STANKO CIZEJ iz Orle vasi, zaposlen pri Izlet- niku v Celju: »Ko smo odpotovali iz Maribora, smo bili žalostni, saj se od nas na železniški po- staji ni nihče poslovil. Drugače je bilo v Celju in to kljub nočnim uram. Na železniški postaji so nas pričakali mladinci in pripadniki zahodne štajer- ske cone, nam izročili šo- pek nageljnov in dve za- stavi, ki smo jih čuvali do Beograda in jih tudi s podpisami vseh udelež- cev kot nekakšno trofejo prinesli nazaj. Ko sem korakal mimo Tita sem dobil občutek, kot da sam mene gleda. Takšen občutek so seveda takrat imeli tudi drugi. In ob tem pozabiš na vse osta- lo.«

Po prihodu iz Beograda so vsi dobili zaslužen do- pust. Skupaj so preživeli 27 dni, ki jim bodo vse živ- ljenje ostali v spominu. Skovala so se nova prijatelj- stva, največ pa je to, da so korakali mimo Tita ob 30-letnici osvoboditve. Tekst: TONE VRABL Foto: DRAGO MEDVED

Odbor za medsebojna dela pri združenem delu

POST KOVINSKO OBRATNO PODJETJE »SCHMIDT« Žalec Cesta na Vrbje

razpisuje naslednja delovna mesta:

10 KV KLJUČAVNIČARJEV
5 PK KLJUČAVNIČARJEV
15 VAJENCEV

od tega 5 vajencev za izučitev poklica splošni klju- čavničar, 5 vajencev za izučitev poklica strojni klju- čavničar in 5 vajencev za izučitev poklica varilec. Pogoji: pod 1.: kvalificiran ključavničar z odsluže- nim vojaškim rokom, zaželena je praksa, OD od 3000.— din navzgor (tri tisoč din); pod 2.: delavci za priučitev poklica ključavničar in tisti, ki so že priučeni z interno kvalifikacijo, OD od 2.400.— din navzgor (dva tisoč štiristo din).

NOVO V NAŠIH KOLEKTIVIH

DOBRI GOSPODARJI GOZDOV

Celjsko območje (brez Zgornje Savinjske doline) premore okoli 70.400 hektarjev gozdov, od tega jih je več kot dve tretjini v zasebni lasti. Pogozdenost našega območja je 45-odstotna, kar pomeni, da je skoraj polovica vseh površin pod zelenimi krošnjami dreves. To je neprecenljivo bogastvo, ne v vrednosti skoraj 12 milijonov kubičnih metrov lesa, bogastvo, ki nam vsem pomeni zdravo ozračje, rekreacijo, zavetje za primer vojne, pomeni dež in veter, pomeni plodno prst. Tega se vse bolj zavedamo — dokaz zato je nedavno ustanovljena Samoupravna interesna skupnost za gospodarjenje z gozdovi. Najpomembnejši med dosedanjimi in bodočimi gospodarji nad tem bogastvom je Gozdno gospodarstvo. Kako gospodarji?

GG Celje gospodari v gozdovih, ki se raztezajo po južnem pohorskem pogorju, na območju nekdanjega kozjanskega pragozda, v severnem Zasavju in Spodnji Savinjski dolini. Gospodari dobro, celo zelo dobro, kajti letno posekajo v naših gozdovih le med 60 in 80 odstotki naravnega prirastka. V polpreteklosti nekoliko pretirana sečnja tehničnega lesa je zdaj nadomeščena in v naslednjem obdobju, tako predvideva desetletni območni načrt, bodo lahko povečevali vsako leto obseg sečnje za 8 odstotkov. Tudi pri takšnem povečanju sečnje ne bo dotaknjena osnovna lesna masa, ki obsega, kot že, večino okoli 12 do 13 milijonov kubičnih metrov lesa.

NI NEDOSTOPNIH GOZDOV

Kako bi tudi bili, saj so na območju s sredstvi

GG, gozdnih posestnikov in krajevnih skupnosti dosej zgradili 230 kilometrov utrjenih in 370 kilometrov neutrjenih cest, ki pa iz leta v leto prehajajo v prvo skupino. Letno zgradi gradbeni obrat GG Celje 30 do 40 kilometrov utrjenih gozdnih cest in 10 do 15 kilometrov utrjenih, gramoziranih cest. Nekatere teh cest so izrazito gozdne, toda velika večina je hkrati takih, ki povezujejo hribovska, odmaknjena naselja s svetom. Po zagotovilih gozdarjev tudi na Paškem Kozjaku, kjer je cestna mreža še najbolj redka, ni noben kotiček gozda oddaljen od ceste dlje kot za uro in pol hoda.

In jutri? V načrtu je asfaltiranje nekaterih glavnih izvoznih prometnih žil, ki imajo tudi javni, predvsem turistični značaj.

Daleč je že čas, ko so gozdni delavci s sekiro,

in ročnimi žagami podirali drevesa, gradili drče, vozili hlodovino na saneli. Z gozdnimi cestami je GG prodrlo do najbolj skritih dole, nedotaknjenih gozdov, tam pa je obsestov prevzela gozdna mehanizacija: traktorji, ka-

mioni, žetnice, vitli in vse tisto, kar sicer stane veliko denarja, vendar pa pomeni gospodarno izkoriščanje gozdov, prihranek pri lesu, ki je že dolgo med izredno dragocenimi surovinami za gradbeništvo, lesno, pa-

pirno in drugo industrijo.

Koliko ljudi zaposluje GG na vsem tem ogromnem območju? Okoli 370, vendar so vsi v določeni meri kvalificirani, vsaj tečaj za delo z motorno žago je treba imeti. Seveda so zvečine zaposleni pri GG strokovnjaki, inženirji, tehniki, strojniki, vozniki — pa gradbeniki, ekonomisti itd. V Sloveniji je GG Celje po številu zaposlenih najbolj skromno, to pa včasih že pripelje do stiska, ki se odraža v kvaliteti opravljenega dela.

KMETJE SO ENAKOPRAVNI V SAMO-UPRAVLJANJU

GG Celje ima štiri gozdne proizvodne TOZD, poleg teh še TOZD trgovine ter TOZD Gradnje in mehanizacija. V Celju, Laškem, Sentjurju, na Šmarškem, v Konjicah in Savinjski dolini pa so obrati za kooperacijo, katerih samoupravni organi, ki jih z veliko večino sestavljajo kmetje-kooperanti, imajo vse pravice in dolžnosti kot delavski svet TOZD. Skupne zadeve in interese zastopa in

upravlja centralni svet delavcev in kmetov, ki ga z enakim številom delegatov sestavljajo zastopniki šestih TOZD in šestih obratov za kooperacijo. V vseh samoupravnih organih deluje 86 kmetov.

KONČNO ZAVEST O GOZDU KOT OBČI DOBRINI

Spoznanje, da gozd ni samo predmet izkoriščanja, da nima samo komercialnega pomena, je nedavno tega imelo za posledico ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za gospodarjenje z gozdovi. Številni so interesi do gozdov kot narodnega bogastva, zato interesna skupnost sestavljajo delegati s področja kmetijstva, turizma, lovstva, vodnega gospodarstva, delegati krajevnih skupnosti in drugih organov ter institucij. Seveda ta obči interes za gospodarjenje in čuvanje gozdov ne more ostati le deklaracija, pomeni tudi dolžnosti, obveznosti. Tako dobiva gozdno gospodarstvo nove naloge, nove dimenzije odgovornosti, vendar pri tem ne bo več samo — a družno je mnogo probleme lažje rešiti.

LAŠKI STRELCI USPEŠNI

Laški strelci uspešno nadaljujejo tekmovalno sezono. Velik uspeh so dosegli na republiškem prvenstvu z zračno puško, kjer sta dva mlada strelca iz Zidanega mosta dosegla normo za nastop na državnem prvenstvu. V konkurenci članic je Kozar Joža, strelca SD »Papičnica« Radeče, zasedla s 335 krogi odlično šesto mesto. Med pionirji je Gorisek Boris s 165 krogi zasedel osmo mesto. Matek Roman pa je bil med mladinci s 349 krogi šestnajsti. Oba bosta nastopila na državnem prvenstvu, ki bo 21. in 25. maja v Beogradu.

Občinska strelska zveza Laška je minulo soboto v sodelovanju s strelsko družino »Tone Bostič« na strelišču v Zidanem mostu organizirala občinsko prvenstvo v streljanju z MK puško za pionirje in mladince. Med pionirji so bili najboljši strelci SD »Stane Rozman« Laška s 326 krogi, drugo mesto pa so s 100 krogi zasedli pionirji SD »Tone Bostič«. Med posamezniki je zmagal Kuzmič Zdravko z 209 krogi, drugi je bil Gorisek Boris z 200 krogi, tretje mesto pa je z 161 krogi zasedel Pader Damjan. Med mladinci so zmagali strelci iz Zidanega mosta s 792 krogi pred mladinci SD »Papičnica« Radeče, ki so nastreljali 689 krogov. Med posamezniki je bil najboljši Matek Roman s 436 krogi, drugi Golob Jure s 236 krogi in tretji Mejaš Niko s 326 krogi. Kuzmič Zdravko, Gorisek Boris in Matek Roman so izpolnili normo za nastop na republiškem prvenstvu.

Minulo nedeljo so laški strelci sodelovali na medobčinskem tekmovanju z MK puško v Sevnici ob prazniku organov za notranje zadeve ter v počastitev 30-letnice zmage. Ekipe občinske strelske zveze, za katero so streljali Mastnak Bojan, Matek Roman, Kozar Toni in Gorisek Boris, je v konkurenci desetih ekip s 882 krogi zasedla solidno drugo mesto. Matek Roman pa je bil med posamezniki z 236 krogi prav tako drugi.

Zadnji vidni rezultat laških strelcev so dokaz, da so strelci z nestransko delom uspeli dvigniti kakovost laškega streljanja. Zal pa preozek kvaliteten vrh ter razdrobljenost kvalitetnih strelcev po desetih strelskih družinah onemogočata, da bi tudi ekipno na republiških prvenstvih zasedali vidnejša mesta.

MATEK ROMAN

Poslovno združenje

»FORMATOR« Celje

razpisuje
prosto delovno mesto

VODJE KOMERCIALE

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje: višješolska izobrazba ekonomske smeri in nad tri leta prakse na področju komercialnih poslov notranje trgovine

organizacijske sposobnosti in moralnopolitična neoporečnost.

Vloge z dokazili izpolnjevanja razpisnih pogojev in opisom dosedanjega dela pošljite do 31. maja 1975 na Poslovno združenje »FORMATOR« Celje.

ŽALEC

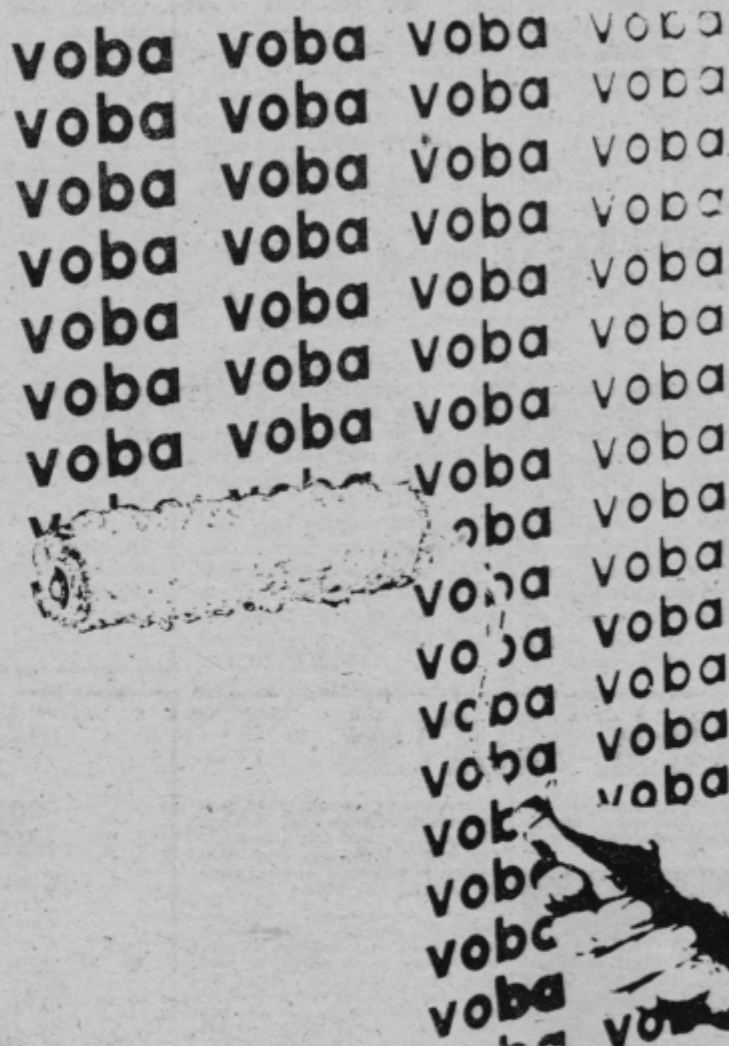
BO BOLJŠE?

Minuli petek je bila v seji ni sobi Hmeljarskega doma v Zalcu že osemindvajseta seja izvršnega sveta z osrednjo točko dnevnega reda, ki je obravnavala problematiko kmetijstva.

Opozorili so na vrsto težav, ki tarejo žalsko kmetijstvo, od izredno nizke akumulacije, ki je v lanskem letu celo stagnirala, cen romateriala in do osebnih dohodkov. Vzrok težavnemu stanju kmetijstva v žalski občini gre iskati tudi v njegovi strukturi, saj sta poglavitni panogi gojenje hmelja in živinoreje, kako je s cenami na trgu, pa vemo. Res je, da se ukvarjajo tudi z gojenjem žitaric, vendar ne v takem obsegu.

Seje izvršnega sveta žalske občinske skupščine se je udeležil tudi sekretar Republiškega sekretariata za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Milovan Zidar, ki je poudaril, naj se v Zalcu ukvarjajo z gojenjem hmelja pač le toliko, kolikor ga lahko prodajo na svetovnem tržišču, z živinorejo pa toliko, da bo zadostovala za potrebe pri nas. Sicer pa so na petkovi seji ugotovili, da ne gre za nekatere daljnosežne težave, pač pa za bolj kratkoročne, ki se bodo slej ko prej izboljšale.

Osemindvajseto seja izvršnega sveta Skupščine občine Zalec so zaključili z razpravo o osnutku družbenega dogovora o organizaciji kmetijske pospeševalne službe ter o zagotovitvi virov in sredstev za njeno financiranje na območju celjske regije ter z razpravo o programu izvajanja dogovora politike cen v letu 1975 v Sloveniji in občini Zalec.

voba barva zanesljiva pot do uspeha
sami boste hitro in poceni
olepšali svoj dom

CINKARNA CC CELJE

KAKO SEM DOŽIVEL OSVOBODITEV

STEFAN DOLAR, 68-letni predsednik ZB NOV v Frankolovem, je dan zmage nad fašizmom doživel daleč od svojega doma v Dolu pod Gojko. Vojna vihra ga je zanesla v svet in nazadnje v Zadar, mesto ob jadranski obali, ki je slavilo dvakratno osvoboditev, saj je bil Zadar, tako kot Istra in Primorska, pod italijansko oblastjo, dodeljen Italiji s krivično rapalsko pogodbo.

V spremnem pismu sporoča Stefan Dolar, da se mu še danes zarosijo oči ob spominu na srečni dan, ko je bilo vojne konec. Zapj je bil to najsrečnejši dan v življenju.

V ZADRU

KRESOVI NA OBALI

Bil sem partizanski invalid — brez levega očesa. Nahajal sem se v Zadru v bolnišnici, kjer sem kot samouki mizar popravil to in ono. Izdeloval sem bergle za ranjence, popravil okna, vrata, omarice, kljuke, ključavnice. Ker je bil Zadar med vojno močno bombardiran, je bila četrtina vseh hiš porušena, pa je bilo zato dovolj dela. Čeravno je vojna še trajala, je v osvobojenih krajih že bila obnova v polnem teku.

In tako sem imel dela čez glavo, ko je napočil 8. maj. Radijska postaja Beograd je sporočila, da je Nemčija kapitulirala. Novica nas je dobesedno pretresla, da smo od sreče jokali kot mali otroci. Vedeli smo, da se bomo zdaj vrnili na svoje domove k ženam, k otrokom, prijateljem. Vendar se je med veselje mešala skrb in bojazen, koliko najdražjih, h katerim smo tako hrepeneli priti, je pri življenju...

Ob deveti uri je naslednji dan prenehalo vsako delo. Uredili smo kantine, kjer smo na nakaznice delili pijačo, cigarete in dobrote, ki smo jih tako čuvali za težke dni, če vojne še ne bo tako hitro konec.

Devetega maja smo ves dan iz porušenih hiš nosili razbitine, ki niso bile več za popravilo. Iz kosov razbitega pohištva in duge gorljive šare smo na obali naredili velikanske kresove, ki smo jih zvečer zažgali v čast toliko zaželeni svobodi in miru. Ves Zadar je rajal, staro in mlado se je veselilo zmage in konca vojne.

BEOGRAD - SALVE SVOBODI

Beograd je obsijalo sonce svobode že 20. oktobra 1944.

Beograd je hrepenel po dokončni svobodi zadnje pedi naše domovine, kajti Beograd je bil tistikrat bolj jugoslovanski kot kdajkoli prej.

V slovenskem domu v Krunski ulici so se zbirali večer za večerom izgnanci, borci, ki jih je vojna vihra zanesla v glavno mesto. Na zidu je bil zemljevid in na njem so bili z rdečimi zastavicami označeni kraji, ki so jih partizani izrgali sovražniku. Vsak večer so segale zastavice dlje proti severu, proti Trstu, Ljubljani, Celju...

In tisti večer?!

Beograd je bil ozvočen. Poročila z bojišč so nenehoma seznanjala ljudi s položajem. In tisti večer je bila razglašena kapitulacija.

Hodili smo po beograjskih ulicah in prisluhnili poročilom. Tu in tam je kdo potegnil orožje in streljal v zrak kot obseden. Takrat smo po streljanju zvedeli, odkod je kdo doma. In tiste majske dni smo po Beogradu streljali predvsem Slovenci.

Vsak je imel pravico do salve za svoj kraj.

Tisti večer pa smo se zgrnili v Krunsko ulico. Ljubljana je bila svobodna, svobodno je bilo Celje, Maribor. Tisti večer smo se pozno vračali v kasarne, daleč čez čas, ki so ga dovoljevale dovolilnice za izhod. Dežurni oficirji so pri kasarniških vhodih kontrolirali zamudnike. Tisti večer, ko je bilo objavljeno, da je svobodna Ljubljana, Slovencev ni nihče zapisoval...

Tisto noč so grmeli topovi. Svobodi, miru in zmagi na čast!

JURE KRASOVEC

IVAN KOVAČ se je ob zaključku vojne nahajal v Pisarovini, na partizanskem območju, ki leži ob vznožju Vukomeričkih gor na sredini poti med Karlovcem in Siskom na Hrvaškem. Pisarovina je bila gostoljuben gostitelj XIV. diviziji na pohodu na Stajersko. Danes mimo tega kraja, čez vzhodni rob Črnega lesa, pelje nova avtocesta iz Zagreba proti Karlovcu. Tu je Ivan Kovač doživel dan zmage.

V PISAROVINI

V JEKU EKSPLOZIJ

Bili so lepi, jasni, sončni, majniški spomladanski dnevi, izgledalo je, kakor da bi se tudi čas in vreme veselila nekaj novega, nekaj lepega, nekaj veličastnega, nekaj težko in dolgo pričakovanega, kot je svoboda in mir.

Za 1. maj leta 1945 sem bil na proslavi praznika v Pisarovini na Hrvaškem. Vse je bilo že v največjem pričakovanju skorajšnjega konca vojne, kljub temu, da se je z vseh strani slišalo regljanje strojníc, bobnenje bomb in topovskih strelav, puškarjenje... Se so se podile tolpe nemške, ustaške in četniške vojske po cestah in vaseh. Se so bili nevarni. Imeli so še orožje, v svojem obupnem položaju so počenjali zločine in rope.

Preko Korduna so naši privedli nemške ujetnike na takojmenovano nevtrarno območje. Pisarovino, kjer so potekale zamenjave ljudi in tudi živeža, ki je bil vsem zelo potreben. Priča sem bil, ko smo dobili za enega nemškega oficirja 30 naših ljudi iz taborišča, pa tudi, da smo dali 30 nemških ujetnikov za 50 kg soli. Vse to se je dogajalo na pragu svobode prve dni v maju leta 1945. Od vseh strani smo dobivali vesti o najnovejših dogodkih, ki pa so bile tako različne, da zanesljivega ni bilo nič mogoče zvedeti. Govorili so: Nemčija je kapitulirala, drugi zopet, da ni in se še ne vda. Potrebno je bilo še nekaj dni, da se je zmešnjava malce razčistila. Mnogo nas je bilo, ki smo radostno in veselo pričakali tako težko priborjeno in pričakovano svobodo. Bili pa so tudi nekateri, ki jim naše radosti in veselje ni bilo po volji, pa so se tiho stiskali sami vase.

Ko danes po 30 letih gledamo nazaj, vidimo, da je naše takratno veselje bilo res upravičeno, saj nam to dokazuje naša novo zgrajena, socialistično urejena svobodna, lepa domovina.

SVETINSKO SREČANJE

POD CVETOČO HRUŠKO

Na Svetini, v majhni, a prijetni hišici, živi 71-letna Marija Slapnik, ki ji po domače rečejo kar apnarka. To ime se je je prijelo še v časih, ko je s pokojnim možem prebivala v razmajani lesenjači, ki si jo je Marijin rajni mož postavil v grapi, kjer je žgal apno...

Bil je lep aprilski dan in sonce je zvalilo ven metulje, čmrclje in čebele... Pa tudi za vrati, nad katerimi je pritrjena hišna številka »Kanjuc 132, se ni nihče oglašil. Da se je bila namenila v vas in tega da je že precej časa, je povedal gospodar, Ivan Jurkošek, ki je Mariji na svoje stroške naredil to prijetno hišico, v kateri biva že nekaj let. Marija ni imela denarja, ko ji je umrl mož in streha nad glavo se je že nevarno majala. Tedaj so se pri Jurkoškem odločili, da »apnarki« naredijo majhno hišico iz opeke... Nekaj cementa je bilo pri hiši, dokupili so še nekaj opeke in se lotili dela. Mudilo se je že, kajti zima se je bližala in vsak dan je bilo bolj hladno. Se ene zime pa razdrapani lesenjača ne bi zdržala. Hteli so z delom, kolikor se je dalo in Marija je z velikim zaupanjem gledala, ka-

ko raste hišica, ki bo zgrajena iz prave opeke, ki bo imela dimnik, lesena tla, okno in vrata na zapah. Ni se rada spominjala dni, ko je ostala sama v leseni podrtiji tam v apneniški grapi. Nekoč, ko je ni bilo doma, so ji nepridipravi vdrlj v izbo in ji odnesli nekaj dinarjev, kos mesa, ki si ga je bila kupila za bližajoči praznik. Od takrat jo je bilo še bolj strah samote. In pri Jurkoškem so spet razumeli njeno stisko. Vzeli so jo pod svojo streho, kjer je ostala vse dotlej, da je bila hišica zanjno nared.

Mariji so potem prenesli njeno skromno opravo v nov dom, ki ga je bila nadvse vesela. Majhen predprostor, za njim pa izba, v kateri stoji v enem kotu postelja, v drugem pa omara in štedilnik, pomeni Mariji nov svet. In nad mizo, ki stoji

sredi sobe, sveti luč. Prava električna luč!

Samo streljaj od vhodnih vrat ležijo ostanke stare bake, na katero Marija še pomisli noče več. Nad njo je krpa zemlje, ki sicer tudi ni njena, a so ji sosede dovolili, da jo sme obdelovati vse do srpti.

No, kdor čaka — dočaka, pravi stari pregovor in še vedno drži, saj se je medtem, ko so klepetali z Jurkoškovimi, vrnila tudi Marija. Pozdravili smo se, kakor dobri stari znanci in Marija je takoj hitela pripovedovati, kako je srečna ta leta, ko je dobila hišico, v kateri ji je toplo in kjer je na varnem. Nič ji ne manjka, je skromno pripovedovala. 600 dinarjev da dobi socialne podpore, nekaj dobi tudi od Rdečega križa in od dobrih znancev, pa kar gre. Zdaj, da ji je mnogo boljše kot nekoč, ko je služila

kot dekla na kmetiji. Bilo je toliko dela, da se še skoraj omožiti ni imela časa. Bila je že kar precej v letih, ko je prišla sem dol v apneniško grapo.

Ce ji ni dolgčas, smo jo tudi vprašali, pa je kar se da živahno odgovorila: »O, to pa ne! Dela imam dovolj, kaj pa mislite! To in ono je treba postoriti po hiši in splesti kakšen pehar ali sevko, da dobim še kakšen dinar. Ja, kar dovolj je dela, in če morem, pomagam na gospodarjevi domačiji. Kaj malega že še postorim, saj sem jim tako hvaležna za tale domek.«

Medtem je prinesla veri, pod cvetočo hruško, kjer smo se pogovarjali, lično spleten pehar, ki bi bil lep okras marsikateri hiši. Sevke in peharje plete iz posebne vrste trav, po katero gre uro ali pa še več daleč, jo

potem skrbno posuši in zveže v snopce, ki so potem spravljani nekako do zime. V dolgih zimskih večerih potem Marija plete...

Kako malo je pravzaprav treba, da je človek lahko srecen! In Marija je srečna. Le nad zdravjem se malo pritožuje, češ da jo vse bolj bolijo noge in da zadnje čase zelo težko hodi.

Tako dober nasvet, da naj bi šla k zdravniku, ovrže z obrazložitvijo, da gabez, ki ga sama nabere, in stara mast, privezana na noge, odležeja bolj kot vse dohtarjeve narečije. »Nak, h dohtarju, pa ne!« se še kar ne

more načuditi predlogu, da bi šla k zdravniku.

Posloviti se je bilo treba, čeprav je bilo nadvse prijetno kramljati v senci pod košato hruško pred Marijino hišico iz prave opeke...

Pot iz Kanjuc nazaj na Svetino, ki jo je mimogrede povedano, še »fličko« težko premagal, kaj ne bi potem utrudila tudi Marijinih bolnih nog, je bila zdaj kar nekam krajša in bolj prijetna. Razmišljala sem namreč o sreči in na misel mi je prišel pregovor, ki pravi, da sreče ne spoznaš z glavo, temveč s srcem.

MATEJA PODJED

VOJNIK

40 LET STRELSTVA

V prvih dneh junija bo poteklo 40 let, odkar je bilo med prvimi v Sloveniji ustanovljeno v »Vojniku« strelsko društvo, ki se danes imenuje po bratih Dobrotinšek, rojakih, ki so padli med NOB kot žrtve fašizma.

Ob tej priložnosti bodo pripravili več zanimivih srečanj, ki jih bodo po besedah predsednika SD »Bratov Dobrotinšek« in predsednika pripravljalnega odbora Slavka Sisingerja združili s krajevnim praznikom Vojnika. »Zaupali so nam organizacijo velikega tekmovanja strelskih reprezentanc slovenskih občin, ki bodo nastopile pri nas na tradicionalnem vsakoletnem tekmovanju. Vsaka ekipa bo štela štiri tekmovalce, ki bodo izstrelili poleg osem probnih še tride-

set nabojev. Pričakujemo vsaj udeležbo 30 občinskih reprezentanc.«

Pripravljate ob tej priložnosti še kaj drugega?

»Izdali bomo brošuro, v kateri bomo podrobno pisali o nastanku, razvoju in pomenu naše strelske družine s posebnim poudarkom na bratih Dobrotinšek, po katerih se naše društvo imenuje. Izdali bomo tudi spominsko značko. Same prireditve bodo trajale več dni in to od 4. junija do 8. junija. Prvi dan bomo zavrteli partizanski film, naslednji dan bo kviz »Pokaži kaj znaš« na temo NOB v Vojniku, potem bo gledališka predstava naše dramske sekcije Matej Bor »Raztrganci«, nato pa otvoritev prizidka osnovne šole s telovadnico. Sola je bila zgrajena po referendum-

skem programu. Na predvečer bo kresovanje z ognjemotom na Stolnerjevem hribu nad Vojnikom in koncert godbe na pihala. V nedeljo, 8. junija, ko je tudi krajevni praznik, bo najprej budnica, potem pa začetek strelskega tekmovanja. Sledil bo sprejem gostov in pobratenje med koroškimi partizani iz Avstrije ter ZB NOV Vojnik. Po povorki strelskih reprezentanc s prapori in ostalih interesnih skupnosti bo v avli prizidka nove osnovne šole svečana seja SD Vojnik, kjer bomo podelili ustanoviteljem naše strelske družine priznanja. Ob ustanovitvi je bilo devetnajst članov, od katerih so še živi Konrad Oplotnik, Martin Belak, Ivan Samec, Franc Mastnak, Viktor Pukl in Jože Krulec.«

T. Vrabl

VELENJE: GIMNAZIJSKE ZMAGALE

Pred dnevi je bilo v Topolšici občinsko prvenstvo, že šesto zapored, iz znanja prve pomoči. V finalnem delu je nastopilo 22 ekip. Srečanje sta organizirala Občinski odbor Rdečega križa in občinski odbor za SLO. Zmagala je ekipa velenjske gimnazije (na sliki), ki je pokazala resnično odlično znanje s tega področja, saj je dobila samo eno kazensko točko. Za ekipo so nastopile Mateja Stajner, Nives Cesar, Katarina Ja-

nežič, Alenka Soba, Irena Janežič, Bojana Jevšenak in Anica Koren. Tako so si priborile pravico sodelovanja na republiškem prvenstvu v prvi pomoči. Ostali vrstni red: 2. Galip Šoštanj, 3. KS Družmirje-Gaberke, 4. OŠ Antona Aškerc, 5. njihova druga ekipa, 6. KS Salek, 7. KS Lokovica, 8. KS Ravne, 9. KS Šentilj, 10. Topolšica itd.

Tekst in foto:

LOJZE OJSTERSEK

Od leve proti desni: KONRAD OPLOTNİK, MARTIN BELAK, IVAN SAMEC in FRANC MASTNAK (sedi) so štirje izmed šestih še živčih ustanoviteljev strelske družine v Vojniku. Poleg njih sta to še VIKTOR PUKL in JOŽE KRULEC. Na skrajni desni strani je predsednik SD »Bratov Dobrotinšek« v Vojniku SLAVKO SISINGER, ki to funkcijo opravlja že od leta 1964.

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

NOVI ČLANI ZK!

V počastitev 30-letnice osvoboditve je osnovna organizacija ZK v tovarni nogavic Polzela sklicala slavnostno sejo. Mesto komunistične borbe, v svobodni domovini sicer brez orožja, pa vendar borca za socialistične in komunistične cilje.

Med novimi člani sta tudi IRENA DOBOVICNIK in ZLATKO KOLSEK. O svojih občutjih in dolžnostih ob vstopu sta povedala takole:

IRENA DOBOVICNIK: Postati član ZK na današnji dan, ko praznujemo 30-letnico osvoboditve, je za mladega komunisto izredno pomembno. Stopiti med vrste tistih, ki so pred 30 leti bili gonilna sila pri osvoboditvi naše dežele, pa nalaga mlademu komunistu tudi, da nenehno sodeluje pri ohranitvi in krepitvi pridobitve naše revolucije. Kot člani naše socialistične družbe si moramo prizadevati tudi za krepitev mednarodnih odnosov, neodvisnosti, suverenosti in samostojnega samoupravnega socialističnega razvoja.

ZLATKO KOLSEK: Srečen sem, ker sem postal član ZK, katere vloga v preteklosti in sedanjosti je moj ideal. Kot član ZK se bom ravnal po statutu. Trudil se bom izpolnjevati naloge, ki jih svojim članom nalaga organizacija ZKS in ZKJ. Upam, da bom postal tudi jaz vzor

drugim mlajšim članom ZSMS, tako kot so bili nekateri komunisti meni.

T. TAVCAR

stop

DOBITNIK OF PRIZNANJA

LE ZA NAŠE CILJE

Kljub dežju, ki je blagodejno napajal zemljo, je bilo cvetje v sadovnjaku tam v Konovem nad Velenjem takšno, kot da bi se napajalo s soncem. Cvetovi so bili umiti. Čisti. Možakarji pa so delali. Takrat, ko je Stropnikov Karel prejel OF priznanje in rdeč nagelj, je zagorelo. Tako kot ostali je pozabil na slavo in se pognal proti sadovnjaku ter pomagal gasiti sosedu hišo. Nagelj je skril in delal. Tako kot vedno.

Zdaj tudi dela. Pri istem sosedu. Z drugimi vred pomaga, da bi omilili škodo, ki jo je povzročil požar. Karel je po poklicu zidar. Sicer že v poklju, vendar zidar je še vedno. In vedno še pomaga. Zlasti sosedom.

Sedli smo na klop ob veliko mizo v še večji sobi in malo poklepetali. Zunaj je še vedno deževalo, cvetje je cvetelo, ljudje pa so delali.

Karel si je prižgal cigareto. Ibar brez filtra. Drobnica cigareta mu je trepetala med močnimi prsti navajenimi drugega dela. Obraz je bil zoran, da bi lahko voda med licnimi brazdami tekla. Beseda je v začetku tekla nekoliko težje, kot da bi premagovala klanec. Potem je postalo lažje...

»Ponosen sem, da sem dobil za svoje delo priznanje OF. Še posebej pa sem vesel, ko je sin rekel, da je lepo, da so ata takšno priznanje dobili.«

Namočil je cigareto v pepelnik in se vrnil v preteklost...

»Bil sem zidar. Najprej sem delal v velenjskem

rudniku, potem zabukovškem.«

Ste samo delali?

»Ne. Tudi pel sem. Najprej v pevskem zboru Zarja v Pesjem, bilo nas je približno 25 pevcev, in to okoli leta 1936 — 1937, potem pa v Zabukovici. Peli smo narodne in borbene pesmi, kot »Bratje le k soncu svobode«, »Delavski pozdrav«, »Vstajenje duhov« in druge. Takrat je zbor vodil pevovodja Janko Ulrih, v Zabukovici pa Peter Sprajc starejši. V Migojnicah nam je nekoč rekel: »Lačen človek lepo poje, vendar ne dolgo.«

Kdaj je to bilo? »Leta 1941, ko je pevski zbor razpadel.«

Kdo je šel prvi...

»V gošo? Ja, Sprajc pa Letonja, Strnad pa še kdo...«

Kako je bilo takrat, ko je žena Angela rešila Vlada Letonjo?

»Nemci so obkrožili bajto, žena je opozorila Vlada in ta je izginil skozi okno po polju.«

Kaj pa Jože, brat Vlada?

»Vsak dan sva se videla. Odličan fant je bil. Pogumen.«

Koliko otrok je povila vaša mati?

»14.«

Ste vseskozi delali s partizani?

»Kaj pa mislite?«

Bili ste tudi na zletu Svobode v Celju...

»Ja, bil. S kolesi smo se peljali v Celje in tam vzklikali »Živel delavski razred.« Potem so nas žandarji narezali s pendrihi in razgnali.«

Kako pa je bilo s štrajki v Zabukovici?

»Vodil jih je ta star Sprajc.«

So bili takrat hudi časi?

»Takrat so bili zategli cajti. Verjemite. Ampak vse smo preživeli in zdaj živimo naprej.«

Karel Stropnik je večni optimist. Zaupa v cvetje, ki tako lepo cvete. Tudi OF priznanje je njemu kot lep cvet za vse tisto, kar je dal za naš lepši danes. Glasoval je za podaljšanje samopri-
spevka:

»To mora biti, saj gre za nas in za tiste, ki za nami prihajajo. Tudi zemljo bom dal, da bodo na njej postavili stavbo, kjer bo šola pa vrtec pa klubski prostori, pa gasilski dom pa...«

Takšen je možakar Karel Stropnik, eden izmed letošnjih dobitnikov OF priznanja v velenjski občini. Drugače pa stanuje v krajevni skupnosti Konovo. Njegovo življenjsko vodilo je — vedno za naše cilje. Ko bi bili vsi takšni!

Tekst: TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK

A black and white photograph of three elderly men in military uniforms standing side-by-side. Each man is holding a framed certificate or medal. The man on the left is wearing a dark uniform with a tie. The man in the middle is wearing a dark uniform with a tie and several medals on his chest. The man on the right is wearing a dark uniform with a tie and several medals on his chest. In the background, the year '1975' is prominently displayed in large white numbers on a dark background. There are also some floral decorations visible in the upper left corner.

Novo šolo, za katero je naredil projekt docent dipl. ing. arh. Dušan Moškon in brezplačno izdelala fakuleta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, bodo zgradili s solidarnostno pomočjo občin Novo mesto, Radgona, Sevnica, Trebnje, Krško in Ljutomer. Imela bo štiri razrede, večnamenski prostor in telovadnico, v njej bo urejeno otroško varstvo in pa usposobljena bo za celodnevno pouk. **MILENKO STRAŠEK**
Foto: D. MEDVED

Na zadnjem občnem zboru Občinske gasilske zveze Velenje, ki združuje štirinajst društev, so podelili poleg ostalih priznanj tudi tri najvišja gasilska odlikovanja »gasilec veteran«. Prejeli so jih (od leve proti desni) FRANC GREBENSEK, član PGD od leta 1919 dalje, FRANC MELANSEK, član od leta 1920 in MILOŠ VOVK, član od leta 1919. GREBENSEK in VOVK sta člana PGD Soštanj, Melanšek pa Velenje-mesto. Priznanja za dolgoletno aktivnost v tej pomembni organizaciji za ohranjanje naše imovine jim je podelil predsednik Občinske gasilske zveze Velenje EGIDIJ PETRETIČ.

Foto: LOJZE OJSTERSEK

TOPOLŠICA

Foto:
LOJZE OJSTERŠEK

Topolštica, idiličen kraj, ki je nekaj kilometrov dalj iz Šostanja proti košatim gozdovom razpetim v breg, je večini ljudi najbolj znana po tem, da je tam zdravilišče. Tisti, ki so malo starejši, pa se Topolščice spominjajo tudi drugače, predvsem izpred tridesetih let, ko so se najprej tam odvijali srditi boji med partizani in sovražniki ter tem, da je nemški feldmaršal Aleksander von Loehr prav v tem kraju moral podpisati brezpogojno kapitulacijo nemške balkanske armadne skupine pred enotami 4. operativne cone. Tako so velenjski občani skupaj s proslavljanjem 30-letnice osvoboditve Ju-

V VSAK DOM-
NOVI TEDNIK

kot solidarnostno pomoč potrebnemu območju. Sola v Kristan vrhu bo tako zadnja sola na območju šmarske in šentjurske občine, ki jo bo-

Pri obravnavi kadrovske problematike so ugotovili, da se bilo v rednem razpisnem roku razpisanih skoraj tristo delovnih mest. Čeprav je neajetih teh mest zasedenih z učitelji, ki nimajo predpisane kvalifikacije, je potreba po učiteljih izredno velika in se od lanskega enakega razpisa narasla več kot za eno tretjino. Vzrokov za tako stanje je mnogo, med najpomembnejši pa je neenak položaj učitelja v primeri z drugimi strokovnimi delci.

Predstavniki osnovnih šol velenjske občine so seznanili ravnatelje z združeno osnov.

no šolo vse občine in s celodnevno šolo, ki jo imajo v Šoštanju. Prvi rezultati celodnevne šole so zelo vzpodbudni, učitelji pa so morali zato vložiti mnogo naporov, a se je izplačalo. Ravnatelji so ugotovili, da je v vsaki občini možno že v kratkem preiti vsaj s kako podružnico v celodnevno bivanje otrok v osnovni šoli. Tako bodo verjetno že prihodnje šolske leto prešli na celodnevno šolo v Štorah s podružnicami vsaj v nižjih razredih, in na posebni osnovni šoli v Celju. Tudi v drugih občinah se pripravljajo na celodnevno osnovno šolo. V laški občini ima nekaj pogojev šola Antona Askerca v Rimskih Toplicah, v moziški nekatere podružnične šole, v velenjski občini bodo prihodnje leto uvedli celodnevno bivanje na šoli Biba Röck v Šoštanju.

Ravnatelji so poslušali tudi informacijo o usmerjenem izobraževanju in o postopnem prehodu na nov način izobraževanja najprej na pedagoškem šolskem centru, pozneje pa še v drugih srednjih šolah.

10 x 1000

KASAZE 49 IN OKOLICA LOKROVEC:

Do leta 1968 je s stavbo upravljal žalski stanovanjski urad in takrat so obnovili fasado, pridali vhod.

In v sosesčini? Skupščina občine je povzročila zdraha, ker je odprodala privatniku zemljišče, kjer je imela stranka iz hiše Kasaze 50 stranišče, arvarnico in garažo. Zdravisti stranka nima stranišča, je pa med prizadetimi napeto in borbena stanje, ki se z malignim stopnjuje.

Toliko o hiši Kasaze 49 in okolici. Nikar ne mislite, da sem srečna, ker sem se lahko znesla. Srečna bi bila, če bi se o vsem, kar sem zapisala, motila. Žal se nisem!

Nagrada 1.000 din
ANGELA PRAŽNIKAR
Kasaze 49 — Petrovče

JUNIJA NAJ BI ZAČELI

Tako kot po drugih vaseh si tudi ljudje v Lokrovcu želimo, da bi dobili asfaltirano cesto. Sedanja makadamska cesta je polna lukenj, v katerih se ob dežju nabere voda. Se hujske pa je, če takrat pripelje mimo avto, te poskropi od glave do nog, da se potem lahko samo obrneš in greš nazaj domov. Kadar so

V Lokrovcu že dolgo čakamo na asfalt. V zadnjem času pa se je le nekaj premaknilo. Ljudje so se zedinili, da je treba asfalt položiti čimprej, če ne se bo material zopet podražil in spet ne bo nič.

Na zadnjem sestanku so sklenili, da asfaltna cesta bo in to še letos, dela pa naj bi se začela junija, če ne bo prišlo kaj vmes. Del denarja za cesto bomo zbrali sami, nekaj pa bo dala celjska občina. Toda tudi tu se je pojavil problem. Vsi bi imeli radi asfalt, samo denar je tu problem. Pri vsaki stvari se pojavijo izjeme, s katerimi se začno težave. Vsi hodimo po cesti, se vozimo, zato bi tudi vsi morali prispevati denar. Toda kaj hočemo! Upamo, da bo ta problem kmalu urejen in bo končno položen asfalt do Lokrova.

Nagrada 500 din

DARINKA STENIČNIK
Lakrovec 10
Celje

Iz teme se tiho budi dan. Hladne sence se topijo ob vstajajoči jutranji zori, iz katere se rojeva tudi njen delovni dan. V rosi svetlobi medljo še zvezde na nebu, ko že po tlaku odmeva njen korak, trda in hiter, nikoli lahak. To je korak Nežike, mlade tekstilne delavke. Objema jo tihota zbuženega dneva in jasnina žari iz njene obraza.

Nekoč je bila oropana sončnega otroštva, njena življenjska pot ni tekla lagodno, prepletena je bila z vijugami in težavami. Ob medtem spominu na mater in očeta, ki ju je izgubila v vojni, se je njena topla misel ustavljala v skromni hišici ob vznožju Pohorja, kjer so ji ob odvodu teti tekli bedni mladi dnevi. Rasla je skromno in brez želja. Ko so pokopali njeno edino sorodnico, dobro staro teto, so jo prevzeli sosedi.

— Dosti je dela pri nas, kar tu boš ostala, so ji dejali, ko si je obrisala zadnje solze na pragu Zavrlrove domačije.

Ob kresu, ko so dnevi jasni in najdaljši, je končala vaško šolo in tisti dan ji je Zavrlova mati ob robu žitnega polja, ki ga je petrič zamajal v večernem mraku dejala: — Zdaj si končala šolo in od danes naprej boš dobila tudi plačo!

Tako je delala iz dneva v dan. In voda ob potoku je tekla in z njo čas, doraščala je v dekle in se zakopala v delo, ker je tako morala biti. Nikoli ni mislila na počitek, dokler ni vsega postorila. Zjutraj je vstajala prva, zadnja legala k počitku. Gospodarjevi otroci so odhajali v mestne šole, zato je njeno delo postalo vse bolj cenjeno. Čas ji je tekkel ob delu brez spremembe.

Njen drobni svet želja pa je živel v njeni podstrešni kamri. Tam je na štirih kvadratnih metrih površine stal špampet, ki nanj ni nikoli posijalo sonce, ker je streha skrivala okno s preozko odprtino. Sonca tu res ni bilo. Užila ga je ob delu na polju, kjer so njene nikoli odpočite roke pomagale k obilni rasti pridelkov. Ko je zvečer gonila živino k studencu, jih je položila v bistro vodo, da ji je odvzela vso utrujenost. Tako si je hladila roke v pozno jesen, ko se je že poslednje suho listje osipavalo v bližnjem gozdu v kotanji ob potoku. Začela je svoj zimski počitek tudi zemlja, njive so čakale na snežno odejo.

Tedaj ji je njena kamrica postala najljubši prostor v hiši. Časnik, ki jih je prinašal domov gospodarjev sin ob sobotah iz pisarne, je polagala v košaro, kjer je shranjevala tudi svojo skromno obleko.

— Bistra si, ji je ob koncu šolanja dejal učitelj. — Ali si zadovoljna pri rejniki? je še vprašal.

— Sem, sem, je potrdila v svoji neizkušnosti, brez jasnih želja, otrok med otroki.

V sebi je še vedno čutila tesnobo, ki jo je dojemala iz pripovedovanja stare tete, pri kateri je žvela od tedaj, ko so vojaki odpeljali njene starše. Po tetini smrti je tisti čas polagoma otopel v njej, obkrožalo jo je otroštvo s svojimi igrivimi spremembami. Sicer pa je bila prepričana, da je vse prav, v čemer drugi odločajo z njo. V ta tihi svet podstrešne kamre pa je vključevala trate, polja, sadovnjak, paške hiše in steze, menjajoče se oblike oblakov in nevihte, gozdove in tisto posebno vzdusje po storjenem delu na polju. Zadovoljna je bila v tem svojem malem svetu.

V kamri je primaknila kosaro k edinemu škrpajočemu stolu, se usedla in brala. Oči so ji obstale na široko razprtem naslovu NOVA TOVARNA. Prebrala je članek še enkrat in zdaj so se prebudile v njej čudne misli, ki so se kar hitro spet razblinile.

— Ne, nikamor ne grem od tu, dobro mi je, saj nisem nikoli lačna. Delati pa mora vsakdo in delam rada. Odprija je naslednjo stran, prebrala vse od prve do zadnje vrstice. Ze je hotela odložiti časnik, ko ji je oko spet obstalo na sestavku NOVA TOVARNA. Prav v bližnjem trgu je ta tovarna, ki za svoj novi obrat potrebuje delavke. Drobnja misel se je v njej spet zganila, pa se je spet utišala. Pollačila je v sebi nenadno željo, kar globoko je prek nje zadihala.

Mukanje živine jo je predrnilo iz premišljevanja, iz hiše je klicala gospodinjo: —

potrebujejo novih delavk?

Nekaj časa sta oba molčala. Stari učitelj, navezan na vaško življenje, ki ga je obdajalo že desetletja, se je presenečen nad dekletovim vprašanjem odkašljaj. Stisnilo ga je v srce. Saj tedaj ni bilo sredstev za šolanje bistrih siromašnih otrok, uradi so bili zadovoljni, če so sirote bile preskrbljene pri rejnikih. Vse še bo, so dejali, otroci pa so rasti in zamujeni pravi čas se je težko nadoknadil. Tako je bilo na deželi.

Učitelj je čutil to neskladje in bil takoj pripravljen pomagati ji. In tako je Nežika ob učiteljevi pomoči odšla v eno uro oddaljeno tovarno na delo. Temu se je najboljši protivil gospodarjev sin, ki je tam kot nekdanji aktivist zavzemal visoko mesto. Učitelj, pošten in odkrit mož, je končal prerekanje v hiši in odločil. — Jutri, Nežika, bom v tovarni vse uredil.

k sosedu, Tilika, konča naslednje leto šole in zamenja Tomaža v tovarni. Sekretar ali sekretarka je pač vseeno, zdaj smo enakopravne, se je zavnala mati ob javorovi mizi. Sin Tomaž, naj bo doma na posestvu, le kaj ga je gnalo, da se vedno bolj odmika od dela in zemlje. Po metla je koruzne štoržnjake in jih vrgla v nov pleten koš.

Kakor jima je takoj po vojni nadse godilo, da je bil sin ves v novem času in je vsa vas prihajala k njemu po nasvete, tako sta zdaj željno čakala, da bi se vse to že umirilo in bi fant, ki je že v zrelih letih, spet prišel za delo doma na kmetiji. Čutila sta, da so sinovi koraki v tovarni iz dneva v dan bolj utirjeni in visoki. Le z vprašujočimi očmi sta ga opominjala k vrnitvi na domačijo. Zdaj, ko je rejenki Nežiki tako hudo nasprotoval pot v tovarno, sta spet upala, da se sin Tomaž vrne

ob imenitnejših starših.

Nežika je sledila željam nadrejenih in ostala na svojem kontrolnem mestu v tovarniški haši. Potem se je sama vpisala v večerno šolo. Vsako noč je spala le štiri ure, največ pet. Življenje ji je minevalo med napornim delom in učenjem. Sence so plesale na straneh njenih knjig, ko jih je obračala pozno v noč in jih je razsvetljevala medla luč sveče. V podstrešni kamri še ni bilo elektrike. Zgodaj zjutraj je odhajala v tovarno. Zavrlovi so svoj nekoč trdi posestniški duh omeščali z naprednejšim mišljenjem. Stroji, ki so na dvorišču zamenjali stari plug in brano, so lajšali človekovo delo na posestvu. Od tistega dne, ko je Nežika prinesla goro knjig in papirja v kamro, so jo klicali le k večerji. Delo so opravljali brez nje.

Le v tovarni je tudi pred izpiti niso mogli pogrešati.

Potem je odšla v tovarniško halo k svojim sodelavkam, in se jim ob čestitkah zahvalila, ker so presegli normo, zmanjšale napake blagu in jo s tem razbremenile v kontrolnem delu. Ostala bo med njimi in večjim znanjem pomaga vsem k večjemu zaslužku. Med njimi ni bilo zavisti, o čudovale so njeno vztrajnost pri študiju in pravičnost v njih utrjavlo tovarištvo. Iskreno so si segle v roke.

Vračala se je domov v stranski poti. Zelela si je, morda, ko je pustila za seboj zadnje hiše v trgu, jo je ovela tišina. Med potjo je zbrala v grapo, kjer je nekoč stala Zavrlova kočija iz brun, kakor ji je pripovedovala teta. Ošla jo je bolečina ob spominu na starše. Bil je že mrak, ko je dospela do Zavrlrove domačije. Stopila je v hišo, smejala in vedela so, da je redno končala šolanje. Gospodinjo jo je potrepljala po rameni, posedli so okoli mize, prepustili so se razgovoru pozno v noč. Le Tomaža, tovarniškega sekretarja ni bilo doma. Tudi naslednje dni ji je pozabil čestitati k uspehu.

Se bolj se je navezala na tovarno, postala ji je drug dom. Preden se poda na njeno okrilje, jo včasih njo znana sila napoti naprej v tlakovani ulici na mesto, koder je vidna oddaljena in pogled ji obstane ob zori prve njive. Njen pogled zajame tedaj širino polja travnikov, objame gozd vse kar je povezano z njeno otroštvom. Ko sirena zatuli prvič, zadržti v njej lepe vabeče narave. Ob drugem zvoku sirene se s hitrimi koraki obrne k tovarni in tretjič sirena zatuli, že sta v novi svetli tovarniški hiši in vedno znova spoznava delo na zemlji ali v tovarni ustvarja zadovoljstvo in s človeka.

Cez nekaj dni so v tovarni razdeljali stanovanja samske sobe. Tudi na novo seznamu ni bilo njene imena, četudi ji je sindikalni predsednik to še pred kratkim zagotovil. V njej je bil nemir in vrnila se je v delo. — Končno mi to morajo pojasniti in pohitela je sindikalno pisarno. Zavzeto začudeno jo je poslušal predsednik, partizan Matevž, je poznal njene starše in pridnega, bistrega dekleta dno vesel.

— Vidiš, ne moreš se zati niti nanj. Sekretar Tomaž je pred dnevi dejal, da boš še ostala doma pri Zavrljih.

Cudila se je in spomin besed starega učitelja, ki nekoč dejal: — Tomažu, novi čas le sredstvo za lasten vzpon ali pa, ali pa te rad tako posestniško, ko...

Partizan Matevž se je zrl v njen obupan obraz, napisal odločno tudi zadržal.

— Hotel sem te še vprašati, zato nismo še razdelili. Življenje me je učilo, da so v vsakem gozdu ravnina in skritljena dreva. Tudi rjasta sparina je v gozdu. Ne čutiš je, če diš le ob robu človeške gozda. Glej, ti dekle si razdrevo, kot sta bila tvoji in mati, ki so ju ustrelili Nemci.

— Usedi se, usedi, in makni se stol. Z berglo, mu je bila v pomoč ob streljeni nogi, je udaril podu. — Morda, morda, v tem, sta tedaj s svojim življenjem rešila življenje. Skozi odprto okno se je zazrl proti gozdu in molknil.

Sirena je klicala k naslednjo izmeno marš, rok.

PAVLA ROVAN

NA NOVO POT

Nežika, položi živino! Počasneje kakor kdajkoli prej je stopala prek ozkih, strmih stopnic navzdol na dvorišče, zajela predzimski vlažni zrak in uredila v hlevu vse kot ponavadi. Preden je zvečer legla, je spet vzela v roke časnik in brala članek o novi tovarni tolikokrat, da ga je zvala na pamet.

Naslednji dan je bila nedelja. Kar se je nabralo v njej od tlej, ko je prebrala vabilo k delu v tovarni, jo je vznemirjalo. Od notranje stiske jo je vlečilo med njive in polja, ki so počivalo v snu mirno ležala pred njo. Morda je prav ta predzimski tiholeta narave dopuščala, da je v njej dozorel sklep: — Poizkusim, grem v tovarno... V prebujanju pomladi, prelestnem zorenju žita v polju ali s plodovi nasičeni jeseni bi se bil ta klic iz njene notranjosti najbrž razbil ob lepoti stvarstva.

Vračala se je po kolovozu in med njivami srečala učitelja, ki ji je ob vsakem srečanju zastavil isto vprašanje: — No, Nežika, ali si zadovoljna? Na to vprašanje pa danes ni sedel enak odgovor: — Sem, sem, hvala, temveč kratek molk dekleta, ki je nato komaj slišno stisnilo iz sebe: — Ali res v tovarni

Koče, v kateri so prebivali tvoji starši in so jo Nemci požgali, ne boš plačevala z delom. Tako je govoril kmetu Zavrlu, ko je ta našteval vse dobro, kar je storil za otroka. Oster je bil učitelj, četudi starima Zavrlovima ni bilo kaj dosti očitati. Gospodinjo je vdihujoč odločila, da bo pač ena izmed obeh njenih hčera morala iz mesta domov.

Prišlo je učiteljevo sporočilo, naj se Nežika že kar naslednje jutro oglasi v tovarni. To so sprejeli z molkom. Zavrlova Anka se je vrnila iz mesta in zvečer sta pozno v noč postorili vse, kar bi prišlo na vrsto sele naslednje dni. Anka se je razveselila materine odločitve. Saj se ni učila z veseljem. Pogrešala je v mestu bližino sosedom Andreja in tiho želela, da bi jo zasnužil, da bi bilo konec tega naprežanja s knjigami.

Oče in mati Zavrlova sta imela ob tem tudi svoje misli. Pestovala sta jih vsak zase in neki večer je obema zdrknilo čez robove ustnic. Zemlja in delo jima je narokovalo iste misli in želje so prihajale obema složno in trdno, kot so tedaj bili še trdni mejniki na polju: — Anka, za mlado gospodinjo

na kmetijo.

Zato so učiteljeve trde besede bile tedaj namenjene predvsem domačemu sinu Tomažu, ki je užival v svoji politični oblasti, ob tem pa kratil pravico dekletu, rejenki Nežiki. — Toliko dela je doma, je ponavljal Tomaž staremu učitelju, ki je na njegovo jezo molčal in se v sebi globoko zamislil. — Ali se bo kdaj razgnala rja iz prhkkih ljudi, ki mislijo le nase in zase in jim zrnje klije na njivi besed. — Iz takega lahkega zrnja ni žetve, je s prikritim negodovanjem zatrl učitelj v sebi grenak občutek, ki ga je prevzel ob dvomljivi iskrenosti mladega Zavrla.

Tako je Nežika, ki je v vojni izgubila starše, ob pomoči dobrega učitelja postala tovarniška delavka. Pridna kot mravlja se je od preproste vlagalke kmalu dvignila v kontrolno delavko.

— Bistra si, so v njej odmevale učiteljeve besede, četudi so jo v tovarni spet črtali s seznama za nadaljevanje strokovnega šolanja.

— Kaj pa misliš, so ji dejali, tebe vendar potrebujejo! In spet so štipendije romale po različnih stezicah do tistih, ki jim je življenje odpiralo izglajeno pot

Tega pa morda niso storili namenoma, le čas je bil tak, da še ni bilo mogoče razmejiti čas med včeraj in danes.

Kljub nelahkim okoliščinam je končala svoje šole v rednem roku. Edino stari učitelj ji je pomagal z navstev. Tudi partizan Matevž jo je ob srečanju počakal, naslonil berglo ob tovarniško ograjo in jo hrabil. — Bo, kajne da bo šlo, in vedel je za vsak večji izpit, ki ga je opravila. Takrat je na kontrolnem pultu našla vselej bonbone.

Danes je dosegla svoj cilj. Učitelja in partizana Matevža je od veselja objela. Slednji ji je ponovno ponudil roko: — Čestitam, še za mammo in ata... in utihnil. Ni mogel ubežati preteklosti.

Utrujena od čestitk, ki so v tovarniški pisarni izvenele v besedah: — Saj smo vedeli, da ti vse zmoreš, zdaj si boš delo lahko izbirala... se je vračajoč po stopnišču nasmešnila. Mnogokrat je čutila, da so nekateri dvomili v njen uspeh, četudi niso imeli razloga. Koliko zlagane hvale ali zlaganega sočutja je lahko v nekaterih ljudeh. Da, bila je le kočarjeva Nežika.

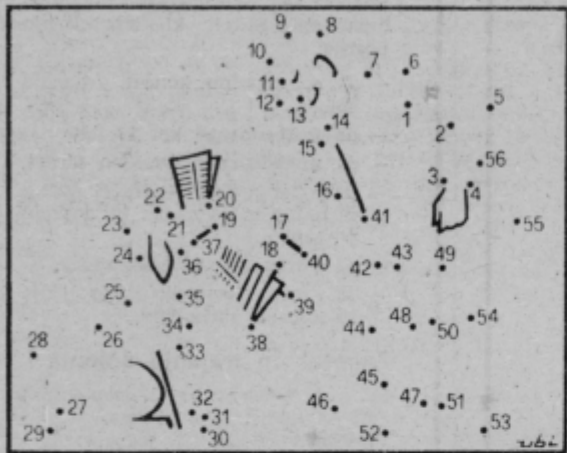
NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno slikovno uganko, bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din

2. do 6. nagrada: po 50 din

Izresek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite KAJ SE BO PRIKAZALO. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 22. maja.

Z ravnimi črtami povežite vse številke od 1 do 56!

HUMOR

Spartanec je pripovedoval, kako je njegov brat slavno padel v bitki. Ko njegova mati to sliši, ga zavrne z vprašanjem, ki kaže značilnost tedanje vzgoje:

»In zakaj nisi tudi ti tako storil?«

Spartanski zbor starcev je moral poslušati na dolgo razvlečen govor odpo-

slanstva z otoka Melosa, ki je prosil za pomoč v življenju in marsikdo od svetovalcev je izgubil potrpljenje. Ko so prosilci končali in zahtevali odgovor, so zvedeli naslednjo modrost:

»Med vašim dolgim govorom smo pozabili začeti, konca pa prav zaradi tega ne razumemo.«

Toda odposlanci so se znašli: pokazali so spartancem prazno vrečo. Nato so se Spartanci en dan postili in jim dati prihranjeno hrano s seboj.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za prvomajsko nagradno križanko, objavljeno 24. aprila, smo prejeli 177 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (500 din): **BREDA ZELE**, 63000 Celje, Oblakova 6

2. nagrada (300 din): **LIDIJA BRVAR**, 63310 Zalec, Ul. talcev 5

3. nagrada (200 din): **ALBIN SIMONČIČ**, 61433 Radeče 54

5. nagrada po 100 din prejmejo:

JOZE KEBER, 63000 Celje, Na otoku 3

IVAN GROBELNIK, 63000 Celje, Smrekarjeva st. 8

FRANCEK VERDEV, 63201 Smartno v Rožni dolini

BRANKO KRANJ, V. P. 9010/12 71002 Sarajevo

MILJA SLAPNIK, 63330 Mozirje 170

Rešitev nagradne prvomajske križanke

Vodoravno: ost, oma, splan, Potisk, mir, pater, Stern, bralka, smod, Jasna, askar, anion, kopra, Lehar, kurir, krlj, načrt, Cerar, Sadat, Iko, VJ, Ainu, Medoc, Vezuv, en, rez, strd, Gvido, prsk, inlet, Hinko, PI, Dreiser, skomig, Murn, cajne, Pe, po, komoda, akna, izhod, noj, Eroica, lisjak, intka, Lim, BV, liv, najom, kos, cianid, Ivi, Brane, palma, aktiva, Sand, Eli, da, sodra, Anton, tnao, okvir, nedra, ilo, trakt, Sedan, niansa, As, SA, Nora, Dakar, Flaubert, ave, Samo, Ekho, slap, očist, obisk, et, stadion, narejenost, živila, okra, Aretej, ato, ananas, nart.

TOZD Blagovna
hiša
»KONUS« Celje

objavlja prosto
učno mesto za

2 UČENCA —
UČENKE

Kandidati morajo imeti
dokončano osemletko.

Prednost imajo kandidati
moškega spola. Prijave
predložiti z navedbo šolskega uspeha na upravo
podjetja do 25. 5. 1975.

AVTO-MOTO
DRUŠTVO LAŠKO

razpisuje prosto
delovno mesto:

REDNEGA
INSTRUKTORJA

za poučevanje praktične
vožnje voznikov
B kategorije

HONORARNE
INSTRUKTORJE

za poučevanje praktične
vožnje voznikov
B kategorije

Z naslednjimi pogoji: da
ima opravljen izpit za voznika
instruktorja B kategorije. Po možnosti s
prakso.

Osební dohodki po sporazumu.

Prijave pošljite v 14 dneh
po objavi tega oglasa na
AMD Laško.

Ciganka

ČP »DELO«
podružnica Celje
Trg V. kongresa 10

zaposli več

POGODBENIH
PRODAJALCEV

za prodajo časopisov in
tobačnih izdelkov v kioskih
v Celju in Slovenskih
Konjicah, za določen čas.

Delo je primerno tudi za
upokojenke.

Ponudbe pošljite na naslov:
CP »Delo«, Celje —
Trg V. kongresa 10.

belinka

tovarna kemičnih izdelkov

61001 Ljubljana

poštni predal 5-I

telefon h. c. 061/314 177

telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN
NAVODILA ZA UPORABO

SALON

- oblačila - obutev - modni dodatki - za pomlad in poletje -

SALON

HČI GROFA BLAGAJA

RADO
MURNIK

7

»Vidiš,« reče ciganka, »če prideš z otrokom le srečno semkaj v čoln, vaju ne izvoha noben pes.«

Kmalu zavesla Salda ob levem kranjskem bregu pod nizko viseče gosto grmovje, stopi na kopno in priveže čoln za deblo.

»Zapomni si, Čirikli! Kadar dospeta z malo tu sem, kar spusti čoln po Kolpi! Zdaj pa pojdi ti naprej! Da ti ne bodo delali moji cekini skušnjav in da te ne zavedejo do lahkomišelnega dejanja, ti moram povedati, da imam s seboj dvorezno bodalo z ostrupljeno ostjo. Smrtna je tudi najmanjša rana.«

»Ali se me bojiš?« se namrdne ciganka očitajoče.

»Previdnost je vsekakor koristna. Lej, tu je jama.« Salda odgrne bujno zeleno zagrinjalo plezalk in ovijalk ter pokaže temno volino v precej sirmem obrežju. Ciganka zleze prva v jamo.

Salda je takoj za njo. Sprva morata laziti globoko sklonjeni, kmalu pa se začne jama širiti in večati. Salda iskreno oženi, pritisne tlečo gobo na bako, upiha plamenček in takoj prižge plamenico. Zavzeta gleda ciganka okoli sebe. Prelepi beli kapniki, veliki in majhni, debeli in tanki, visoko od oboka. Na stenah in zlasti na tleh vse miglja, se leskeče v rumenem, zelenem, modrem, rdečem blesku, opalizira in se iskri ob čarobni luči goreče bakle, kakor sami rubini, smaragdi, safirji, diamanti, pobliskajoči tu v neznani, tam zopet v živopisnih darvah — igrača mladim povodnim vilam... Ciganka gleda, gleda in občuduje delo skrivnostnih čudotvornih sil v prirodni lepoti, obenem pa se ji poraja v duši nekaj kakor bojažen. Iskre in utrinki padajo od plamenice in ugašajo z rahlim crketom na kristalnih ali v tolmuncih čiste vode. Od obeh postav in od kapnikov rastejo pošastne sence po tleh in po stenah, se pomikajo kakor podzemeljski demoni in tonejo v temi... Malone po vsakem koraku se Čirikli sklanja in hiti v krilo nabirati prelepih kristalov.

»Pusti zdaj to!« jo opomni Salda. »Naberi si jih drugkrat! Sicer pa ta kamenca nimajo nobene vrednosti!«

»O, kako lepo je tukaj,« spregovori ciganka. »Kakor v gradu povodnega moža! Krasno! Krasno! Mnogo lepega sem že videla po širokem svetu, ali kaj takega še nikoli nikjer.«

Vsak glas in vsak korak močno odmeva po podzemeljski dvorani. Vedno dalje hiti Salda med stalagmiti. Hladneje in hladneje je v vlažni jami. Zatohli zrak tesni in duši prsi. Konec podzemeljskega rova pritisne Salda ob taven gumb in zavrti še širok kamen.

»Vidiš,« reče ciganka, »zdaj sva v ječah pod našim gradom.«

Obe vstopita v ozko, nizko celico, zaprto z majhnimi, toda močnimi vrati, vsemi obitimi z železom in zaprtimi s trojnim zaklepom.

»Tukaj ali pa v jami se lahko skrivaš z ugrabljeno deklico, dokler se grof ne naveliča zasledovati. Tukaj vaju ne bo iskal živ krst. Dosti je, ako ostane le eden vaših s teboj; drugi naj pobegnejo že pred ugrabitvijo.«

»Ne bodi huda gospodična!« se protivi Čirikli. »Ne upam se!«

Salda prime ciganko za ramo in jo potrese, dasi se ji gnusi umazanka. »Dam ti pet cekinov vnaprej! Vse drugo pa takoj, ko vidim deklico tukaj!«

»Vprašati moram našega jamačarja, načelnika. Danes odpotujemo proti Metliki in se vrnemo čez dober teden. V petek po binkoštih bomo menda spet tukaj!«

»Kako mi boš naznanila, da nameravaš ustreči moji želji?«

»Prihodnji petek pari pred svojim gradom. Pošljem ti dečka, ki bo zaklical: »Mee avaha!« to se pravi po vaši: »Mi pridemo!« Ali pa ti naznanim sama. Kje je tvoj grad?«

»Tako je za holmom, kjer sva se srečali.«

Salda odšteje ciganki cekine, jo spremlja skozi jamo do čolna, jo prepelje preko reke in počasi vesla zopet na kranjski breg.

»Mee avaha!« ponavlja tiho in se nasmehne. »Kdo bi si bil mislil, da bom kdaj govorila ciganski!«

Uro hoda ob Blagajevem gradu, v ozki dolini blizu Bojancev, sta zjutraj prvo nedeljo po binkošti čepela ciganka Čirikli in njen dvanaestletni sin Sonakaj (Zlato) ob skalni za gabrovim grmom pod stoletnimi bukvami. Medtem se je grof Ladislav Blagaj z večino svojih gostov

vračal z lova na čaplje, s sokolovanjem pri Zaluki, skozi veliko Bukovje proti domu.

Sonakaj je bil vitek kodrolas cigancem z modročnimi otožnimi očmi. Temno opaljeni obraz in roke mu je bilo opraskalo trnovo grmovje in bodicevje. Skozi umazano capasto obleko se je kazala na mnogih krajih rjava koža. Igral se je z bilko pogozdne trave, ki jo je grizel med bleščečebelimi zobmi in opazoval hrošče, metulje in ptice.

Nepremično sedi ciganka ob skali, le črne oči pod ozko zraslimi obrvmi ji živahno begajo po okolici. Razmršeni lasje, ponekod pa tudi cape na prsih in ramah, se ji svetijo od masti, ki ne diši posebno prijetno.

Iznenada poleti senca preko bukovih vrhov. Zadere se šoja.

Previdno dvigne Čirikli glavo — rahlo zavzete srebrnjaki na rjavem vratu. Za grmovjem zašumi suho listje... izza debela se pokaže srna... postoji, pomoli glavo daleč naprej, voha nezaupljivo... stopa dalje po ozki stezi, uhojeni od turov, medvedov, merjascev, jelenjadi in srnjadi. Za njo in okoli nje stopica rdečkasta, belopikasta mladica.

Oprezno polegne ciganka dolgo zanko iz neder, jo pripravi za met in se ne gane več. Lahna sapa ji pihlja v obraz.

Srna prihaja bliže, dviga glavo, nastavlja ušesa, se ozira in krene nato nekoliko hitreje po stezi.

»Veter je ugoden,« se veseli Čirikli in oči se ji bliskajo poželjivo, divje ko gladni volkulji. Brezskrbna srnica skaklja naravnost proti njej... še trenutek počaka ciganka... že vrže zaiko, nategne motvoz. Zivalca, ujeta za vrat, pade na mahovita tla. Stara srna priskoči in toži z žalostnim glasom.

Ciganki se zasveti oster nož v roki. »Danes bomo imeli dobro pečenko,« de tiho. »Na, Sonakaj, tu imaš nož! Zakolji jo naglo! No, kaj se obotavljaš?«

Sonakaj vzame nož pa venomer gleda srnico, ki boječe izteza šibki vrat, obrača nežno glavico in drgeta v zanki. Skoraj človeški izraz smrtnega strahu trepeti v teh obupnih, obtožujočih očeh.

»Mati, ne morem!«

»Ali se ti smili? Pojdi no, pojdi! Ti mi boš lep cigan! Daj sem!«

Stasa Gorenšek

MOŠKI IN MODA

Je že tako, da pred vsako novo modno sezono nakloni moda nekaj pozornosti tudi moškim. Tako nas je tudi letos seznanila z nekaj novostmi in spremembami, ki jih je pripravila za pomladno-poletne mesece. Prav kratko modno poročilo, recimo iz Londona, bi se glasilo: pretežno svetle dnevne moške obleke, nove lahke srajce, pletene jopice, preprosti bluzoni in anoraki.

V novi moški modi je torej zelo poudarjena športna nota, oblačila, ki so udobna in se prijetno nosijo. To so preprosti bluzni, jacketi ali anoraki, to so prijetne športne srajce in tanki puloverji, pa majice pod srajcami in široko krojene poletne hlače. Bluzoni so sešiti iz rebrastega žameta, v pasu in zapestju stisnjeni z elastičnim patentom — še posebno aktualni lahki anoraki so iz gladkega velurja; nekoliko daljše pletene jopice so v celem, zapenjajo se na zadržgo ali z gumbi.

Moška moda priznava poleg aktualnih črt in drugih progastih vzorcev še geometrijske in z modnimi motivi potiskane dezene; priznava jasne, svetle, sončnemu dnevu namenjene barve: belo, blege, rumeno, sivo-modro, olivno zeleno in bordojsko rdečo; priznava tudi jacquardne vzorce pletenin in ima rada vse, kar je nekonvencionalno, sveže, udobno in kar se prijetno nosi.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

MORJE IN BOLNIK

Morje je dobro zdravilo za mnoge bolezni in vedno več je zdravstvenih ustanov, ki preučujejo morje in njegovo delovanje na zdravje. Zdravilni učinki, ki nam jih ponuja morje so zrak, sonce in voda.

Dominantni vetrovi, ki prihajajo z morja prenašajo daleč mikroskopske kapljice morske vode, ki se pretvorijo v mikrokristale, ti pa se absorbirajo skozi kožo. Zaradi stalne evaporizacije in kondenzacije v morskem zraku, se tvori morski aerosol, ki je sestavljen iz mineralov morske vode.

Sonce globoko vpliva na preobnovo organizma in ga lahko primerjamo z občutljivim sprejemnikom, ki absorbira in predela ogromno mašo energije, ki vpliva na sestav tkiv in celičnih elementov.

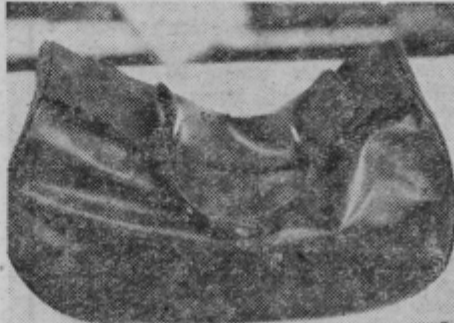
Voda je pomembna kot slana jedna kopel, valovanje morske vode deluje na mišičje kot masaža potopljenega telesne površine.

Zrak, sonce in voda kompleksno povzročajo velike spremembe v pre-

osnovi in ekonomiki organizma na sploh in se kažejo v spremenjeni funkciji endokrinih žlez, v vegetativnem sistemu, mišičnem tonusu, krvnem pritisku in funkciji živčevja.

Osnovno vprašanje, ki naj ga bolnik postavi — ali sme na morje, ocenjuje mo, če dobro poznamo klimo in mikroklimo ob naši obali ter njeno delovanje na organizem. Morje odsvetujemo pri: akutnih in subakutnih vnetjih sklepov, sklepnih ovojnic in kosti. Srčni bolniki naj bi bili pod kontrolo zdravnikov zaradi neljubih posledic, predvsem tisti, ki se nepoučeno in nekontrolirano izpostavljajo soncu in morski vodi. Za revmatike je najbolj primerno poletje ob vsej jadranski obali, pri kompenziranih srčnih revmatičnih hribah je ugodno bivanje na severnem Jadranu poleti, na srednjem spomladi, poleti v gozdovih, zelo ugodno pa je spomladi na južnem Jadranu, posebej v gozdovih. Hipertoničnim svetujemo spomladanske mesece ob vsej obali, na severnem Jadranu tudi poleti, zlasti v gozdovih. Za vegetativne distonike je najprimernejša pomlad ob vsej jadranski obali in jesen na srednjem Jadranu. DR. MILAN BEKČIČ

priporočamo

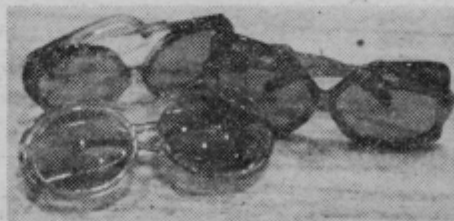
Za izlete in potovanja vam priporočamo preprosto in praktično potovalno torbo Toko iz Domžal, ki jo prodajajo v veleblagovnici T iz zelenega, rjavega in drap skaja. Cena: 207,24 din.

Tale dva ljubka mucka, ki sta lahko otroška igračka ali dekorativni predmet, smo slikali med ostalimi domiselnimi spominki v prodajalni turističnih spominkov Sonje Žnidar. Cena mucke je 78,00 din.

Modne ženske sandale art. Mirka imajo z vrvjo preoblečen podplat, sicer pa so kombinirane z modrim ali drap usnjem. V trgovini Peko jih lahko kupite v številkah od 36 do 40, cena je 289,00 din.

Če želite res kvalitetna in moderno oblikovana sončna očala, si jih oglejte v Drogeriji Moda, kjer imajo pestro izbiro očal Christian Dior in Miss Dior. Cene zanje so: 79,70 din, 176,25 din in 180,80 din.

Republiški sekretariat
za notranje zadeve
v Ljubljani

razpisuje

**SPREJEM 250 UČENCEV
V ŠOLO ZA MILIČNIKE
KADETE**

Pogoji za sprejem:

Razpisa se lahko udeležijo mladinci, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo pogoje:

- da so uspešno končali osnovno šolo,
- da niso starejši kot 17 let,
- da so telesno in duševno zdravi,
- da zoper nje ni bil izrečen vzgojni ukrep in da niso v kazenskem postopku,
- da obvladajo slovenski jezik,
- da imajo pismeno privoljenje staršev ali skrbnikov.

Začetek in trajanje šolanja

Začetek šolanja bo 1. septembra 1975 in bo trajal štiri leta.

Pravice in dolžnosti učencev:

Kandidati, ki bodo sprejeti v šolo, bodo imeli brezplačno stanovanje in hrano, uniformo, obutev, perilo, učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe.

Kdor uspešno konča šolo, je oproščen služenja vojaškega roka in mora po končanem šolanju delati v organih za notranje zadeve najmanj osem let.

O pravicah in dolžnostih učencev se ob sprejemu v šolo sklene pogodba. Tistemu, ki je uspešno končal šolanje, je priznana srednja strokovna izobrazba.

**Kako naj se kandidati
udeležijo razpisa**

Kandidati, ki se želijo udeležiti razpisa, naj pošljejo najbližji postaji milice najpozneje do 5. junija, naslednje dokumente:

1. prijavo za vpis v šolo na obrazcu 1.20, kolkovano z 2,00 din, ki jo morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati dokaz o njihovem privoljenju za vpis,

2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; tisti, ki še obiskujejo 8. razred, naj priloži spričevalo za prvo polletje 8. razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa naj predložijo takoj, ko ga dobijo,

3. potrdilo, da zoper kandidata ni bil izrečen vzgojni ukrep,

4. potrdilo, da kandidat ni v kazenskem postopku,

5. pismeno priporočilo in mnenje šole, v kateri se je zadnje leto šolal. Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse pogoje v razpisu, bodo poklicani na zdravniški pregled in sprejemni izpit. Sprejemni izpit obsega preizkus znanja iz slovenščine, psihološko testiranje in preizkus telesnih zmogljivosti. Sprejemni izpiti bodo v šolskem centru za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve v Ljubljani maja in junija. O datumu bodo kandidati pisмено obveščeni. Odlični in prav dobri učenci bodo delno oproščeni sprejemnega izpita in inteligenčnega testa.

Pri sprejemu imajo prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in tisti, ki bodo pri sprejemnih izpiti dosegli boljši uspeh. O tem, ali je bil kandidat sprejet ali zavrnjen, bo obveščen do 20. junija 1975.

VSA POJASNILA DAJEJO:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije, telefon št. 23-801, int. št. 254.
2. Šola za miličnike kadete, Ljubljana, Tacen 48, telefon št. 51-737 in 3. vse postaje milice.

**REPUBLIKSI SEKRETARIAT ZA
NOTRANJE ZADEVE
SR SLOVENIJE**

OSREDNJA PROSLAVA 30-LETNICE OSVOBODITVE

združena s 40-letnico organiziranega revolucionarnega delavskega gibanja in 25-letnico delavskega samoupravljanja bo v občini Zalec

**v Grižah - letno gledališče »Svoboda«
(Limberk)**

v soboto, 24. maja 1975 ob 15. uri

Delovni ljudje in občani, mladina in pionirji, počastite svečanost z množično udeležbo!
V počastitev obletnice bodo prireditev:

petek, 16. maja ob 15. uri — na stadionu v Zalcu, svečana akademija

petek, 16. maja ob 18. uri — otvoritev slikarske razstave Doreta Klemenčiča v Savinovem razstavnem salonu v Zalcu

nedelja, 18. maja ob 8. uri na stadionu v Zalcu — gasilsko športni mnogoboj in pohod po trimčkovski planinski poti

torok, 20. maja ob 15. uri v Zalcu — rokometni turnir ZSMS

četrtak, 22. maja ob 19. uri — v domu Svobode Griže — svečana akademija organizacij in društev iz Griže

petek, 23. maja — začetek množičnega pohoda po poteh savinjskih borcev

sobota, 24. maja ob 15. uri — improviziran napad Partizanskih enot

sobota, 24. maja ob 16. uri — osrednja proslava v Grižah — Limberk z govorom, kulturnim programom in tovariškim srečanjem udeležencev
Po proslavi bo zabava!

nedelja, 25. maja — množična akolija — vsi na kolo za zdravo telo

nedelja, 25. maja ob 15. uri — ob Bazenu v Preboldu — nastop folklorne skupine iz pobratene občine Kruševca

nedelja, 1. junija ob 9. uri — na stadionu v Zalcu — dan savinjske atletike

ODBOR ZA PROSLAVO

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

VSI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO

Vse vabimo na tradicionalno TRIM kolesarjenje okoli Celja. Lani je prevozilo 28 km krožne poti okoli Celja 2505 otrok, mladine in odraslih. Letos pričakujemo, da boste prišli tudi tisti, ki lani še niste imeli kolesa.

Vsak udeleženec bo prejel značko TRIM kolesarjenja za leto 1975, tri in več članske družine, pa še družinske diplome. Izrebal bomo tudi več koles.

Vse organiziramo približno tako kot lani, le proga je malo spremenjena. Startate lahko med 8,00 in 10,00 uro, na cilj (na svoje startno mesto) pa morate priti najkasneje do 12,00 ure.

Startno mesto izberite poljubno:

Otok — pri mostu v Lisce
Ostrožno — gostišče pri Ljubici
Šmartno v R. d. — pri trgovini
Arelin pri Vojniku — odcep za Ljubecno
Trnovlje — Kulturni dom Zarja
Teharje — pri osnovni šoli
Skalna klet — pri nogometnem igrišču

Prijavite se na startnem mestu, kjer kupite kontrolni karton (5,00 din), ga čitljivo izpolnite in greste na start, kjer bo starter pregledal kolo (zavore) in vam podelil kolesarsko kapo z novo TRIM nalepko. Če ste karton dobili v predprodaji ga izpolnite doma in se takoj javite starterju.

Od starta vozite v smeri pušic (glej skico) od kontrole, do kontrole, ki so v bližini startnih mest. Žig kontrole pri vašem startnem mestu dobite nazaj pred prihodom v cilj, kjer oddate karton.

Prireditve odpade, če bo ob 8.00 uri močnejše deževalo. Preloži se na 25. maj 1975.

Popravljalnice koles in prva pomoč bodo na vseh startnih mestih. Usmerjala vas bo prometna milica (pazite na mandatne kazni), pionirji — miličniki ter smerokazi.

Ne dirajte! Vozite po predpisih! Nasvidenje!

2. KOLESARJENJE OKOLI CELJA — 18. MAJ 1975

Kontrolni karton - prijavnica (izpolni čitljivo)

PRIIMEK IN IME

STAROST NASLOV

DEL.ORG. — ŠOLA

ZVEZA ZA ŠPORTNO REKREACIJO CELJE

V nedeljo, 18. maja, bo drugo rekreacijsko kolesarjenje okoli Celja v organizaciji Zveze za športno rekreacijo. Na kartonu, ki je kontrolni, lahko vidite pot, ki jo je treba v dopoldanskem času prevoziti in to v dolžini 27 kilometrov, vidite pa tudi v krogih, kje so posamezna startna mesta. V primeru slabega vremena bo akcija naslednjo nedeljo, 25. maja.

ATLETIKA

MLADINCI PRVI, MLADINKE DRUGE

V nedeljo je v lepem sončnem vremenu bilo v Celju in Ljubljani republiško ekipno prvenstvo za mladince in mladinke. Mladinci Kladivarja so dosegli prodoren uspeh. Po izenačeni borbi z Mariborčani so osvojili ekipno zmago z zbiranjem točk, ki jim zagotavlja tudi že nastop v zveznem finalu. Mladinke Kladivarja so sicer v Celju bile boljše od Velenjčank, vendar po zbiru točk nastopajočih ekip v Ljubljani jih je prehitela Olimpija za 340 točk.

Mladinci Kladivarja se sicer med sedmimi nastopajočimi klubi ne morejo ponašati z velikim številom prvih mest, vendar pa so predstavljali solidno ekipo, kjer so dragocene točke prinašali tudi drugi tekmovalci. Brez dvoma je Franci Kopitar v metu kopja s 60,34 m bil daleč najboljši. Odlikoval se je tudi Pangeršič na 110 m ovire z zmago s 16,1 in Bojan Horvat v skoku v daljino z zmago 6,26 m.

Vrstni red po točkah: 1. Kladivar 17.308, 2. Maribor 17.290, 3. Olimpija 16.551, 5. Velenje 13.572. Kladivar ni nastopil z najboljšo ekipo, saj so bili odsotni zaradi bolezni kar trije tekmovalci. Kljub temu so dosegli večji zbir točk kot lani. V kompletni sestavi so mladi atleti sposobni zbrati nad 18.000 točk, kar jim bo v zveznem finalu pripomoglo k visoki uvrstitvi.

Mladinke Kladivarja so bile solidne, po zbiru točk boljše kot lani, kar odkriva svetlo perspektivo za ponoven napredek ženske atletike v Celju. Sokačeva je zmagala na ovirah in v skoku v daljino, Tomšičeva na 100 m (12,8), Završnikova v metu krogla z metom 10,04 m, Kovačeva v metu kopja s 43,92 m, mlada Bundlerja na 800 m s prav dobrim časom 2:22,8, Jagrova s 153 cm v skoku v višino, pa tudi v štafeti so Celjanke bile solidne s časom 51,0. Če bo zbir 12.664 točk zadostoval za nastop v zveznem finalu, bodo pokazali rezultati še iz ostalih nastopov klubov v drugih republikah. Velenjčanke so bile peče v republikah. Med posameznicami pa je bila odlična Sverčeva na 400 m s časom 57,4, kjer je le za 4 desetinke sekunde zaostala za republiškim mladinskim rekordom.

Skratka — na stadionu Boris Kidrič v Celju je v lepem sončnem nedeljskem dopoldnevu nastopilo 240 mladih atletov, kjer smo srečali vrsto mladih obetavnih atletov in atletinj. Organizacija prireditve je bila odlična.

K. J.

Tokrat je alpinistični kotiček izpadel zaradi obilice ostalega izredno aktualnega materiala. Žal se športna stran, kot vse ostale, ne da raztegniti Alpinistični kotiček pa sicer ima še vedno mesto v našem časniku!

NOGOMET

LJUBNO PRED STRAŽO

V nadaljevanju tekmovalca na področju CNP so nogometaši Ljubnega ponovno dosegli dragoceno zmago. Rezultati: Ljubno — Šostanj 3:0, Brežice — Boč 3:1, Pivovar — Straža 0:3 in Kovinar — Papirničar 1:0. Vodi Ljubno 25 pred Stražo 24, Olimpija 20, Šostanjem 17 točk itd. II. razred: Elkorj — Ponikva 5:0, Dolenja vas — Oplotnica 2:1, Smarje — Zalec 0:2 in Gotovlje — Vransko 3:3. Vodi Zalec 23 pred Gotovljami in Vranskim 20, Polzele in Ponikvo 17. Dravinjo B 13 točk itd. Mladinska liga: Dravinja — Zalec 4:0, Šostanj — Šmartno 1:3, Brežice — Vojnik 5:3, Olimp — Kladivar 1:2 in Sečlar — Rudar 1:1. Na lestvici še naprej vodi Rudar iz Velenja.

T. TAVCAR

VSI V VELENJE

V nedeljo bo v Velenju, na lepem stadionu ob jezera, derbi tekma konske nogometne lige. Pomeril se bodo nogometaši domačega Rudarja in vodečega, neporaženega Smarčnega. Gre za prestižno srečanje. Vsa dosedanja srečanja so prinesla lep nogomet. Zato vabimo ljubitelje nogometa iz Selašk in Savinjske doline, da si to srečanje ogledajo. Izid srečanja je mnogo bolj pomemben za domačine, ki bi ob uspehu imeli priložnost za borbo za tretje ali četrto mesto. Trenutno so šest, kajti neprilicovano so v gosteh v preteklem tednu izgubili proti Tišini. Upamo, da je bila slaba tekma v Prekmurju le trenutna kriza Velenja.

Vodeče moštvo Smarčnega je še noraženo, toda kljub temu da so v srečanju proti Olimpiji v Celju izgubili polfinalno tekmo, so še vedno veliki favoriti. Ostalo v konski ligi je ostalo po starem. Steklar je premagal Osankarico in s tem uspeh potrdil četrto mesto na lestvici. Ker igrajo steklarji v nedeljo ponovno doma, bodo vsakokrat ponovili lanskoletni uspeh, ko so bili tretji. Dravinja se še vedno bori za oblanec, medtem ko bodo nogometaši Osankarice težko dosegli obstanek v ligi. Mnogo večja nedeljska tekma, ko se bodo doma pomerili proti Tišini.

Nogometaši Kladivarja so zmagali v Kopru. O samem srečanju pa nam je povedal po tekmi več predsednik Zlatko Jeršek: »To ni več nogomet. Ljubljanski sodnik Bolarič nam je sodil mnogo prekrške. Takoj ko smo povedli preko Mitlovičev, nam je dosodil dve najstrožji kazni — li-metrovki. Dobro, da domačini niso to izkoristili. Pozneje smo imeli pet poškodovanih igralcev in čudimo se, da smo uspeli zmagati. Tako pristranskega sojenja se nisimo videli v letošnjem prvenstvu. Če ponovimo dohro izro se v nedeljo doma proti Slovani, potem bomo posegli ponovno v borbo za tretje mesto v republiški ligi. To pa je tudi trenutno vrednost našega moštva.«

J. KUZMA

AVTOMOBILIZEM

RALLY MLADOSTI

Vlado Planinšek, marljivi organizator vseh rally tekmovalcev v Celju, nas je obvestil o načrtih, hotelih in tekmovalnih v letošnjem letu v Celju. Seznanil nas je s prvo veliko tekmo za prvenstvo Stajarske v avto rallyu, ki bo 17. maja v Celju v organizaciji AMD Slavko Slander Celje. »Tudi letos se bo na Stajarskem in v Ribnici vozilo na petih dirkah za naslov najboljšega rally tekmovalca Stajarske. Gre za četrto tovrstno tekmovalje pri nas. Počasi se bo to tekmovalje preimenovalo v republiško tekmovalje in — prvenstvo. Letos bodo tekme v Celju (Rally Mladosti), v Ribnici, Slov. Bistrici, Ravnan in ob sedmih obli nočnih rally v Celju. Vsi tekmovalci, ki nastopajo v kategoriji do 750 cm, do 1150 cm in nad 1150 cm ter ženske tekmovalke v enotnem razredu imajo priložnost, da v štirih najboljših rallyjih zberejo največ točk. Glavno besedo bodo vsakokrat imeli predstavniki Celja, Slov. Bistric, Laškega, Raven, Zasavja in Ribnice. Velika uganika pa bodo Mariborčani in predstavniki Murske Sobote ter Straže.«

O samem rallyju mladosti pa je povedal: »Tekma bo izredno zanimiva. Prične se v soboto, 17. maja, pred društvenimi prostori AMD Slavko Slander. Cilj bo na Štarm gradu, Proga je dolga 104 km. Peljala bo iz Celja do Dobrne in nazaj v Celje ter v drugi del osmice Košnica — Lihovje — Griže — Matke — Jama pekel — Zalec — Celje — Celjski grad. Vmes bo pet hitrostno sprinskih voženj. Priložnosti za resno poseg v borbo za najboljšo mesto bo dovolj. Zato vabimo vse prijatelje tega zanimivega športa, da se udeležijo že prvega rallyja, ki je posvečen dnevu mladosti in sočasno tudi 30-letni osvoboditve naše dežele.«

Vseposlošemu praznovanju dneva mladosti so se letos priključili tudi marljivi športniki, tekmovalci v rallyju. Pričakujemo pa lahko tudi prve uspehe celjske ekipe, ki bo letos nastopila skupaj s tekmovalci AMD Slavko Slander in ZSAM Celje.

J. KUZMA

JADRALNO LETALSTVO

DRŽAVNO PRVENSTVO

V nedeljo se bo začelo in zadnji dan v maju končalo v Celju v organizaciji AERO kluba Celje 20. državno in istočasno 13. republiško prvenstvo v jadralskem letenju. Po besedah upravnika celjskega letališča Petra Karnerja bo nastopilo okoli trideset najboljših tekmovalcev iz vse Jugoslavije, ki si bodo poskušali na tem tekmovalju zagotoviti mesto v državni reprezentanci, ki bo prihodnje leto nastopila na svetovnem prvenstvu na Finskem. Tekmovali bodo v treh disciplinah. Med tekmovalci bodo prednjačili Slovenci, ki jih bo okoli 70 %, med njimi tudi šest Celjanov, kot Franc Peperko, Crtomir Rojnik, Marko in Peter Klinar, Vojko Starovič in Niko Petelin. To tekmovalje je novo priznanje celjskim članom AERO kluba za njihovo dolgoletno uspešno delo. Razveseljivo pa je to, da tokrat Celjani ne bodo samo opazovali in organizatorji, temveč da bodo lahko posegli tudi po najboljših mestih in s tem dosegli uvrstitev v reprezentanco. Otvaritev bo v nedeljo ob 9. uri na letališču v Levcu, potem pa bodo — če bo lepo vreme — drobne svetle ptice brez motorjev (to bo človek) poleteli na prvo pot za doseg najboljšega rezultata.

T. VRABL

V POČASTITEV PRAZNIKA UJV

PRVI ORGANIZATORJI

Delavci UJV so v torek, 13. maja, praznovali svoj delovni praznik. Pred tem so poleg ostalih svečanosti tudi pripravili tekmovalja v treh športnih panogah, kjer je nastopilo vedno po devet ekip. Nastopili so v kegljanju, streljanju in šahu. Rezultati: kegljanje — ekipno: 1. UJV Celje 1635, 2. PM Zalec 1631, 3. Novi tednik — Radio Celje 1502. Posamežno: 1. Marko Ropret (PM Zalec) 476, 2. Cveto Zgonc 465, 3. Jože Pečak (oba UJV Celje) 451, 4. Oto Majcen (PM Zalec) 406, 5. Milan Batistič (NT — RC) 399. Nastopilo je 36 tekmovalcev.

Streljanje ekipno: 1. UJV Celje 932, 2. JLA 899, 3. PM Laško 886 itd. Posamežno: 1. Franc Kranjc 244, 2. Jože Pečak (oba UJV Celje) 237, 3. Ivan Marguč (PM Laško) 233, 4. Roman Kranjc (UJV Celje) 231, 5. Ivan Mikuletič (JLA) 228, 6. Valter Leben (NT — RC) 227 itd.

Šah ekipno: 1. UJV Celje 20 točk, 2. Skupščina občine Celje 18,5, 3. PM Celje 16,5 točke itd. Skupni vrstni red: 1. UJV Celje 27 točk, 2. JLA 20, 3. PM Zalec 17, 4. SO Celje 15, 5.—7. NT — RC, PM Laško in PM Celje 14, 8. PM Slov. Konjice 9 in 9. KZSZ Celje 5 točk.

TV

in Zalec, ki imajo po 2 točki. Rezultati medobčinske lige, 2. kolo: OB Velenje — Polzele 51:71, PikaPolonica — Glin 62:49, Sempeter — Prebold B 50:66 in Mozirje — Polzele 65:58.

LESTVICA:	
Pikapolonica	2 2 0 134:84 4
Polzele	2 2 0 149:110 4
Polzele	2 1 1 138:108 2
Glin	2 1 1 132:122 2
Mozirje	1 1 0 65:58 2
Prebold B	2 1 1 101:123 2
Student	1 0 1 59:78 0
OB Velenje	2 0 2 111:154 0
Sempeter	2 0 2 93:146 0

Rezultati mladinske lige, 2. kolo: Velenje — Elektra 53:60, Pika-

polonica — Hraštnik 60:79, Sentjur — Kovinotekna kadeti 88:63, Zalec — Kovinotekna 34:57.

LESTVICA:	
Kovinotekna	2 2 0 148:101 4
Hraštnik	2 2 0 145:120 4
Elektra	2 2 0 137:113 4
Sentjur	2 1 1 155:154 2
Pikapolonica	2 1 1 123:123 2
Velenje	2 0 2 113:126 0
Kovinar	1 0 1 60:77 0
Kovino. kadeti	2 0 2 107:151 0
Zalec	1 0 1 34:57 0

V pionirski ligi so odigrali 2. kolo. Rezultati: Kovinotekna — Prebold 122:9, Elektra — Kovinar 36:45 in Hraštnik — Sentjur 31:73.

T. TAVCAR

IZ DELA ŠŠD

NAD 1200 ROKOMETAŠEV

V nadaljevanju občinskih in področnih tekmoval SSD je raznamovati iz dneva v dan večjo množičnost, pa tudi kvaliteten napredek. Vse kaže, da je žoga tisti rekvizit, ki trenutno najbolj magnetno vleče mlade ljudi na asfaltna in zelena igrišča.

V rokometu, je namreč na občinskih in področnih prvenstvih nastopilo nad 1200 mladih reprezentantov — na občinskih prvenstvih 88, na področnem 14 ekip — skupno kar 102! Poleg košarke je tako rokomet najbolj množična športna igra v SSD. Na področnem prvenstvu so med pionirji zasluženozmagali predstavniki SSD F. Skok iz I. OS Celje pred OS G. Šilih iz Velenja, Mozirjem, Zrečami, Laškim, Grizami, Sentjurjem in Smarjem. Uvrstitev Laškega je preizkušnja, saj bi si po kvaliteti vsekakor zaslužili srebrna odličja, žal pa se pri žrebanju ob kup sistemu tekmovalja že kar v prvi tekmi trčili na poznejšega zmagovalca.

Pri pionirskih so z zmago presenetile pionirke iz Slivnice pri Celju, pa tudi drugo mesto predstavnic iz Rogatec lahko štejejo za presenečenje. Razveseljivo je, da je čutili kvaliteten napredek te igre zlasti na šolah izven velikih središč na našem podeželju. Tudi bronasta odličja so pobrale pionirke iz manjšega centra — Braslovanke, ki sicer vselej presenečajo na področnih tekmovaljih.

V nogometu je na občinskih prvenstvih nastopilo kar 45 moštev. Občinska prvenstva se osvojili: Celje — Vojnik, Zalec — Griže, Mozirje — Ljubno, Velenje — Smarje ob Paki, Sentjur — Ponikva, Smarje — Rogaska Slatina, Laško — Radeče, Slovenske Konjice — II. OS Sl. Konjice. Z izjemo v Sl. Konjicah so postali prvaki moštva izven občinskih središč! V četrtfinalu je Smarje premagalo Ljubno s 4:0, Radeče Griže s 4:3, Rogaska Slatina Ponikvo s 5:2 in Vojnik II. OS Sl. Konjice s 4:0. V polfinalu je Rogaska Slatina v Vojniku izločila Vojnik šele po streljanju 11-metrov, saj se je tekma po podaljški končala z 2:2! V sredo bo na Glaziji velik finale za naslov najboljšega!

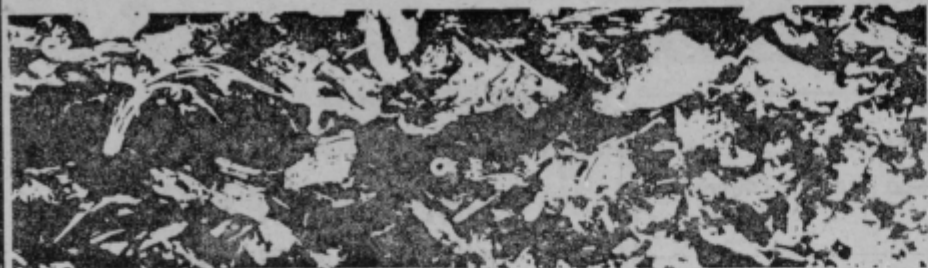
Med srednjimi šolami je RSC v borbi za naslov prvaka premagal SC Boris Kidrič s 6:1 (1:1), pred tem pa še v dveh tekmah steklarsko šolo iz Rogaske Slatine.

Razveseljiv je tudi napredek v odbojki na osnovnih šolah. Na občinskih prvenstvih je nastopilo že kar 30 ekip. Upoštevati je treba, da je bile te tekmovalje prvič na programu. Najbolj množična udeležba je bila v celjski občini, 12 ekip, kjer je med pionirji zmagala OS S. Slander pred I. OS, OS I. c. č., Polulami, Hadinjno, OS S. Slander II in IV. OS, pri pionirskih pa OS I. c. č. pred Polulami, I. OS, OS S. Slander in IV. OS.

K. J.

Vsem skupaj čepo pozdrave
od evropskih medinskih prvakinj
v kegljanju
Vera Rakita
Jana Ivanec
Zlata Javorić
Vlada Horvatič
Tatjana Javorić
Tatjana Javorić

V Budimpešti se je končalo letošnje evropsko prvenstvo za mladince in mladinke v kegljanju. V vrsti mladink, ki je osvojila naslov evropskih prvakinj, je nastopila tudi članica KK Hmezd iz Zalca Vera Rakita, ki se je spomnila tudi naše redakcije in s kolegicami poslala pozdrave. Vera Rakita je bila odlična tudi med posameznicami, saj se je uvrstila v finale in osvojila 14. mesto. Vsem odličnim tekmovalkam tudi naše čestitke. Veri Rakita pa poleg tega še hvala za pozornost in kartico s prijetnimi pozdravi.

Določene količine velenjskega lignita so vam na voljo

Naročila sprejema

prodajalna KURIVO

KOVINOTEHNA

EXPORT — IMPORT

CELJE, MARIBORSKA 7

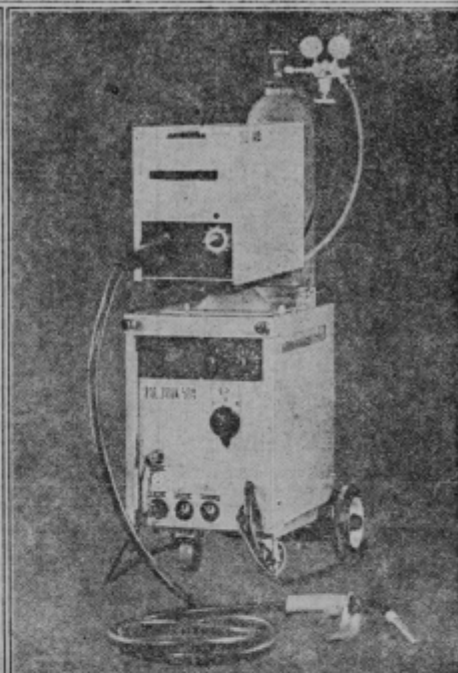
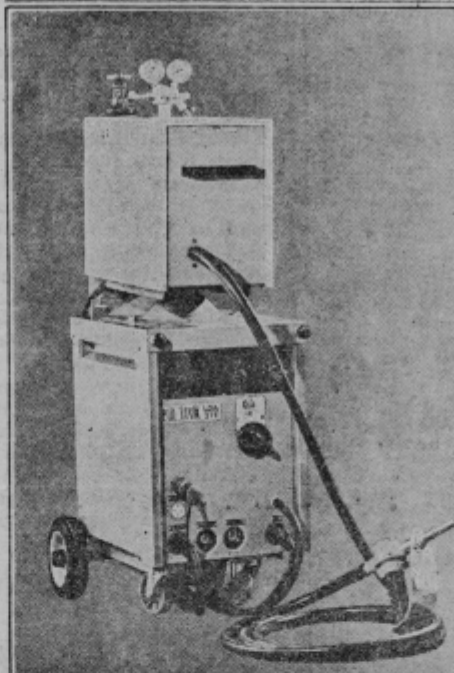
**za piknik, žejo
in užitek**

ODPRTO

Laško pivo

**A 10-275 naprava za polavtomatsko
varjenje A 10-275 in A 10-400**

**A 10-275 uređaj za poluavtomatsko
zavarivanje A 10-275 i A 10-400**

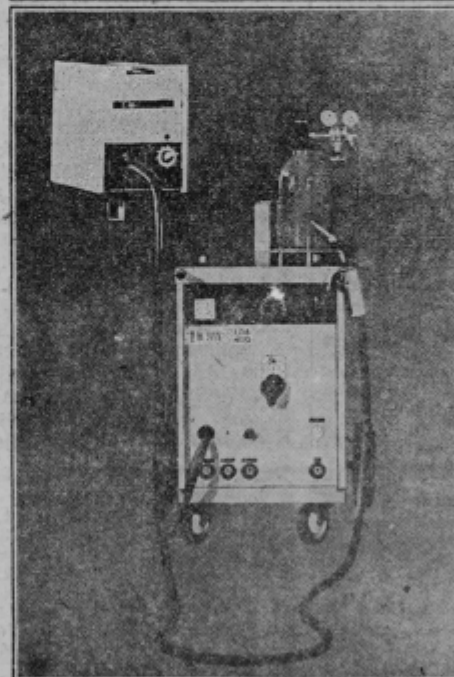
je naprava
za ekonomično polavtomatsko varjenje in je
izpopolnjena, zato ima še večje zmogljivosti

Serijske naprave z oznako A 10 predstavljajo naprave za
polavtomatsko varjenje v zaščitni atmosferi plina.
Izpopolnjena naprava A 10-275 omogoča hitro in
zanesljivo varjenje tankih in debelejših metalov
z uporabo elektrod premera do 1,2 mm.
A 10-275 omogoča visoko proizvodnost s širokim
delovnim obsegom;
je vsestransko uporabna naprava,
stroški vzdrževanja so nizki ter je zato
koristna investicija
za vsako delavnico; zaradi posebne lahke pištole
je pripravna in omogoča hitro delo ob minimalnem
zagrevanju. Celotna naprava je na vozičku
s štirimi kolesi.

VSESTRANSKO — PRIPRAVNO — EKONOMIČNO

Brodogradilište, tvornica dizel motorov i tvornica
električnih strojeva i uređaja — Pula

P. P. ŠTEV. 208, TELEFON: CENTRALA (052) 24-322
TELEX: 25 252 YU ULJTES

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO
IN MALO S SERVISI

„AVTO CELJE“ Celje

vam priporoča osebne avtomobile

ZASTAVA

sprejemamo naročila za

ZASTAVA 101

ZASTAVA 101 LEŽALNI SEDEŽI

ZASTAVA 101 METALIK

ZASTAVA 101 LUXE

ZASTAVA 101 LUXE — METALIK

125 PZ in 125 P

**ZAHTEVAJTE PREDRAČUN ZA KREDIT
V VAŠI BANKI**

Pri plačilu z devizami popust 10 %.

Informacije po telefonu 22-180 ali v
prodajalni avtomobilov »AVTO CELJE«
Celje, Ljubljanska 11.

ULJANIK

ESAB

PETRA

VAS SPET VABI!

Spalnica »PETRA«

PRIVOŠCITE SI VELIKO UDOBJE NA MAJHNEM PROSTORU!

Zadošča vam že 14 kvadratnih metrov, da si omislite eno izmed inčič spalnice PETRA: kombinacija furnirja tanganjika in belo obarvanih površin (na sliki), vso v furnirju tanganjika ali pa v hrastovem furnirju.

V petdelno omaro lahko shrani oblačila tudi veččlanska družina. Prostor za posteljnino ob vznožju postelje, PETRO si lahko ogledate v naši trgovini.

Kredit do 20.000 dinarjev na 24 mesecev.

3-odstotni popust pri plačilu z devizami.

uniles

Zelim podrobnejše informacije o:

Moj naslov:

Izrežite in pošljite na naslov:

»LESNINA«, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 P)

lesnina

Trgovina CELJE — Čuprijska 1

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO

ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki

schiedel — YU — zračniki

schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porabi do 40 % manj goriva

— ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala.
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA širom po domovini.

OD 10. DO 17. MAJA 1975

kamping razstava

NA PROSTEM

PRI „**TEKONINO**“
TEHARSKA CESTA 1

PRODAJA

ŠOTOROV - ČOLNOV

KAMPING OPREME - I.T.D.

TUDI NA POTROŠNIŠKI KREDIT

VELEBLAGOVNICA

TEKONINO

CELJE

MALI OGLASI

PRODAM

P. ... manjši kozolec dobro ohranjen z juki in palmo. Derča Franc, Sempeter 125.

PRODAM traktor s priklopi. Miha Pušnik, Podgorje, n. h. Sentjur.

VISOKOPRITLJICO hišo ob Dečkovi cesti v Celju, prodam. Informacije ob delavnih popoldne na Dečkovi 42 v Celju.

PRODAM parcelo za vikend na lepi sončni legi z vinogradom ali brez. Informacije pri Feldin Cirilu, Goričica, pošta Sentjur pri Celju.

GARAZO na Otoku prodamo. Celje, Ulica bratov Vošnjakov 28B, stanov. št. 5/I.

AMI 8 letnik 1971 prodam za 17.000 dinarjev. Rihtar, Celje, Nušičeva 2b.

PRODAM zastavo 750, letnik 1972. Ogled: Zadobrova 75 a.

PRODAM ostrešje pri mestu za ureditev stanovanja. Ogled po 16. uri. Naslov dobite v trafikli nasproti Avtobusne postaje v Celju.

POCENI prodam osebni avto prinz in poltovorni avto, vse v voznem stanju. Zamenjam tudi za kombi. Franc Romih, Svetina 22, Store.

PRODAM dobro ohranjeno dnevno sobo (mahagonij). Ogled možen vsako popoldne od 15. ure dalje. Anica Hazler, Veselova 6, Celje.

PRODAM voziček, novi, nosilnosti 300 kg in samare kompletne s košarami. Ivan Tanko, Trnovlje 18, Pošta Škofja vas.

UGODNO prodam moped štiribrzinec. Antonija Žuza, Gornja vas, Prebold.

RADI zdravljenja prodam spaček v odličnem stanju, harmoniko 5 registrov, diatonično, novo, žago, gumni voz, 15 col, tri tone. Slance 12, Teharje.

PRODAM uvožen otroški voziček, skoraj nov. Zglasite se Trubarjeva 67, Otok.

OTROŠKI enonadstropni postelji z jogi vzmetnicami prodam. Janez Kovačič, Na otoku 5, Celje.

PRODAM starejšo hišo z manjšim gospodarskim poslopjem, primerno tudi za obrtnika. Hiša je ob glavni cesti pri Vranskem v Sav. dolini. V podajšku je sadni vrt in njiva ca. pol hektara. Ponudbe pod »Venec hribova«.

PRODAM pony ekspres in starejši radio. Ponudbe pod »2000 ND«.

PRODAM simco 1000 GLS, registrirano do 7. 5. 1976 ali zamenjam za fiat. Kokot, Celje, Vrtnarska šola.

UGODNO prodam škodo 1000 MB. Franc Pogačar, Levec 8a.

OTROŠKI globok italijanski voziček ugodno prodam. Pavlinec, Kozakova 4, Celje.

PRODAM traktorsko priklopo, nosilnost 3 tone, skoraj novo. Oglasite se pri Franc Vahen, Strtenica 4, pošta Pristava (Zibika).

OBRACALNIK »Selital« za kosilnico Figaro ali Beg ugodno prodam. Nande Božič, Planina 26, 63225 Planina pri Sevnici.

FIAT 750 dobro oskrbovan in ohranjen prodam. Ponudbe »Radi odhoda k vojakom«.

UGODNO prodam mizarski skobelni stroj in ročni voziček. Anton Kladnik, Teharska cesta 97, Celje.

HANOMAG markant, v voznem stanju, registriran do decembra 1975, ugodno prodam. Franc Zamernik, Kralgherjeva 2, Velenje.

RADI boleznim prodam mercedes 180 D, traktor Hano-mag, 12 KS z Hidrauliko, kosilnico in plugom, vse v dobrem stanju. Ugodno. Ponudbe pod »Mercedes — Traktor«.

VW 1200, karamboliran, star 7 let, poceni prodam. Podvozje in stroj odlično ohranjena, močno poškodovana samo školjka. Stane Rednak, Zalec, Levstikova 5.

UGODNO prodam 1000 koma dov monte 16. Turnšek Franc, Celje, Cesta v Lokrovec 35.

PRODAM posestvo, 3,5 ha, z gozdom, njive, obdeluje se lahko s strojem, voda, luč in cesta do hiše. Takoj vselljivo, Jernej Lužnik, Landek 4, pošta Strmec, Vojnik, p. Lipuš.

PRODAM podpornike za gradnjo hiše in avto DKW F12 po delih. Dimitrij Petrej, Illovca 8, Vojnik.

KOMPRESOR, primeren za vsako delavnico prodam. Vprašati na telefon 225-09 Celje.

PRODAM vinograd v Virštajnu, primeren za vikend, voda, elektrika na parceli. Parcela je ob glavni cesti. Informacije pri Zakovšek Celje, Stanetova 19.

PRODAM starejšo hišo z nekaj zemlje v okolici Sentjurja. 150 m od asfaltnice. Jože Mastnak, Laharje 10, Sentjur.

UGODNO prodam pralni stroj PS 652, brezhiben za 1000 dinarjev. P. S. Sentrupert 6, Gomilsko.

PRODAM avto škoda 1000 MB in globok otroški voziček. Ogled pri Kustrin, Kranjčeva 2, Polule, Celje.

PRODAM spaček, letnik 1971, moped štiribrzinec, brezizpitni, registriran za leto dni, brejo kravo in tudi brejo telico Simentalko. Basarič, Podgorje 21, Sentjur pri Celju.

UGODNO prodam moped štiribrzinec, letnik 1971, registriran in pregledan do 20. aprila 1976. Je v zelo dobrem stanju. Jože Arlič, Podgorje 38, Celje.

KRAVO s teletom ali brez prodam. Vprašati Podpečan, Liboska smučnica 159.

UGODNO prodam stoječo kad, 80-litrski bojler in umivalnik. Ponudbe pod »Pocenia«.

DOBRO ohranjeno škodo 1000 MB, letnik 1967, ugodno prodam. Kač, Ložnica 46, Zalec.

PRODAM ali zamenjam hišo v Sentjurju pri Celju in avto (športni) »triumf«, telefon 063-21-060.

FIAT 750, dobro ohranjen prodam za 6000 dinarjev. Celje, Lopata 66.

ZAPOSILITEV

ZENSKO-moško frizerstvo Karolina Valter-Vrečar, Rogaska Slatina 29, sprejme takoj 2 KV frizerki in 2 učenci. Opremljena soba, dva dni v tednu prosto.

ISCÉM mlajšo upokojenko za malo pomoč v gospodinjstvu. Vse drugo po dogovoru. Ponudbe pod »Stanovanje na deželi«.

SKORJA Viljem, vdova Tatjana, nudi ugodno možnost zaposlitve večje skupine za montažo centralnega ogrevanja. Ponudbe na telefon 063-810-808 ali Vengust Miroslov, poštno ležeče Laško.

ISCÉMO za redno zaposlitev deklet, ki bi pomagale v gostinstvu. Plača po dogovoru. Ponudbe pod »Redna zaposliteva«.

ZENSKO za pomoč v gostinstvu — kuhinja, nujno rabim. Plača po dogovoru. Zaposlitev je redna. Ponudbe pod »Dober zaslužek«.

ISCÉMO žensko za honorarno zaposlitev v dopoldanskem času, za čiščenje prostorov na objektu HDK v Mestnem parku. Plačilo po dogovoru z upraviteljem, vsaki dan od 9. do 12. ure.

KUPIM

KUPIM mladega oslička. Marija Simončič, Gotovlje 125, Zalec.

TAKOJ kupim stanovanje ali starejšo hišo z nekaj zemlje ali brez v okolici Celja. Ostalo po dogovoru. Micika Mačefat, Lopata 19, Celje.

KUPIM posestvo ali staro hišo z nekaj zemlje v bližini Celja na daljše odplačevanje, in tudi nudim preužitek starejšim osebam. Ponudbe pod »Zemlja«.

PLETILNI stroj Regina kupim. Ponudbe pod »Regina«.

V RIMSKIH Toplicah ali neposredni bližini kupim staro hišo (tudi manjše posestvo). Ponudbe pod »Plačam takoj«.

KUPIM dvo ali dvoipol sobno stanovanje v Celju — vselljivo je lahko do konca leta. Plačam z gotovino! Informacije po tel. 22-369 — dopoldan.

STANOVANJA

ZAMENJAM stanovanje v Rogški Slatini za enako v Celju. Ponudbe pod »Dvosobno«.

PRODAM ali zamenjam hišo v Sentjurju. Telefon št. 063-21-060.

ODDAM stanovanje, začasno ali za dalj časa v kmečki hiši v Seščah 6, pošta Prebold. Po želji tudi vrt in manjša njiva. Možnost reje živali. Interesenti naj se zglasijo na paslov v soboto, 17. maja ali nedeljo, 18. maja.

MLADA družinica išče enosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Tone Filipič, Celje, Nazorjeva 20.

NUJNO rabim sobo in kuhinjo ali manjše stanovanje v širši okolici Celja za določen čas. Ponudbe pod »Tri leta«.

PRODAM stanovanje v Celju, primerno tudi za poslovne prostore. Ogled in informacije v petek in soboto. Judita Bagon, Celje, Slomškov trg 1.

ISCÉM sobo in kuhinjo ali vsaj sobo v okolici Celja. Ponudbe pod »Dobro plačam«.

MLADA družina z enim otrokom nujno išče stanovanje v Celju, lahko tudi samo kuhinjo in soba. Ponudbe pod »Delo — Celje«.

ISCÉM prazno sobo in kuhinjo v Celju ali okolici. Oglasite se v dopoldanskem času pri Obrtnem torbarstvu Celje, Tomšičev trg 9.

ISCÉM prazno ali opremljeno sobo v mestu ali okolici. Ponudbe pošljite pod »Junija«.

ZAKONCA z enim otrokom nujno iščeta stanovanje v Celje. Ponudbe pod »Dobra plačnika«.

FANT in dekle nujno iščeta v Celju ali okolici sobo z uporabo kopalnice. Ponudbe pod »Plačilo po dogovoru«.

MLADA zakonca iščeta opremljeno sobo v Celju ali okolici. Ponudbe na Dušan Kragel, Rozmanova 18, telefon 58-71-391.

RAZNO

PREVZAMEM knjigovodska dela za manjše obrtnike ali gostinstvo. Ponudbe pod »Knjigovodstvo«.

FRIZERSKI lokal, možna tudi druga obrt) dajem v najem v okolici Celja. Informacije dobite po telefonu Celje 226-28 od 12. do 15. ure in od 19. ure dalje.

PISCANCE, rjave, bele, težke do enega tedna starosti po

5 din, dobite vsak dan do avgusta na trgu v Celju ali na domu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

POPRAVILA vseh vrst šivalnih strojev vam izvršim tudi na vašem domu. Fina-mehnika Zvonko Kadičnik, Boštanj 57.

GARAZO vzamem v najem na Otoku ali v bližini Malgajeve. Ponudbe pod »Garaza«.

DEKLE zaposlim začasno k drobnemu plastičnemu delu. Zglasite se v soboto 17. maja med 9. in 11. uro v Celju, Kajuhova 6.

BARVNI televizor, še v garanciji, zamenjam za manjšo parcelo. Razliko doplačam. Brglez Vladimir, Celje, Martin Petrin, Brezje 56, Mozirje.

GARAZO vzamem v najem Vrunčeva 25 a, Celje.

INSTRUIRAM matematiko za 7. in 8. razred. Bogdan Liliša, Šaranovičeva, Celje.

ZA enkrat tedensko rabim mlajšo upokojenko za čiščenje stanovanja. Zglasite se: Trubarjeva 67, Otok.

IZREDNA PRILOŽNOST — izdelke iz lastne proizvodnje lahko kupite s 5-odstotnim popustom v prodajalni pohištva LESNINA, Celje, Cyprijska 1.

Ce pošljete ta oglas na naslov: LESNINA, SJEP, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 M), vam bomo poslali dodatne informacije!

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

od 20. III. do 20. V. 1975
20% POPUST

JELOVICA

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

v posl. ŠKOFJA LOKA Kidričeva 58,
in v vseh ostalih trgov. podjetjih z
gradbenimi materiali
BALKONSKA OKNA
VRATA
VRATA
VRATA

ZAGREBPUBLIC

DOMAČA KRONIKA

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC:

Cetrtek, 15. maja: dr. Andrej Ločniškar, petek, 16. maja: dr. T. Tanaskovič, od 17. do 19. maja: dr. Lojze Rizmaj, ponedeljek, 19. maja: dr. Janez Cukjati, torek, 20. maja: dr. Ivan Sviben, sredo, 21. maja: dr. Petar Vučelič.

SLOVENSKE KONJICE:

Cetrtek, 5. maja: dr. Božo Pahljina, petek, 16. maja: dr. Anka Kolar, sobota, 17. maja: dr. Branka Stefič, nedelja, 18. maja: dr. Branka Stefič, ponedeljek, 19. maja: dr. Božidar Topolšek, torek, 20. maja: dr. Božo Pahljina, sredo, 21. maja: dr. Olga Varga.

SMARJE PRI JELSAH:

Cetrtek, 15. maja: dr. Dragica Plasaj, od 16. do 18. maja: dr. Nada Mikulič, ponedeljek, 19. maja: dr. Erna Graner, torek, 20. maja: dr. Dragica Plasaj, sredo, 21. maja: dr. Nada Mikulič.

DEŽURNI VETERINARJI

ZALEC:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952. Ključete lahko tudi postajo milice, tel.: 230-922.

CELJE:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

SMARJE PRI JELSAH:

Od 16. do 23. maja vet. Jože Rainer, veterinarska postaja, telefon 820-087.

SENTJUR PRI CELJU:

Od 16. do 23. maja vet. Branko Hus, Sentjur.

SLOVENSKE KONJICE:

Od 17. do 23. maja vet. Martin Breznikar, Poljska 9.

SLG

Cetrtek, 15. maja, ob 19.30: Goethe: TORQUATO TASSO. Abonma Delavske mladine. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

Petek, 16. maja, ob 15.30: Goethe: TORQUATO TASSO za I. mladinski abonma.

Sobota, 17. maja, ob 16. uri: Borivoj Wudler: PERPETUUM MOBILE. Komedija. Za 4. šolski abonma. Vstopnice so tudi v prodaji.

Ob 19.30: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ. Komedija. Abonma Kulturna akcija. Vstopnice so tudi v prodaji pri gledališki blagajni.

Torek, 20. maja, ob 19.30: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ. Za VI. mladinski abonma.

Sreda, 21. maja, ob 17.45: Goethe: TORQUATO TASSO. Za 3. šolski abonma.

POROKE

LASKO:

JURIJ KOCMAN, uslužbenec, Laško in MARIT PETERSSON, uslužbenka, Švedska; VIKTOR ZUPANC, sofer, Primož in MIHAELA ŠKORJA, kuharica, Ojstro; FRANC BREČKO, delavec, Hrastnik in CECILJA OBREZ, uslužbenka, Laško.

SLOVENSKE KONJICE

VINKO REBERNAK, 22, Sp. Grusovčje in MARIJA KLINC, 20, Selski vrh; JAKOB PLIBERSEK, 31, Zbelovo in MARIJA PILPAHER, 22, Ostrožno; MAKS OPRESNIK, 25, Paka in DANICA MEDVED, 18, Brezen; MIRAN LAMOT, 21, Hudinja in MIHAELA KRAJNIK, 20, Brezen; VIKTOR KOTNIK, 25 in VIDA KRICEJ, 18, oba iz Hudinje; IGNAC GRM, 21, Ljubnica in JOZEFA KRICEJ, 21, Hudinja; JOZEF BRGLEZ, 25, Gračič in IVANKA SPEGL, 22, Brezen ter IGNAC JAVERNIK, 43, Nova Dobrava in ANA ESIH, 52, Zreče.

ZALEC

MARIJAN KOMES, 23, delavec, Podlog in DARINKA SEDENIK, 20, predica, Dobrteša vas; ALOJZ JELEN, 21, delavec, Kale in CVETKA GRUSOVNIK, 18, kuh. pomočnica, Pristava; MIRAN PUCNIK, 22, tehnik, Polzela in IVANKA STRNIŠA, 20, vzgojiteljica,

Rakovlje; BRANKO VRACKO, 21, mizar, Gornja vas in STEFANIJA TKAVC, 21, delavka, Gotovlje; ALBIN HOMSAK, 35, zasebnik, Jeronim in MARIJA BLATNIK, 23, trgovka, Vransko; JANEZ SEMPRIMOŽNIK, 32, poštni delavec, Vransko in MARIJA LEBENIČNIK, 20, delavka, Ločica; FRANC STROPNIK, 20, delavec, Brdce in MARIJA LUKNER, 20, delavka, Polzela; LUDVIK DROBEŽ, 27, delavec, Limovce in VIDA OREHOVEC, 22, delavka, Jeronim; JOŽE HRIBERNIK, 28, tehnik, Sp. Rečica in IDA PURNAT, 25, ek. tehnik, Bočna; JOZEF OGRAJENŠEK, 20, miličnik, Preška in MARTINA STRUC, delavka, 20, Vinska gora; STANISLAV JELEN, 23, Ravne in JUSTINA JURKO, 23, Lipje; JANEZ ZAMIDA, 24 in DRAGICA VAHČIC, 22, oba iz Ljubljane; JUSTIN SEDELŠAK, 23, Volog in MARIJA RESNIK, 22, JANEZ LAH, 22, Zabukovica in ANA VIDMAJER, 22, Zabukovica; MILAN HLACAR, 25 in SONJA BRGLEZ, 18, oba iz Zabukovice; IVAN SVETKO, 25 in ANA TRAMSEK, 18, oba iz Polzele.

SMRTI

GORNJI GRAD

ANA ZAGOZEN, 59, upokojenka, Bočna.

LASKO

IVAN SALOBI, 83, kmet, Mrzlo polje; TEREZIJA CVIRN, 86, upokojenka, Rečica; MAKS PAVEU, 62, upokojenec, Laško.

SLOVENSKE KONJICE

JULJANA TURNSEK, 81, Sp. Zreče; IVAN DETICEK, 69, Nova Dobrava in VILJEM KLEMEN, 43, Konjice.

SMARJE PRI JELSAH

ALOJZ KRUSIC, 80, Sv. Ema; ROZA GRUBENSEK, 66, Drevenik; JOZEF HUBLER, 64, Ratanska vas; JOZEF ZAKOVSEK, 72, Zagorje; VIKTOR CERČEK, 63, Gradišče; JOZEF BENCINA, 79, Rog. Slatina; ANTON MOLAN, 59, Bistrica ob Sotli; ANTON NEZMAH, 35, Zg. Sečova; JANEZ VRESAK, 69, Predel; AVGUST VANDEKAR, 56, Rajn. kovec; ANTON POČIVALSEK, 50, Slake.

ZALEC

FRANC TURNSEK, 55, upokojenec, Zabukovica; MARIJA RETELJ, 75, kmetovalka, Miklavž; AMALIJA POLAK, 64, upokojenka, Celje; MARIJA OŽIR, 82, kmet, Podvin; STANISLAV KOTAR, 40, soc. podpiranec, Črni vrh; VINČENC TOPOLOVSEK, 84, upokojenec, Zabukovica in MARIJA SKUTNIK, 73, upokojenka, Dobriša vas.

ROJSTVA

SLOVENSKE KONJICE

2 deklici.

TV SPORED

NEDELJA, 18. maja

8.40 Poročila (Lj)
8.45 J. Sanjov: 17 kmetovkov pomeni, TV nadaljevanje (Lj)
10.05 Otroški matineja: Viking Vikki, Deklica z vžigalicami, Egipt za časa Tutankamona (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja (Zg)
12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne: Pvi akavz, Slovenija v letu 1941 — 5. oddaja, Sport
17.40 Poročila (Lj)
17.45 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
18.00 Zivljenje Leonarda da Vincija — barvna serija (zadnjič) (Lj)
18.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.05 D. Sušič: Dljak — nanizanka Odborniki, oddaja TV Sarajevo (Lj)
20.50 Zivljenjski prostor koroških Slovencev (Lj)
21.20 Zabavno, glasbena oddaja (Lj)
22.20 Sportni pregled (Zg)
23.55 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
15.40 Državno prvenstvo v namiznem tenisu (Bg)
18.30 Kratk film (Bg II)
19.00 Mladina vprašuje (Bg II)
19.30 TV dnevnik (Sa)
19.50 Zabavna glasba (Zg II)
20.50 24 ur (Bg II)
21.05 Otroci, Stalag 17 — film (Bg II)
23.00 V. Nazor: V gradu Oostroec (Zg II)

PONEDELJEK, 19. maja

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Bg)

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bg)
17.25 Ribič in lovec, barvna serija Japonske lutke (Lj)
17.45 Obzornik (Lj)
18.00 Jazz na ekranu: Pesni orkester RTV Ljubljana (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Teritorialna obramba in civilna zaščita — I. del (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Sodobna oprema (Lj)
20.05 R. Marinković: Giorja — II. del (Lj)
21.40 Kulturne diagonale (Lj)
22.10 Mosaik kratkega filma (Lj)
... TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
17.15 Poročila (Zg)
17.25 Lutke (Sa)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Bg)
18.45 Književni klub (Sa)
19.30 TV dnevnik (Sa, Zg II)
20.00 Sportna oddaja (Bg II)
20.35 Glasbena oddaja (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Celovečerni film (Bg II)

TOREK, 20. maja

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (Bg)
11.05 TV v šoli (Sa)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Bg)
16.05 TV v šoli — ponovitev (Sa)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bg)
17.35 V. Albrecht: Mala lupinca — II. del (Lj)
17.50 Risanka (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Egipt za časa Tutankamona — barvna serija (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Ne prezirite: AGRTF TV ob letniku (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Druga pomlad na Portugalskem (Lj)
20.55 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.00 R. M. du Gard: Thibaultovi — barvna nadaljevanje (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:

17.15 Poročila (Zg)
17.30 Otroški film (Zg)
18.00 Kronika Zagreba (Zg)
18.15 Glasbena oddaja (Bg)
18.45 Aktualna oddaja (Zg)
19.30 TV dnevnik (Bg)
20.00 Humoriistična oddaja (Bg II)
20.45 24 ur (Bg II)
21.00 Obzorje (Bg II)
21.45 Dokumentarni film (Bg II)
22.00 Glasbena oddaja (Zg II)

SREDA, 21. maja

8.10 TV v šoli (do 10.50) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bg)
17.25 Viking Vikki — zadnjič (Lj)
17.45 Obzornik (Lj)
18.05 Mladi za mlade — oddaja TV Beograd (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Po sledih napredka (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Film tedna: Peterka sinjih višav (Lj)
21.35 Miniatire: Vrnitev pesnika Ivana Cankarja (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)
22.05 Rezervirano za sport (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
17.20 Poročila (Zg)
17.30 Mali svet (Zg)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Bg)
18.35 Znanstveni studio (Bg)
19.30 TV dnevnik (Sa, Zg II)
20.00 Zabavna oddaja (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Fejton (Bg II)
21.50 Mladi Gariboldi — serijski film (Bg II)
22.50 Glasbena oddaja (Bg II)

CETRTEK, 22. maja

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (do 10.35) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.55 Nogomet Bor — Dinamo (Bg)
17.45 Otroški spored (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Vzpon Sloveca — barvna serija (Lj)
19.10 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 A. Ingolič: Zive vesti — barvna nadaljevanje (Lj)
21.05 Kam in kakor na oddih (Lj)
21.15 Cetrlikovi razgledi (Lj)
21.45 Simfonični orkester RTV Ljubljana vam predstavlja V. Vrabec: Mali koncert za orkester (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Zabavna glasba (Sa)
18.35 Prometni krog (Zg)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Mandat (Bg II)
20.55 24 ur (Bg II)
21.10 Odpisani — TV nadaljevanje (Bg II)

PETEK, 23. maja

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (do 11.25) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.30 Angleščina — ponovitev (Bg)
16.05 TV v šoli (do 16.25) (Zg)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bg)
17.15 Pisani svet, mladinska oddaja (Lj)
17.50 Obzornik (Lj)
18.05 Tuja folklor: Švedski plesi, barvna oddaja (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Spoznavajmo otrokov svet: Doma in zdoma (Lj)
19.10 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski notranjepolični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Vesela vdova — celovečerni film (Lj)
21.40 625 (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:

17.20 Poročila (Zg)
17.30 Bistrouki (Zg)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Sk)
18.45 Reportaža (Bg)
19.30 TV dnevnik (Bg)
20.00 TV drama (Bg II)
21.10 24 ur (Bg II)
21.25 Studio III (Bg II)
22.35 Zabavna glasba (Bg II)

SOBOTA, 24. maja

9.30 TV v šoli (Bg)
10.35 TV v šoli (Zg)
12.00 TV v šoli (do 12.30) (Sa)
13.55 Nogomet Radnički (Niš) — Vojvodina (Bg)
17.25 625 (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Mosaik (Lj)
18.20 Izgubljeni svinčnik — mladinski film (Lj)
19.10 Risanka (Lj)
19.20 Cikeak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski znanjepolični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Iz del Branka Čopića (Zg)
20.30 Festival mladih 75 — prenos iz Subotice (Bg)
22.00 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)
22.30 Propagandna oddaja (Lj)
22.35 Saša — celovečerni film (Lj)

UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:

18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bg)
19.30 TV dnevnik (Sa, Zg II)
20.00 Vohuni, agenti, vojski (Bg II)
21.00 Sportna sobota (Bg II)
21.15 Glasbena oddaja (Bg II)
21.45 7 dni (Bg II)
22.05 Nogomet Anglija : Škotska — posnetek (Zg II)

PROMETNE NESREČE

PO PREVRACANJU V POTOK

Skozi Pristavo je vozil z osebnim avtomobilom JOŽE ŽORKO, 26, iz Mestinja. V desni ovinek je prišel prehitro, zato ga je zaneslo najprej na desno bankino, od tu je zapeljal v obcestni jarek, se medtem večkrat obrnil v zraku in obstal na strelhi v potoku. Hudo ranjenega so domačini izlekli iz avtomobila in ga takoj odpeljali v celjsko bolnico. Škode na avtomobilu je za 25.000 dinarjev.

KOLESAR PO LEVI

Iz smeri Stor je prišel na Teharje voznik osebnega avtomobila MARJAN KRANJ, 26, iz Celja in tu zavil v desno na novo cesto skozi Bukovžlak. Nasproti je prišel na svoji desni strani voznik pony ekspresa BRANKO HLADIN, 23, iz Bukovžlaka. Kranj se mu je hotel izogniti in je zapeljal v levo, takrat pa je tudi Hladin zapeljal na svoje desno stran, kjer je prišlo do trčenja. Hladin ima zlomljeno levo ključnico in rano na glavi, škode pa je za 2.000 dinarjev.

MRTVEV KOLESAR

JOŽE JUREČIČ, 61, iz Gorice pri Krškem je prišel na kolesom po stranski cesti do prednostne in zapeljal pred voznika osebnega avtomobila JOŠKA VOLKA, 22, iz Brezice. Kljub temu, da se mu je le-ta umikal v levo, ga je zadel in zbil po cesti. Hudo poškodovanega so odpeljali v novomeško bolnišnico, vendar je Jurečič med prevozom umrl.

»PRINZ« V AVTOBUS

DANIJELO JOST, 23, iz Sirmo pri Laškem je vozil po Ulici XIV. divizije v Celju in blizu beninske črpalke nenadoma zapeljal v levo, kjer je trčil v avtobus, s katerim je iz nasprotne smeri prišel ROMAN MIKLAVC, 23, iz Griž, ki se je vozniku že umikal na avtobusno postajališče. Jost se je težje poškodoval po levi nogi, na njegovem avtomobilu je škoda za 20.000, na avtobusu pa za 5.000 dinarjev.

V DROG SE JE ZALETEL

Skozi Pisce se je peljal mopedist STANKO GRMOVSEK, 20, iz Biatnega in nenadoma zapeljal v levo brez ceste ter se zaletel v telefonski drog, ki je od ceste oddaljen več kot dva metra. Mopedist se je poškodoval po levi roki in po hrbtenici in so ga takoj odpeljali v brežiško bolnico.

ORA PO SREDINI

Skozi Prevorja sta vozila z avtobusom ALOJZ MACEK, 27, iz Lopace in FRANC KOVAC, 35, iz Sentjurja, in sicer oba po sredini cestišča. Čeprav je Kovac ustavil, se je avtobus, ki je vozil prehitro, zaletel vanj in ga oplazil po vsej levi bočni strani. Tako je nastala škoda za 4.300 dinarjev, telesnih poškodb pa ni bilo.

S STRANSKE NA PREDNOSTNO

Iz Parizelj se je peljal proti središču Polzele voznik osebnega avtomobila ANDREJ VOVK, 44, iz Sempetra. S stranske ceste pa je preden zapeljal z osebnim avtomobilom ANTON SEVER, 25, iz Polzele in se zaletel v Vovka ter povzročil škodo za 9.000 dinarjev.

TRČENJE V KRIZISCU

V križišču Partizanske, Celjske in Foitove ulice v Velenju sta trčila voznika osebnih avtomobilov Anton Praznik, 36, iz Mozirja in FRANC ZALOŽNIK, 30, iz Pakke. Ker je prišel Založnik po prednostnosti cesti, je tako izsiljeval prednost Prazniku, zaradi česar je prišlo do trčenja in je nastalo na obeh vozilih škoda za 4.000 dinarjev.

2500 PEVCEV
IN 17 GODB

Se mesec dni nas loči od letošnje druge osrednje slovenske prireditve, ki bo v Celju posvečena 40-letnici zleta Svoboda.

V soboto, 14. junija bodo vlaki iz vse Slovenije pripeljali v Celje 15.000 delovnih ljudi, katerim se bo pridružil v Mestnem parku, kjer bo osrednja prireditev, prav toliko Celjancov in delavcev iz sosednjih občin. Slavnostni govornik bo Stane Dolanc, sekretar IB CK ZKJ.

Nad hokejskim igriščem se bo zbralo 40 moških pevskih zborov celjske regije in Zasavja s 1000 pevci, pridružio pa se jim bo čez 1000 članov mladinskih pevskih zborov celjske regije. Na prireditvenem prostoru bodo igrale 3 godbe, v mestu pa bo vodilo povorke proti parku in ustvarjalo vzdušje 14 godb iz Slovenije.

Vsi nastopajoči bodo imeli generalko na dan proslave ob 7.30 zjutraj, celjski organizacijski odbor pa bo zanje pripravil skromno pogostitev.

ZKPO Slovenije je k sodelovanju povabila tudi vse druge zbornice, godbe in druge organizirane umetniške skupine iz Slovenije. Za prijavljene skupine bo pripravljen poseben razpored nastopov na pomembnih točkah v Celju. Občinski svet ZKPO Celje pa bo v okviru proslave organiziral tudi vrsto drugih spremljajočih prireditev. V Muzeju revolucije pripravljajo spominsko razstavo o zletu Svoboda, ki je bil v Celju leta 1935. Na predvečer proslave bodo na okoliških hribovih zagoreli kresovi. Na proslavo bodo povabili tudi goste, zlasti pa še živeče udeležence zleta Svoboda izpred 40 let. K sodelovanju bodo povabili tudi organizacije iz Hrvaške, to je tiste, ki so se udeležile prvega zbora.

Na dan proslave bo večina vpadnic zaprtih za ves promet. Spremenjene bodo v parkirišča. Podroben zemljevid o parkirnih prostorih ter ureditvi prometa v času proslave bodo objavili v našem časopisu pred proslavo. Naj pa povemo, da bo za vstop v mesto, kot kaže, odprta le Kersnikova ulica. Ves tranzitni promet skozi Celje v druga mesta bo preusmerjen na ulice in ceste izven centra mesta. V Celju bo pet osnovnih zbirnih mest za udeležence iz vseh petih smeri. Udeleženci proslave bodo v organiziranih povorkah približno ob 10. uri dopoldne krenili proti Mestnemu parku, kjer se bo proslava pričela ob 11. uri. V Mestnem parku bo pripravljenih šest velikih stojnic z jedalnimi in pijačnimi. Po kulturnem programu bodo orkestri poskrbeli za vedro razpoloženje vse tja do noči.

Organizacijski odbor, ki ga vodi Ivo Kramer, predsednik občinskega sindikalnega sveta Celje, trenutno dela še na zadnjih nalogah za pripravo te velike in pomembne prireditve. Ker je potrebno urediti še marsikaj, lahko pričakujemo, da bodo delovni kolektivi, ki bi jih lahko neposredno angažirali pri pripravi, pokazali največje razumevanje. Prav tako je pri udeležbi, namreč, proslave v Celju bi naj še udeležili vsi, tudi vodilni delavci naših delovnih organizacij.

Naj vas že sedaj povabimo, da se zagotovo udeležite te velike manifestacije 14. junija v Celju.

MILAN SENICAR

GRAČNICA

POMOR RIB

Ne bi zgubljali besed o stiski in občutljivosti laških ribičev, s katerim so ostali, odkar je Savinja industrijski kanal, le še potoki Rečica, Lahomnica, Ična in Gračnica. Za prizadevne ribiče je bilo že lani katastrofalno, ko so ugotovili, da je buldožer podjetja »NIVO« ob delih v strugi Ične z gramozom vred rinil na breg ribe, ki so bile plen ljudi in mačk. Takrat so opozorili podjetje NIVO pisмено na dogodek in prosili, oziroma zahtevali, da pri gradnji ceste v dolini Gračnice pravočasno opozorijo, da bi ribiči mogli začasnó preseliti ribe v varnejše vode.

Toda ne!

Stirinjastega, petnajstega in šestnajstega aprila je buldožerist podjetja »NIVO« v Gračnici povzročil pravi pomor rib kar na petih krajih: od izliva v Savinjo do jezua pri prvem mlinu, potem med tolmunoma pri Bregarju pod Vodiškovim mostom, pri betonskem mostu ob gostilni Blatnik in pri Zimškovi žagi.

Ne bi se spuščali v podrobnosti. Komisija ribiške družine Laško je ocenila povzročeno škodo in ugotovila, da je bilo pomorjenih, zasutih, zmečkanih vsaj 1000 lipanov, okoli 800 postrvi, čez 1600 podust, več sto različnih drugih rib in vsaj štirje pari drstečih se sulcev. Dela so izvajali v času ko so se drstili lipani, zato je šel po zlu tudi ves lipanski zarod.

NIVO je ribiče obvestil le o delih pri Zimškovi žagi. Toda ko so ribiči prišli ob dogovorjenem času, da bi z agregatom odlovili ribe, je že bil zasut odsek, dolg okoli 60 metrov.

V pismu, ki so nam ga posredovali laški ribiči o tem pomoru so seveda mnoge podrobnosti in seveda obilo ogorčenosti nad podjetjem, ki bi mu predpisi s področja vodnega gospodarstva ne bi smeli biti tuji, sem pa spadajo tudi predpisi, ki zadevajo ribolov, ribogojstvo in sploh vsi ekološki problemi, ki se povezujejo z vodami.

Seveda ta zapis ni zadnja beseda ribiške družine o opisanem dogodku. Poleg odškodnine terjajo kaznovanje krivcev.

ZDAJ, ZDAJ SMO DOMA

Naša pot je že segla skoraj preko roba. Los Angeles bi lahko rahlo okrcali po nosu, ker nam ni zreziral melodrame v slogu filmskega blišča, s katerim se ponša. Pričakovanja, kakršnoli smo že nosili v očeh, je preglasila resničnost. Če se še dobro spomnim, smo stanovali v starinskem hotelu Ambassador in dveh stvari iz popotne beležnice nočem zamolčati: Kako so se tisto novembrsko jutro člandi naše skupine ob prihodu zagnali v hotelsko dvigalo in kako so za pol ure ostali v njem (čisto po znanem pregovoru, kdor prej pride, prej melje, le vprašanje je, kako) in kako je hotel z vsake stene na hodniku in v sobah pripovedoval z nasmehom filmskih zvezd, da se lahko diči s slavno preteklostjo. Nekateri so spali v sobah, kjer je nekdanj vzhajala božanska Greta... Celo Pola Negri, Gary Cooper, Rudolph Valentino, Sarah Bernhardt, Charlie Chaplin in še nekaj najsvetlejših imen s celuloidnega traku je našlo nekdanj, da, nekdanj, sladko zatočišče v Victoria Rooms v Ambassadorju v Los Angelesu.

No, midva z Milanom nisva imela sreče, da bi se lahko danes pobahala s kakim zvenečim imenom. Soba ni zaslužila precejšnje pozornosti. Ambasador pa kot da simbolično pripoveduje zgodbo o hollywoodskem bleisku, ki le še medlo odseva... Se en drobec iz Los Angelesa. Na vsaj poti nisimo doživeli nobene provokacije. Vsaj očitne ne. Tiste, ki skacejo iz pogledov, pa itak moramo spregledati. Saj tudi v življenju delamo mnogo krat tako.

Ko smo se vračali, pozno zvečer, z ogleda filmskih studijev, se je nekaterim utrnila dobra misel — da si v Los Angelesu pogledamo še »mehiško četrt«. A je kdaj je bila skupina turistov enotna, to mi povejte! Mlad ameriški vodč z očali je naše različne interese zlobno združil s stavkom: V naši družbi, ameriški, bi ta problem rešili parlamentarno, tako, da vsak pove, kaj misli... Pri vas pa bo menda kar eden od ločil...

No, naslednji dan se je fant opravičil. Kajti del avtobusa mu je zaploskal za duhovitost. Del pa je bil občutljivejši in se je zgražal. Incident je odmeval, dokler naša, jugoslovanska vodnica, ni pojasnila, da je fantu žal itd.

V »mehiško četrt« pa smo vseeno bili. Če pogledate na zemljevid in izmerite razdaljo Los Angeles—New York, boste videli, da naš boeing ni preletel kratke razdalje. Skozi avionska okna so nam skoraj podajale roke najvišje ameriške gore, pa kanjoni in nepregledne, nenaseljene kopne širjave.

A v podzavesti nismo več videli pritlikavih skic tujine, ki smo jo odkrivali skoraj tri tedne. Misel, kaj misel, čustva so že dobivala krila in vse več pogovorov se je začelo z vprašanjem: Kaj misliš, kakšno vreme pa bo v Beogradu?

V New Yorku je snežilo. Mraz nas je stresel, in če sem se še tako trudil, suknjič ni pomagal. Premražen smo se s pravnih ulic vračali v umazani hotel. Piccadilly na Broadwayu. Da, res je. Najslabši hotel. Najneprijaznejše osebje. Najmanj poprečnega udobja. Najneprijetnejše vreme, ki nas je z mrazom rezalo v kosti. In vse več želja, da pride mo kmalu domov.

Ker sem si New York, nemirni in nečisti ameriški megalopolis, dobera ogledala že pred petimi leti, sem si lahko vzel več časa za natančnejši po-

PIŠE JOŽE VOLFAND

gled v brodwaysko filmsko in gledališko življenje. A če vas bo pot zasledila čez lužo, svet postaja kratek, potem priporočam nekaj ogledov. Empire State Building je eno izmed sedmih čudež sveta in je pred leti veljala za največjo stavbo na svetu. Danes nič več. Radio City Music Hall je največje, tako pravijo in pišejo, gledališče, kjer vas v kabaretnem programu najprej zabavajo brhke Rockettes, nato pa zavrtijo kakšen »good movie« — dober film, kot se radi pohvalijo Amerikanci. Rockefeller center tudi. Posebno doživetje je palača OZN. To sem si sedaj vnovič pogledal. Za Greenwich Village pa velja, da je najšarmantnejši in najmikanjnejši del mesta — to je umetniška literarna četrt New Yorka, nekaj takega kot Montmartre... Toda bolj — nekaj takega. Kajti Montmartre je samo eden na svetu. Greenwich pa je, tako se mi je zdelo, bolj hipijevsko gnezdo. Z vso vedrino in iz-

gubljenostjo mladosti. Pa z mamili in z narkomani. Svetovali so nam, naj hodimo po Greenwich Village v gruči.

Harlem. Niti v turističnem vodniku niti na nobeni razglednici ga ne najdete. Z avtobusom so nas peljali skozi ta črnski predel New Yorka, ki se ga belci izogibljajo. Dobro se spomnim, kako se nas je pred petimi leti pet Jugoslovancev, šved, Anglež in dve Turkinji s težkim srcem odpravilo po Harlemu. Najprej smo se sprehajali po Harlemu, nato po Harlemu. Resda so nas črnci gledali z nezaupljivostjo. Skoraj sovražno. In ko sem hotel fotografirati skupino črnih dečkov so mi preprečili. Toda v majhnih lokalih — trgovnicah Harlema, kjer smo kupovali plošče in spominke, takrat sem kupil iz lesa spretno izoblikovano črno pest — simbol gibanja črnih panterjev, so nas sprejeli mirno, ponosno. Z dostojanstvom gospodarja, ki se Harlema ne sramuje. Ker ve, da je tu njegova prava domovina in da mu je zunaj njega bel svet še vedno krivičen... Neprijazen. Da ga hoče še naprej držati na kavčju človeškega ponižanja.

Chinatown. Public Library. Pa Peta avenija. Times Square. Najbolj sem užival v Muzeju moderne umetnosti. Posebno doživetje je Guggenheim muzej. Bili smo tudi v katedrali Sv. Ivana Božanskega. Ko bo končana, bo to ena največjih gotičnih stavb na svetu. Lincoln center. In še in še.

Mene je še posebej vabil filmski program. Zato sem si v dveh popoldnevih ogledal pet filmov. Nočni portir. The Talking of Pelham. Mož iz klana. Death Wish. In Letališče II. Za gledališče ni bilo časa, čeprav je v tistih dneh s plakatov vabila prikupno nasmejana Julie Andrews. A kaj, ko sem hotel spoznati, kakšne poti groze, kriminala, seksa in življenja z dna ubira ameriška filmska industrija... Film kajpak tudi nemo govori iz nedrj družbenega okolja, ki mu je mati in oče.

KONEC

XXXXX

Skrivnostni London. Kupil sem si žepno knjigo z naslovom The Secret London. Nekaj poglavij iz vsebine: Morilski London. Podzemlje Londona. Strašljivi London. Misteriozni London. Skrivnostni kraji. Soho. Nenavladna gostilna... Londona ne moreš premeriti v enem dnevu. K sreči sem imel pred leti priložnost, da sem ga malo bolj razkril. Vsaj toliko, da sem si lani, 23. novembra, obljubil: Moraš ga še videti. Ne le površno...

Ne le površno. Čudno zveni ta beseda. A ko se danes oziram na prvo jugoslovansko potovanje okoli sveta, tedaj ni v ponovitvi misli nobene trdoglavosti. Naše potovanje okoli sveta je bilo preveč hipno. Bežno. Kratko. V vrh našega znanja smo vili vtisov za debelo knjigo. Vtis pa je obleden v plašč mimobežnosti, drobne trenutke. Zato se na taki poti življenje resničnosti in njenih ljudi izgiba popotnikovemu nemiru spoznanj. Vendar — dvajsetdnevna pot okoli sveta popotniku, ki gleda z razumom in srcem, z voljo in navdušenjem, kot velika matura. Lahko se rogaš svojemu neznanju in nasmeheš sreči, da lahko zajameš iz nikoli do konca dognane skrivnosti, imenovane življenje...

XXXXX

Ko smo se vračali domov, je DC-10 natrosil na prazna sedeža na letalu že prepričljivo podoba doma. Pa se je nad Brnikom v nas prisukljala tesnoba, saj je pilot zgrešil pristajalno stezo... nato pa v megli urno obrnil proti Zagrebu, ne da bi se enkrat poskušal.

Pa smo le imeli srečo! Čeprav na nobenem letališču devetih svetovnih metropol nismo tako vztrepotali kot nad Brnikom, najprej tako tako, nato pa nad Zagrebom, drugače, seve.

In kako v Celju? Nekatera vprašanja lahko ostanejo brez odgovorov, ker jih dobro poznamo.

